

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1938

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκίπισσα Φρειδερίκη.

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

HELLÉNIS

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Hellènes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Συνδρομή έτησια Δρ. 100
Έξάμηνος » 60
Έξωτερικού έτησια » 200
» έξάμηνος » 100

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:
Άπλου Δρ. 10
Διπλου » 15
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην Ιανουαρίου και είναι προπληρωτέαι. = = =

Διεύθυνσις και Γραφεία: Άλεξάνδρου Σούτσου 26

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

SOMMAIRE:

Καινούριος χρόνος.—Άναζητήσεις πατρότητος υπό Άγνης Ρουσοπούλου.—Στήλη ειρήνης.—Άμαρτωλή, ποίημα, Διαλεχτής Ζευγώλης.—Πρωτοχρονιάτικο δραματάκι, υπό Μαρίκας Πολίτου.—Στό ρόδο ποίημα Βέτας Πεζοπούλου.—Τι θέλω, ποίημα, υπό Σαναντρίς.—Θεατρική Στήλη, υπό Κατ Κακούρη.—Άνθη του δώσα ποίημα Βέτας Πεζοπούλου.—Άπο περασμένα ματίου, ύπ Όλ. Κοκκέβη.—Άπο περασμένα χρόνια.—Τ' άποκαλυπτήρια της άμνηστικής στήλης στη Κονίστρα, υπό Θ. Κ.—Μουσική Κίστήλης, υπό Μ. Μ.—Εκθέσεις, υπό Άθ Ρεδιάνησις, υπό Μ. Μ.—Αναγνωστοπουλειο Γεωργική Σχολή.—Στήλη Κοινωνικής Προνοίας.—Πόσοι που δεν εκπληροούνται, υπό Λουκίας.—Λαογραφία Πρέσπας, υπό Λαζ. Βαφειάδου.—Βιταμίνες, υπό Βέρας.—Όνειρο ποίημα Διαλ. Ζευγώλη.—Ειδήσεις.—Εκδόσεις.—Άπ'όλον τόν κόσμο.—Ωφέλ. Γνώσεις.

Une nouvelle année.—Recherche de la paternité, par A. Rhoussopoulos.—Colonne de la paix.—Poèmes par Dial. Zevgoli, Veta Pezopoulou, Zanautris.—Un petit drame de Nouvel-An, par M. Politou.—Critique théâtrale, par Cath. Cacouri.—Les fleurs dans les chambres, par Ol. Kokkévi.—Mouvement musical.—Inauguration de la stèle au terrain de jeu, par Th. K. Expositions.—Colonne d'Assistance sociale.—Vœux qui ne s'accomplissent pas, par Lucia.—Vitamines, par Véra.—Nouvelles.—Editions.—De partout.—Conseils pratiques.

Γραφείον Εύρέσεως Έργασίας
του

Έθνικοῦ Συμβουλίου Έλληνίδων

Όδός Άλεξάνδρου Σούτσου 26

Άνοικτόν καθ' έκάστην 4 1/2—6 1/2 μ. μ.
πλήν του Σαββάτου. Τοποθέτησις δωρεάν

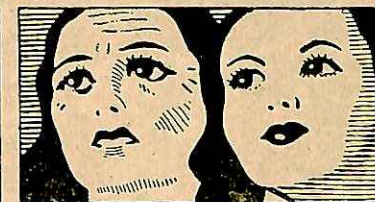
Έπί της Συντάξεως: ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ
ΦΑΙΝΕΣΘΕ ΤΟ 1/2
ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΑΣ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΕΥΚΟΛΟΣ ΤΡΟΠΟΣ

ΜΟΛΙΣ ΠΕΡΑΣΟΥΝ ΤΑ
30, ΤΑ 99 % ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΕΧΟΥΝ ΔΕΡΜΑ
ΑΤΡΟΦΙΚΟΝ-ΗΜΙΘΑΝΕΣ

Ρυτίδες, μαραμένο χρώμα, μύς του προσώπου πεσμένοι, είναι τὰ άσφαλεί σημεία.

Ό καθηγητής Stejskal του Πανεπιστημίου της Βιέννης άνακαλύπτει νέαν μέθοδον για να φαίνονται αί γυναίκες νέες.

Χιλιάδες γυναικων 40—50 έτων άπέκτησαν δι' αυτού χρώμα και δέρμα σαν κοριτσιού.

Αυτή ή νέα τροφή διά τὸ δέρμα, περιέχει Bjocel εξαχθέν από πολὺ νέα ζώα. Είναι τὸ ζωτικόν στοιχείον τών υποδοριών κυττάρων.

Εἰς τὴν Κρέμα Τοκαλὸν χρώματος ρόζ περιέχεται τῶρα τὸ Bjocel θά ζωογονήσῃ καὶ ἀνανεώσῃ τὸ δέμα σας κατὰ θαυμαστὸν τρόπον εἰς μίαν μόνον νύκτα.

Μεταχειρισθίτε τὴν ΚΡΕΜΑ ΤΟΚΑΛΟΝ χρώματος ρόζ, τροφή διά τὴν ἐπιδερμίδα τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῆτε, καὶ τὴν ΚΡΕΜΑ ΤΟΚΑΛΟΝ, τροφή διά τὴν ἐπιδερμίδα, χρώματος λευκοῦ, τὸ πρωῒ. Ἡ ΚΡΕΜΑ ΤΟΚΑΛΟΝ ρόζ εἶνε ἡ πλέον θρεπτική διά τὸ δέμα, ἀλλὰ ἡ ΚΡΕΜΑ ΤΟΚΑΛΟΝ λευκή μὴ λιπαρά εἶνε ἡ καλλιτέρα διά τὴν ἡμέραν, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε τροφή διά τὸ δέμα, καθιστᾷ τὴν πούδραν ἀόρατον καὶ ἐξαιρετικῶς ἀπορροφητική. Ἰκανοποιητικὰ ἀποτελεσματα εἶνε ἡγγυημένα, ἄλλως τὰ χρήματα ἐπιστρέφονται.

Μαρία, θά μπορούσα νά σᾶς θαυμάζω ἀδιάκοπα. Γιατί δέν μοῦ ἀπαντᾷς «ναί» εἰς τὴν χθεσινὴν μου ἐρώτησιν, καὶ τότε σέ ἓνα μῆνα θά εἶμαστε παντρεμένοι.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΡΟΡΙΚΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

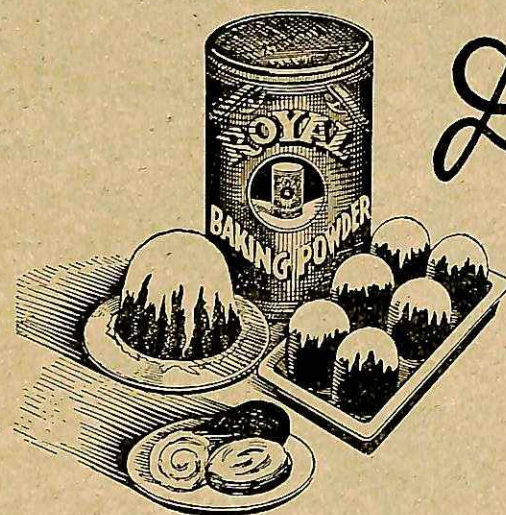
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧ. ΤΟΥ ΚΑΙΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ Α. Τσαλακώστα

ΗΜΕΡΟΜ. 10-2-81

ΑΡΙΘ. 30254

Διὰ νὰ ἔχετε ..

- .. οὐμονομία καὶ ἐπιτυχία στὴ Ζαχαροπλαστική τοῦ ὀσπιοῦ σας, μεταχειρίζεσθε πάντοτε τὸ ἄριστον ΜΠΕΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ

ΡΟΥΑΓΙΑΛ

- τὰ νέκταρ σας, τὰ τσουρέκια σας καὶ ὅλα τὰ γλυκίσματα σας θὰ γίνουν ἀφράτα, εὐγευστα καὶ εὐωδωτά.
- Διὰ νὰ ἀναγνωρίσετε τὴν ὑπεροχήν τῆς ΡΟΥΑΓΙΑΛ δοκιμάσατε μίαν σιανθήσασα ἄλλων γλυκίσματων.
- Ἡ ΡΟΥΑΓΙΑΛ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ ἑξοδικοπωλεῖα

ΙΑΕΑ

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΕΚΛΕΚΤΑ
ΔΩΡΑ ΧΡΗΣΙΜΑ
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΤΙΜΑΙ

Σ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

== ΟΔΟΣ ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 2 ==

Τὸ κτένισμα διαρκεῖ περισσότερο

... Ὃταν μετὰ τὸ λούσιμο ξεπλύνετε προσεκτικὰ τὰ μαλλιά σας μετὰ τὸ "Σεβεκλά", πού περιέχει κάθε φάκελλος τοῦ Σαμπουάν Τέτ-Νουάρ • Μετὰ τὸ "Σεβεκλά", ἐπιτυγχάνετε ἀπόλυτη ἀποστείρωση καὶ τὰ μαλλιά σας ἀποκτοῦν ἐλαστικότητα καὶ γυαλάδα ἐξαιρετική • Γιὰ τὰ ξανθὰ μαλλιά μεταχειρίζεσθε τὸ Σαμποντόρ καὶ γιὰ τὰ σκούρα τὸ Σαμποζάν.

Ζητήτε ἀπὸ τοὺς κουρείς νὰ λούσουν τὰ μαλλιά σας μετὰ τὸ "ΟΝΑΛΚΑΛΙ", τοῦ Τέτ-Νουάρ. Ταχύτης, ὑγεία καὶ ὡμορφιά.

• Ὑπάρχει καὶ ὑγρὸ Σαμπουάν συνδυασμένο μετὰ τὸ "Σεβεκλά", γιὰ ξανθὰ καὶ γιὰ σκούρα μαλλιά. • Ὑγιεινὴ καὶ οἰκονομικὴ περιποίησις τῶν μαλλίων. • Φιάλη Δρχ. 80 καὶ 50

ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΤÊTE-NOIRE

avec cheveclat

ΔΡΧ. 12.50

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΟΙΚΟΣ Π. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ, ΕΡΜΟΥ-ΝΙΚΗΣ 10-ΤΗΛ. 25-739

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Πρὶν γεννηθῇ τὸ παιδί

Τὸ νέο βιβλιάριον CLAXO πραγματευόμενον περὶ τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐγκυμοσύνης παρέχεται δωρεάν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων

ΣΤΑΜ. ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ Α. Ε.
ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 22 ΑΘΗΝΑΙ

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται ἑναντί λήψεως γραμματοσήμου τριῶν Δραχ.

Θέλετε νὰ εὐχαριστήσητε τὴν φίλην Σας προσφέρατέ της ὡς δῶρον στὶς Γιορτὲς μιὰ τζάντα δερμάτινη τοῦ Καταστήματος

Χ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὅλα τὰ δερμάτινα εἶδη εἰς ἀπαράμιλλον τελειότητα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 29

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦ. 22-565

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΤΑ ΣΤΙΛΠΝΑ ΔΟΝΤΙΑ ΔΙΔΟΥΝ ΛΑΜΠΡΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Με «ΚΟΛΥΝΟΣ» και σεις θα αποκτήσετε λαμπρό χαμόγελο.

Είναι τόσο εύκολο όταν χρησιμοποιήτε «ΚΟΛΥΝΟΣ»... Η «ΚΟΛΥΝΟΣ», προσδίδει εις τα δόντια γοητεία ευχάριστον εις το βλέμμα.

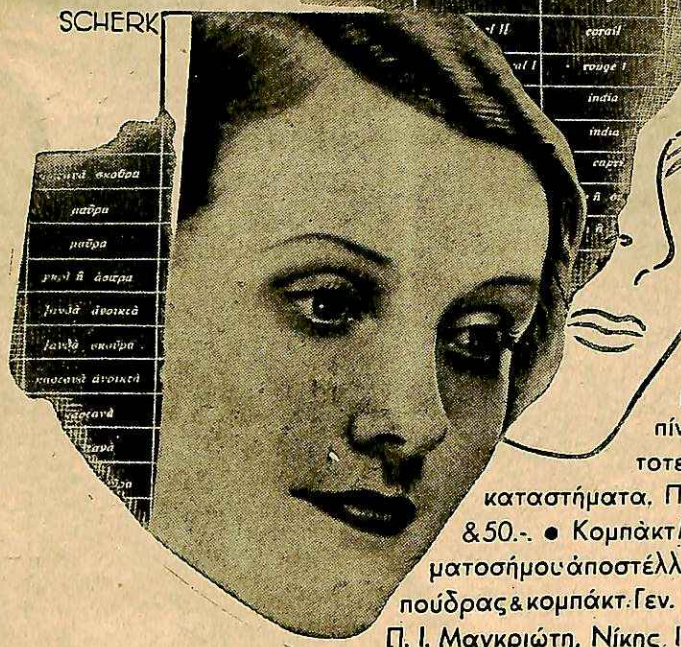
Μη λησμονείτε, ότι η «ΚΟΛΥΝΟΣ», είναι η πλέον αποτελεσματική. Διαρκεί δύο φορές περισσότερο από τις ΚΟΙΝΕΣ οδοντοκρέμες, διότι χρησιμοποιείτε μόνον το ήμισυ της ποσότητος από οιαδήποτε άλλην. Δοκιμάσατε την τεχνικήν της ξηράς φέκτρας με έν και ήμισυ εκατοστόμετρον «ΚΟΛΥΝΟΣ». Θα εκπλαγείτε από τα αποτελέσματα.

Ετιμήθη εις την Χ και ΧΙ Διεθνή Έκθεσιν Θεσσαλονίκης με Μέγα Βραβείον εκτός Συναγωνισμού.

ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ Α.Ε., ΟΔΟΣ ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 3 - ΑΘΗΝΑΙ

SCHERK

Εάν θέλετε να είσθε ωραία

χρησιμοποιείτε το βελούδινο, αιθέριο και λεπτό άρωματισμένο κομπάκτ Μυστικούμ. Πρέπει όμως να το συνδυάζετε με την πούδρα Μυστικούμ, σύμφωνα με τον πίνακα του Scherk. Μόνον έτσι θα έρεσετέ πάντοτε. Ο πίναξ του Σέρκ εύρίσκεται εις όλα τα καταστήματα. Πούδρα Μυστικούμ σε κούτια των Δρ. 80.- & 50.- • Κομπάκτ Μυστικούμ Δρ. 40.- • Έναντι 3δρ. γραμ. ματοσήμου αποστέλλεται δείγμα πούδρας & κομπάκτ. Γεν. Άντ. Οίκος Π. Ι. Μαγκριώτη, Νίκης 10, Άθηναι.

**πούδρα
Mystikum**

ΚΟΜΠΑΚΤ ΜΥΣΤΙΚΟΥΜ (ROUGE)

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1938

ΑΡΙΘ. 1

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Η ελκων μας παρεχωρήθη ευγενως από τον κύριον Λ. Φραντζήν.

◆ ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ ◆

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ἡ γέφυρα με τις τριακόσιες ἐξήντα πέντε καμάρες, πάνω στην ὁποία βαδίζουμε ἀπὸ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ὡς τὴ 31 Δεκεμβρίου, εἶναι ἴσως γιὰ πολλές ἀπὸ μᾶς δρόμος μονότονος. Μὲ κάθε καμάρα πού περνοῦμε γηράσκομε κατὰ μιὰν ἡμέρα, μᾶς συμβαίνει δὲ συχνὰ νὰ νοσταλγοῦμε γιὰ κείνη πού περάσαμε καὶ στὴν ὁποία δυστυχῶς δὲν μποροῦμε ποτὲ νὰ ξαναγυρίσουμε.

Ὡς τόσο ἡ μία ἀπὸ τις καμάρες, ἡ τελευταία, ἡ τριακοσιοστὴ ἐξηκοστὴ πέμπτη μᾶς γηράσκει ὄχι πιά κατὰ μιὰν ἡμέρα, ἀλλὰ κατὰ ἓνα χρόνο, κι' ἐν τούτοις τὴν ἐγκαταλείπομεν χωρὶς στενοχώρια, χωρὶς λύπη.

Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸ 1937 ὡς τὸ 1938 εἶναι βέβαια ζήτημα μιᾶς νυχτιάς, μᾶς φαίνεται ὅμως ὅτι προστίθεται στὰ χρόνια μᾶς ἄλλος ἓνας, ὅταν αὔριό, μεθαύριο, μιλώντας γιὰ τις τελευταῖες μέρες τοῦ Δεκεμβρίου θὰ λέμε... περίσου, τὸ περασμένο ἔτος.

Πῶς συμβαίνει ὅμως ὅτι ὅλοι, κι' αὐτὲς οἱ γυναῖκες ἀκόμα πού δὲν ἀγαποῦν τις προσθέσεις στὰ χρόνια τους, παρουσιάζουν στὴν ἀρχὴ τῆς χρονιάς, τὴν 1ην Ἰανουαρίου, χαρούμενο πρόσωπο, κάποια νεανικὴ χαρά;

Θαρροῦμεν ὅτι τὸ φαινόμενο αὐτὸ πηγάζει ἀπὸ τὴν ψυχικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου νὰ «ἐλπίζει», νὰ «πιστεύει» σ' ἓνα καλὲρὸ μέλλον.

Τὴ γέφυρα, με τις τριακόσιες ἐξήντα πέντε καμάρες, πού ἐνώνει τὸν ἓνα χρόνο με τὸν ἄλλο, τὴ περάσαμε καὶ πάλιν δοκιμάσαμε ν' ἀποφύγωμεν τ' ἀντίξοα καὶ ν' ἀπολαύσωμε τις καλὲς στιγμές... τώρα τρέχουμε νὰ πατήσωμε στὴ καινούρια γέφυρα πού θάχη τριακόσιες ἐξήντα πέντε ἀλλοιώτικες καμάρες... ἔτσι τοῦλάχιστον νομίζομεν.

Καὶ με τὴν ἀρχὴ αὐτὴ τοῦ χρόνου εἶναι

γεμάτη ἐλπίδες ἡ καρδιά μας... τόσο γεμάτη πού θέλομε νὰ τὴν ἐξωτερικεύσωμε με λόγια, με χαρές.

Καὶ ἀπὸ τὸ ἄγνωστο σημεῖο πού βρισκόμαστε σήμερα, ριχνόμαστε σὲ καινούριες περιπέτειες, περνώντας μιὰ μιὰ τις καμάρες, θέλοντας νὰ πιστέψωμε, σὰν αἰώνια παιδιὰ πού εἴμαστε, πῶς τὸ 1938 μᾶς ἐπιφυλάσσει ἓνα καλὲρὸ «αὔριον».

Σιγὰ σιγὰ; τὸ ξέρομε, θὰ πέσουν στὸ δρόμο τὰ ὄνειροπολήματά μας καὶ οἱ χίμαιρες θὰ ξεφυλλισθοῦν. Μὰ τώρα στὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου δὲν θέλομε νὰ ἐλπίζωμε πῶς τὸ μέλλον θὰ εἶναι ὅμοιο με τὸ παρελθόν. Στὴ φαντασίᾳ μας τὸ διαβλέπομε καλὲρὸ, κι' αὐτὸ μᾶς ἀρκεῖ.

Τὸ βράδυ εἶναι μακρὰ, πολὺ μακρὰ, ἀπέχει πολὺ με τις νυχτερινές του σκιές. Τώρα ἀκόμα εἶναι πρωΐ... οὔτε κἂν πρωΐ, εἶναι αὐγὴ, χλωμή, ὑγρὰ, τριανταφυλλένια αὐγὴ, γεμάτη ὑποσχέσεις. Εἶναι ἡ μοναδικὴ ὥρα τῶν «ἐλπίδων».

Ἄς μὴ διαταράξωμε λοιπὸν τὴν ὥρα αὐτὴ, ἔτσι κι' ἔτσι δὲν διαρκεῖ πολὺ... ἄς τὴ χαροῦμε ὅσο μποροῦμε.

Ἄς μὴ ἀφίσωμε νὰ μᾶς χαλάσουν τὴ χαρὰ οἱ ἀπαισιόδοξοι, πού δὲν ἔχουν στὴ καρδιά τους τὴ χάρι τῆς ἐλπίδας καὶ πού κάτω ἀπὸ ὕφος εἰρωνικὸ κρύβουν τὴ λύπη τους ὅτι δὲν μποροῦν νὰ χαροῦν. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀπόκληροι. Καὶ ἐὰν ἡ Πανδώρα, ὅταν τὴν ἔστειλεν ὁ Ζεὺς στὴ γῆ γιὰ νὰ ἐνωθῇ με τὸν πρῶτον ἄνδρα πού θὰ συναντοῦσε, δὲν εἶχε στὸ κέρας τῆς παρὰ μόνον τις δυστυχίες πού τις ἔβαλεν ὁ θεός... ἡ φτωχὴ ἀνθρωπότητα πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχε πεθάνει.

Κάτω κάτω ὅμως, ἐντελῶς στὸ βάθος ἦταν κ' ἓνα καλὸ, ἓνα δῶρο — μικρὸ ἀλλὰ καὶ πολὺ μεγάλο — «ἡ Ἐλπίδα». Χάρης σ' αὐτὴ ζοῦμε καὶ ἡ καρδιά μας ὅλο ξαναγιεννιέται σὰν τὸ παραμυθένιο πουλί πού ἀνασταίνεται ἀπὸ τὴν τέφρα του.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ ΠΑΤΡΟΤΗΤΟΣ

Τὸ νομικὸν γραφεῖον τοῦ ΕΣΕ ἐπέτυχε τελευταίως μιὰ σπουδαιότητα ὑπόφασι ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν. Μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 83331]1937 ἀπόφασιν ἀνεγνωρίσθη ἡ πατρότης γιὰ ἓνα ἐξώγαμο κοριτσάκι καὶ ἐπεδικάσθηκε διατροφή πού κρατεῖται ἀπὸ τὸν μισθὸ τοῦ πατέρα. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ, ὅσο καὶ ἀπλὴ νὰ φαίνεται, εἶναι ἡ πρώτη ἐν τούτοις, πού ἀναγνωρίζει στὴν πρακτικὴ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐξωγάμου πατέρα νὰ φροντίζει γιὰ τὰ παιδιὰ του.

Ἄν καὶ ἡ σχετικὴ νομοθεσία ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ 1926, ἦταν ὡς τώρα γραμμένη σὲ χροτιά μόνο. Ἡ εὐκολία με τὴν ὁποίαν μπορεῖ κανεὶς με τὸν πρῶτον τυχόντα ψευδομάστιρα ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ μητέρα τοῦ παιδιοῦ ἦταν ἐλαφρὸν ἡθὼν ἢ ὁ περιορισμὸς ὅτι τὸ παιδί μόνον μέχρι 3 ἐτῶν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν ἀναζητήσεως, ἔκαμε τὴν προστασία τοῦ νόμου δῶρον ἄδωρον. Ἐπὶ πλέον τὰ ἐξόδα τῆς δίκης εἶναι τόσα πολλὰ καὶ ἀλλεπάλληλα, ὥστε κατανεῖσθαι σχεδὸν ἀδύνατον γιὰ τις φτωχὲς γυναῖκες νὰ ἀρχίσουν ἓναν τέτοιον δικαστικὸν ἀγῶνα. Ἡ

ἀπόφασις πού ἀναφέραμε ἐδῶ ἐξεδόθη ὕστερα ἀπὸ δικαστικὸν ἀγῶνα τριῶν ἐτῶν καὶ μόνο γιὰ τὸ Νομικὸ Γραφεῖον κατέβαλε ὅλα τὰ ἐξόδα πού ὑπερέβησαν στὰ τρία αὐτὰ χρόνια τις 5000 δραχ. Ἡ γυναῖκα ἡ ἰδίᾳ πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχε ἐγκαταλείψῃ τὰ δικαστήρια καὶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν.

Τὸ ΕΣΕ πού εἶχε πρωτοστατήσῃ ἀπὸ τὸ 1924 γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ καὶ στὴν Ἑλλάδα μιᾶς νομοθεσίας πού νὰ προστατεύει τὸ ἐξώγαμο παιδί, παρακολουθοῦσε τόσα χρόνια με πικρία τις συζητήσεις τῶν νομικῶν γιὰ τὴν ἰσχὺν τῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ ἀναζητήσεως πατρότητος (γιατὶ ὑπάρχει καὶ ἡ γνώμη ὅτι τὰ Διατάγματα αὐτὰ δὲν ἰσχύουν) καὶ ὕστερα παρακολουθοῦσε τις διάφορες ὑποθέσεις τῶν φτωχῶν τυραννισμένων μητέρων πῶς ἐσπάζαν στὸ βράχο τῆς Δικονομίας. Γιατὸ ὑπερηφανεύεται γιὰ τὴν ἐπιτυχία του αὐτὴ καὶ ἐλπίζει νὰ εἶναι μιὰ ἀρχὴ γιὰ μιὰ ἀνθρωπιστικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐξέτασι τοῦ ζητήματος τῶν ἐξωγάμων παιδιῶν.

ΑΓΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΗΛΗ ΕΙΡΗΝΗΣ

Πρακτικὸν πρόγραμμα προσωπικῆς ἐνεργείας διὰ τὴν Εἰρήνην

Ἐνα ἀπὸ τὰ χρησιμώτερα ἔργα ὅπου ἔκαμε τὸ γυναικεῖον Διεθνὲς Συμβούλιον διὰ τὴν Εἰρήνην, εἶναι βεβαίως τὸ ἔργον του διὰ τὴν γυναικεῖαν ἀνατροφὴν. Πολλὰ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐργασθῶν διὰ τὴν εἰρήνην δὲν διαθέτουν συχνὰ παρὰ ἐλάχιστον καιρὸν, ἢ δὲν γνωρίζουν εἰς ποῖαν μερίδα νὰ ἐργασθῶν. Δι' ὅλας αὐτὰς δημοσιεύομεν τὸν ἀκόλουθον κατάλογον τῶν προτάσεων καὶ εἰσηγήσεων τὰς ὁποίας μᾶς δίδει ἡ Δις Mary Dingman, ἡ τόσον ἐνεργη-

τικὴ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἐπέστρεψεν ἤδη ἐκ ταξιδίου προπαγάνδας εἰς τὴν βόρειον Εὐρώπην, κατὰ τὸ ὅποιον ἔδωκε περισσότερας ἀπὸ 30 διαλέξεις εἰς 18 πόλεις πέντε ἐθνῶν.

Τὸς εἰσηγήσεις αὐτὰς ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐνώσεως τῶν γυναικεῶν Λεσχῶν τοῦ Κράτους τῆς Νέας-Ιερσέης (Ἠνωμένοι-Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς), ὅπως θὰ ἐννοήσουν ἀμέσως αἱ ἀναγνώστριάς μας διαβάζουσαι τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσουν ἴσως εἰς μερικὸς ἀντιφεμινιστὰς διὰ νὰ ἐννοήσουν τὴν

χρησιμότητα της γυναικείας ψήφου εις την υπεράσπισιν της ειρήνης! Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ περιέχει τόσον μεγάλην ἐκλογὴν ἰδεῶν, ὥστε εἰμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ ἀναγνώστριά μας, θὰ εὗρουν κάτι ἀνάλογον διὰ τὴν δρασίν τους.

1) Νὰ ἔχετε πεποίθησιν εἰς τὴν γνώμην σας, νὰ μὴ παραδέχεσθε σκέψεις ἐτοιμούς, νὰ σκέπτεσθε μόναι, νὰ συντείνετε ὥστε νὰ σχηματισθῇ μία σταθερὰ κοινὴ γνώμη.

2) Καλλιιεργήσατε τὴν μέθοδον τῶν συζητήσεων. Τὸ οἰκογενειακὸν σας τραπέζι ἄς γίνῃ τὸ κέντρον ἐλευθέρων καὶ φιλικῶν συζητήσεων, διὰ τὰ σπουδαῖα καὶ πολυσύνθετα ζητήματα τῆς ἡμέρας, πολιτικά, οἰκονομικά καὶ κοινωνικά.

3) Στήριζατε τὰ πάντα εἰς τὴν εἰρήνην. Γίνετε φίλη τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, στέλλουσαι τὴν συνεργασίαν σας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς «Εἰρήνης καὶ τοῦ Ἀφοπλισμοῦ» εἰς τὴν Γενεύην. Κάμετε μερικὰς χρηματικὰς θυσίας διὰ νὰ ὑποστηρίξετε τὴν κίνησιν διὰ τὴν Εἰρήνην.

4) Διαβάσατε τὰς ἐφημερίδας τῶν διαφόρων ἰδεῶν καὶ ἀποφεύγετε τὸν φανατικὸν τύπον. Προσπαθήσατε νὰ ἀποσπάσετε τοὺς οἰκείους σας, τοὺς φίλους σας ἀπὸ τὰς ἰδέας τοῦ μιλιταρισμοῦ. Δύνανται νὰ εὗρουν δωρεὰν βιβλία προπαγάνδας διὰ τὴν εἰρήνην εἰς πολυπληθεῖς ὁργανώσεις.

5) Ψηφίζετε ὑπὲρ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐργάζονται ἐναντίον τοῦ πολέμου, καὶ ἡ ψήφος σας θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ζήτημα τῆς εἰρήνης.

6) Ἀκούετε τὰς εἰδήσεις τοῦ ραδιοφώνου διὰ τὰς διεθνεῖς ὑποθέσεις. Ἀκολουθήσατε τὰς ἀνακοινώσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀληθινὰ καὶ ἀμέριστοι.

7) Ἐκφράζετε κάποτε, κάποτε μὲ γράμματα πρὸς τοὺς βουλευτάς σας καὶ ἀντιπροσώπους σας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν ἐκτίμησίν σας διὰ τὴν στάσιν των εἰς τὰ ἐξῆς ζητήματα:

α) τὴν διάταξιν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς
β) τὴν καταδικὴν τῶν πολιτικῶν σφαλμάτων. Αἱ ἐπιστολαὶ σας συντείνουν νὰ προπαγανδίζουν τὴν κοινὴν γνώμην.

8) Στέλλετε εἰς τὸν τύπον ἀνακοινωθέντα σχετικά μὲ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον. Ἐκφράζετε τὴν ἐκτίμησίν σας διὰ τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα ἀναφέρουν συμβουλὰς διὰ τὴν εἰρήνην.

9) Προτείνετε εἰς τὰ σχολεῖα σας προγράμματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν διεθνή φιλίαν. Χρη-

σιμοποιεῖτε τὰς βιβλιοθήκας σας καὶ διαφημίζετε ἔργα ἀναφερόμενα εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις. Ἐπιβάλλετε εἰς τὰ Κυριακὰ σχολεῖα νὰ δείχνουν πίνακας καὶ σκηναὶς ἐμπνεομένους ἀπὸ θρησκευτικὰ θέματα καὶ κοινωνικά καὶ ἔθιμα λαῶν ἄλλων ἐθνῶν.

10) Ἐξεγείρετε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν σας διὰ τὰς συλλογὰς τῶν γραμματοσήμων.

α) Κάμετέ τα νὰ ἀλληλογραφοῦν μὲ παιδιὰ ἄλλων ἐθνῶν.

β) Ἐνθαρρύνετε τα νὰ λάβουν μέρος εἰς ὁργανώσεις Νέων διὰ τὴν Εἰρήνην.

γ) Ἐξυψώνετε ἐμπρὸς εἰς τὰ παιδιὰ σας τοὺς ἥρωας τῆς εἰρήνης, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης καὶ τοὺς παιδαγωγούς.

δ) Μανθάνετε εἰς τὰ παιδιὰ ὅτι ζωὴ εὐγενῆς καὶ χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα εἶναι ὁ ἀληθινὸς πατριωτισμὸς τῆς σήμερον.

ε) Ἐπιμείνατε εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα καὶ ἀνάγκας εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς καθὼς: τὴν τροφήν, τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἐργασίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν χαρὰν, τὴν λύπην.

στ) Σχηματίζετε εἰς τὰ παιδιὰ σας συνείδησιν κοινωνικὴν καὶ μάθατέ τα νὰ ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ μέτα τὰ ὁποῖα ἡμποροῦν νὰ προλάβουν τὸν πόλεμον.

η) Ἐπιμείνατε εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, νὰ ἐκλέγουν τὰ σχολικὰ βιβλία τὰ ὁποῖα προπαγανδίζουν τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὸν κόσμον.

*

Μία ἄδικος εἰρήνη, εἶναι πάντοτε καλῆτερη ἀπὸ τὸν πῦρ δίκαιον πόλεμον.
Κικέρων

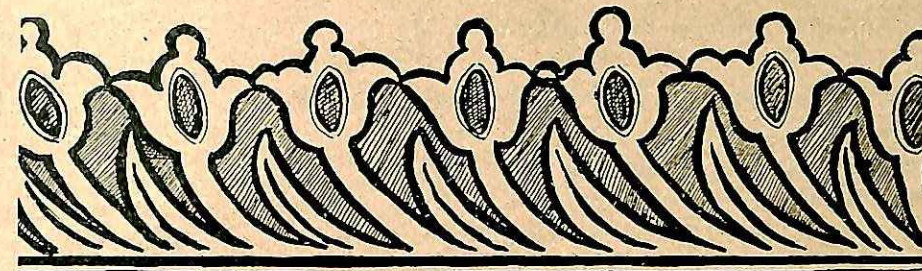

Ἀμαρτωλὴ

Ἄκου, χτυπᾷ ἡ καμπάνα ἐσπερινό.
Πῶς θέλω τὴ ψυχὴ μου νὰ ἐξαγνίσω.
Σὲ παρεκκλῆσι πρέπει ἀλαργινὸ
τὴ λησμονία νὰ πάω γιὰ νὰ ζητήσω

Στὸν οὐρανὸ ἕνα σύννεφο θολὸ
ποὺ πάει πῶς θὰ χαθεῖ μὰ στρέφει πίσω
ἔρωτα μοῦ θυμίζει ἀμαρτωλὸ
ποὺ μάταια προσπαθῶ νὰ λησμονήσω.
Ὡ πῶς ποθῶ νὰ γύγω... θὰ γυρίσω
τὴν ἀμαρτίαν τὴν παλιὰ νὰ συνεχίσω

ΔΙΑΛΕΚΤΗ ΖΕΥΓΩΛΗ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΑΚΙ

Ἦταν πέντε χρονῶ ὁ Μανώλης, μὰ ἔδειχνε μόλις τριῶ. Ἐφταμηνίτης, ζαρωμένος, μικροσκοπικός, μ' ἕνα μαραμένο προσωπάκι γεμάτο ρυτίδες καὶ δύο μάτια παραπονεμένα κι' ἀγέλαστα. Ἦταν ὁ τύπος τοῦ δυστυχισμένου παιδιοῦ, ποὺ ποτὲ δὲν ἔφαγε ὡς ποὺ νὰ χορτάσῃ, ποτὲ δὲ ντύθηκε ζεστά, ποτὲ δὲ γέλασε χαρούμενα. Ἕνα γνήσιο παιδί τῆς φτώχειας.

Κι' ὅμως ἡ καρδοῦλα τοῦ Μανώλη σκιρτοῦσε γιὰ κάτι καὶ τὰ μεγάλα θλιμμένα μάτια λάμπανε μ' ἕνα ξεχωριστὸ φῶς ὅταν ἀντίκρυζαν τ' αὐτοκίνητα. Αὐτὴ ἦταν ἡ λαχτάρα του. Τὸ βλεπε κάθε μέρα τ' αὐτοκίνητο τοῦ κυρ-Βασίλη στὴν διπλανὴ αὐλὴ σὰν τόπλυνε καὶ τὸ καθάριζε καὶ τοῦ φαινόταν σὰν κάτι ἀσύλληπτο καὶ μαγικό. Ἦξαιρε κάθε ρόδα, κάθε βίδα, ἀκόμη καὶ τὸ χειρισμὸ του. Καὶ ὅποιος ρωτοῦσε τὸν Μανώλη τί θὰ γινόταν ὅταν μεγαλώσῃ, ἡ ἀπάντησις ἦταν ἄμεση καὶ στερεότυπη: «Αὐτοκίνητᾶς!». Ὁ κυρ-Βασίλης ποῦταν καλὸ βόλος καὶ συμπαθοῦσε τὸ φτωχὸ ἐφταμηνίτικο, τὸ ἔπαιρνε κάποτε μαζί του καὶ τότε πιά ὁ Μανώλης ὅλη νύχτα ὄνειρευόταν αὐτοκίνητα.

Ἦταν Πρωτοχρονιά πρωΐ, κ' ἔξω ὅλα χιονισμένα, ὅταν ἡ πόρτα χτύπησε δειλά. Ἄνοιξα κι' ἀντίκρισα τὴν μάνα τοῦ Μανώλη, τὴν κυρὰ Ἀθηνᾶ, μαγκουρωμένη μέσ' στὰ κουρέλια τῆς καὶ δίπλα τῆς τὸ Μανώλη, ἴδιο ἕνα μαῦρο σημαδάκι πάνω στὸ χιόνι.

Ξαφνιαστέκα. Σὰν τί ν' ἄθελε αὐτὸ τὸ θλιβερὸ σύμπλεγμα τέτοια μέρα; Μὰ ἡ Κυρὰ Ἀθηνᾶ γοήγορα μ' ἔβγαλε ἀπ' τὴν ἀπορία μου. «Πεινᾶμε Κυρία, καὶ ἦρθα νὰ σᾶς παρακα-

λέσω κάτι νὰ μᾶς βοηθήσετε. Ψὲς βράδυ πῆρε ὁ Γεώργης ὅλα τὰ μερομίστια μου καὶ τ' ἄπαιξε στὸ τζόγο καὶ σήμερα ἡμέρα ποῦναι δὲν ἔχω μηδὲ ψωμί. Κάντε ἕνα ψυχικό, καὶ ὁ Θεὸς ἄς εὐλογᾷ τὸ σπιτικό σας».

Τὴν ἔβαλα κοντὰ στὴ σόμπα γιὰτὶ ἔτρεμε καὶ πῆρα τὸν κακομοῖρο τὸν Μανώλη στὴν ἀγκαλιά μου. Στὰ μάτια του ἦταν πάλι τὸ ἴδιο μαραμένο γεροντίστικο βλέμμα. Τὸν κύτταξα μὲ συμπόνοια. Ἡ μάνα του ποὺ μὲ πρόσεξε, ἀναστέναξε:

«Ἀχ, τί τάφερα τοῦτα τὰ ἔρημα στὸν κόσμω, ὁ Θεὸς νὰ μὲ χωρέσῃ; Γιὰ νὰ πεινᾶνε; Πέντε χρονῶ πάει τὸ κακόμοιρο καὶ κανέναν ὡς τώρα δὲν τοῦ πῆρε πέντε λεφτῶ δῶρο τὴν Πρωτοχρονιά. Οὔτε μιὰ σφυρίχτρα, ποὺ λέει ὁ λόγος. Τίποτις! Δὲν ἔχει νιώσει τὸ μαρὸ μου τὴ γλύκα τοῦ παιγνιδιοῦ. Βλέπει τ' ἄλλα παιδιὰ νὰ παίζουνε μὲ τὰ παιγνίδια τους, νὰ χαίρονται καὶ δὲ λέει τίποτις. Μὰ τὸ νιώθω, εἶναι σὰ νὰ πονάει τὸ πουλάκι μου. Νὰ σήμερα τ' ἄλλα μοῦ ζητούσανε ψωμί, μ' αὐτὸς μοῦφαγε τ' αὐτιά μου νὰ τοῦ πάρω ἕν' αὐτοκίνητο. Αὐτὸς εἶναι ὁ καημὸς του! Εἶδε τοῦ ἀντικρουοῦ μπακάλη τὸ παιδί ποὺ τοῦ πῆραν ἕν' αὐτοκίνητάκι καὶ ἀπὸ χτὲς βράδυ ἔσκασε στὸ κλάμμα. Τὶ δὲν τοῦταξα! Ἐκεῖνος τὸ σκοπὸ του: «Αὐτοκίνητο!». Νὰ μὴν ἔχεις ψωμί νὰ δώσῃς, κι' αὐτὰ νὰ σοῦ θένε αὐτοκίνητα! Ἐσφιξε καὶ μένα ἡ καρδιά μου καὶ πῆρα τοὺς δρόμους σὰν τὴ ζητιάνα».

Δὲν τὴν ἄφισα νὰ συνεχίσῃ. Ντύθηκα καὶ βγήκα ἔξω. Σὲ λιγάκι γυρνοῦσα μ' ἕνα δεματάκι ποὺ τῶραλα στὰ χέρια τοῦ Μανώλη.

«Νά, Μανώλη, για κοίτα τι σου στείλει ο Άη-Βασίλης!».

Ο Μανώλης, ασυνήθιστος να λαβαίνει πράγματα, δεν τολμούσε να τ' αγγίξει.

«Έλα Μανώλη, άνοιξε να δούμε τι έχει μέσα», είπε ή μάνα του «και πές κ' ευχαριστώ».

Τα μελανιασμένα χεράκια ξέσκιζαν το χαρτί και μιὰ φωνή χαράς γέμισε τὸ δωμάτιο.

«Έν' αυτοκίνητο μάνα! Είναι στ' αλήθεια δικό μου; Για κοίτα το τι ώραίο ποῦναι! Άχ, μανούλα μου είναι και κόκκινο, έχει και φῶτα! Και είναι και πιὸ ώραίο ἀπ' τοῦ Κυρ Βασίλη! Και είναι και δικό μου!».

Και τὰ χεράκια κρατούσαν σφιχτά τὸ μικρὸ πραγματάκι. Τὸ μαραμένο πρόσωπο ἔχασε νομιᾶς ὅλες τὶς ρυτίδες, τὰ μεγάλα συννεφιασμένα μάτια γέμισαν φῶς και τὸ σφιγμένο στόμα άνοιξε σ' ἓνα διάπλατο γέλιο. Ο Μανώλης ἔγινε παιδί. Σάστισα με τὴ μεταμόρφωση! Ἦταν τὸ πρῶτο δῶρο ποῦπαιρνε και ἦταν ὅ,τι λαχταροῦσε τόσο καιρὸ ή ψυχούλα του.

Η Βασιλόπηττα ἦταν πάνω στὸ τραπέζι, τὰ σῦκα, τὰ καρύδια και οἱ σταφίδες τὸν περιμέναν, μὰ ὁ Μανώλης οὔτε τ' άγγιξε. Δέν μποροῦσε ν' άφίση τὸ αυτοκίνητό του οὔτε λεπτό. Τὸ γύρισε σ' ὅλο τὸ σπίτι. Τόδειξε σ' ὅλους, ἀκόμη και στὸ γαλατᾶ και ὅταν ἐκεῖνος για νὰ τὸν πειράξη τοῦπε νὰ τὸ δῶση σ' ἓνα ἄλλο παιδάκι, ὁ Μανώλης δέν ἔχασε τὴν ψυχραιμία του.

«Έκεινοῦ νὰν τοῦ πάρη ή μάνα του!».

Ο Μανώλης ἐκεῖνη τὴ νύχτα δέν κοιμήθηκε. Ὡς τὰ μεσάνυχτα γυροῦσε με τ' αυτοκίνητο, ὅλη ή φτωχογειτονιά τὸ εἶδε και ὁ Κυρ Βασίλης δὲ θύμωσε καθόλου σάν τοῦπε ὁ Μανώλης πῶς τὸ δικό του εἶναι καλλίτερο. Τὸ ἄλλο πρῶτ ή μάνα του τὸν βρῆκε νὰ κοιμάται ἀγκαλιὰ με τ' αυτοκίνητο, ποῦχε πιά ὀλότελα ξεχαρβαλωθῇ. Δέν τοῦμεινε καμμιά ρόδα γερὴ και τότε πιά ὁ Μανώλης τοῦβαλε ἓνα σπάγγο και τὸ γυροῦσε στὸ δρόμο.

«Έχω κ' ἐγὼ αυτοκίνητο!» φώναζε ὅσες φορὲς ἔβλεπε νὰ περνᾷ ἓν' ἀληθινὸ αυτοκίνητο. Κ' ἔτρεχε ἀπὸ πίσω ξυπόλυτος πάνω στὸ χιόνι για νὰ δείξη στὸν ξένο σωφὲρ και τὸ δικό του αυτοκίνητο.

Μὰ δέν πρόφτασε νὰ τρέξη πολὺ ἀκόμη. Κεῖ δὰ στὴ στροφή, ἴδιο θεριό, πρόβαλε ἓνα λεωφορεῖο. Ένα πνιγμένο βογγητό, μιὰ φωνίτσα γεμάτη λαχτάρα «πάει τ' αυτοκίνητάκι μου!» κι' ὁ Μανώλης κυλίστηκε μέσα στὸ χιόνι. Ὅταν σὲ λίγο οἱ τρομαγμένοι γειτόνοι τὸν βγάλαν κάτω ἀπ' τὶς ρόδες τοῦ λεωφορείου ὁ Μανώλης κρατοῦσε στὰ χεράκια του μονάχα τὸ σπάγγο. Τὶ τ' ὄφελος ἀν βγῆκε ζωντανός; Η ψυχή του εἶχε πεθάνει. Τὰ μάτια, πὸν για μιὰ μοναδική μέρα εἶχαν γεμίσει φῶς, συννέφιασαν, τὸ ζωωμένο μουτράκι πάλι γέμισε ρυτίδες. Ο Μανώλης ξανάγινε γέρος.

Κηφισιά

ΜΑΡΙΚΑ ΠΟΛΙΤΟΥ

Ιρλανδικὸ Δημῶδες

Στὸ ρόδο

Στεγνὸ τριαντάφυλλο, γιατί μονάχο σου ν' ἀνθῆς ἔδω;
Τ' ἀδέσφια σου τὰ χαρωπά, χαθήκανε ἀπὸ καιρὸ.
Κι' οὔτε μπουμποῦκι δέν σκορπᾷ, βάλσαμον μῦρο

Κι' οὔτε ἓνα φύλλο φτερουγᾷ, στ' ἀγέρει τὸ ἀγριοπτό.
Γιατὶ νάνθίζεις μόνο σου στὸν κῆπο λυπημένο;
Μὲ τᾶλλα ρόδα νὰ βρεθῆς στὸν θάνατο ἔνωμένο.
Γι' αὐτὸ σὲ κόβω, ὁ ρόδο μου, ἀπ' τὸ κλαδί σου, ἔσένα,
Ν' ἀναπαυθῆς στὸ στήθος μου, και νὰ ταφῆς με μένα!

Μετάφρασις ΒΕΤΑΣ ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

Τὶ θέλω

Θέλω νάχω πάντα, ἓνα περιβολάκι
κι' ὅλο νὰ τὸ βλέπω, πρόσχαρο, ἀνθηρό...
Νάχω μέσ' τὰ χεῖλη ἓνα τραγουδάκι
ποῦ νὰ μὴ γνωρίζει πίκρα και καῦμό...

Θέλω νὰ πηγαῖνω πάντα ἓνα δρομάκι,
νὰ περνᾷ στὴ μέση κάποιαν ἐρημιὰ
και νὰ φτάνει τέλος σ' ἓνα χωριουδάκι,
πράσινο, δροσάτο, σὰ μιὰ ζωγραφιά...

Μὲ ὅλο ἀπλὸς ἀνθρώπους θέλω τὴ φίλη.
—Κάποτε κι' ἄς εἶχα και μιὰ «κουμπριά!»
Μὲ χαρά νὰ πίνουν στὴ δική μου «ὕγεια»
και νὰ μοῦ μιλᾷνε, δίχως πονηριά...

Τὸ φαγὶ τὸ θέλω, σὲ φτωχὸ πινάκι,
μὲ φτωχοπαράδες σὲ βαθειὰ ἀμμουδιά.
Θέλω ἡσυχὴ σκέπη, ἔγγνοιαστο γλεντάκι.
Νάχω, μέρα—νύχτα, τὴν καλὴ καρδιά...

Θέλω ἓνα καλύβι σὲ παρθένον τόπο,
μιὰ πιστὴ καρδοῦλα, μόνη συντροφιά,
ποῦ νὰ μὴ μᾶς φτάνει καμμιά συγγενιά...

ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Βασιλικὸ Θέατρο—Όσκάρ Ουάιλντ—«Η Βεν-τάγια τῆς λαίδης Γουίντερμυρ».

«Νᾶναι κανεῖς ὅσο μπορεῖ πιὸ τεχνικός, νὰ πὸ εἶναι τὸ πρῶτο χρέος στὴ ζωή. Ὅσο για τὸ δεύτερο κανεῖς δέν τὸ ξέρει». Ἔτσι ἐκφράζεται σὲ ιδιόρρυθμο ἀπόφθεγμά του ὁ Όσκάρ Ουάιλντ, ἓνα ἀπὸ τὰ λεπτότερα πνεύματα στὰ διεθνῆ γράμματα. Ἐκλεκτὸς συγγραφέας τῆς Βικτωριανῆς ἐποχῆς, ἦταν τὸ χαϊδεμένο παιδί τοῦ ἀριστοκρατικοῦ Λονδίνου στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα, ὁ ἀνυπέρβλητος «κοξέρ» πὸν «σάν μι. λούσε, γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι του βλέπαν φωτοστέφανο». Ἦταν ὁ πιὸ χαριτωμένος ἐκκεντρικός, ὁ ἡγέτης τοῦ «αἰσθητικοῦ κινήματος», ὁπαδὸς τοῦ Pater, και παρ' ὅλες τὶς ἀποφθεγματικὲς παραδοξολογίες του μᾶς ἄφησε ἀσύγκριτες αἰσθητικὲς μελέτες, μυθιστορήματα, ποιήματα, παραμῦθια και θεατρικὰ ἔργα, γραμμένα σὲ τεχνικὸ ὕφος ἐκλεκτὸ και ἀπόλυτὰ προσωπικὸ.

«Ένας τεχνίτης τοῦ ὕφους—ἀποφαίνεται γι' αὐτὸν ὁ Alfred Kerr—πολὺ ἀμφίβολο ἀν εἶναι τίποτα περισσότερο».

Ο Sternheim στὴ θεατρικὴ βιογραφία του ὡς «Όσκαρ Ουάιλντ» τὸν χαρακτηρίζει ὡς τὸ «μεγαλύτερο Ἄγγλο ποιητὴ ὕστερα ἀπ' τὸ Σαίξπηρ». Σὲ τόσο φιλὲς βαθμίδες δέν μπορεῖ νὰ καταταχθῇ. Ὡς δραματογράφος εἶναι ἓνας περισσότερο λυρικός Wedekind, λιγότερο συμβολικός Μαίτερλιγκ. Ένας λεπτότερος σὲ πνευματικότητα ντ' Ἀννούσιο, και βαθύτερος Χόφμανσταλ. Ὅ,τι περισσότερο τὸν συνδέει με τοὺς συγγραφεῖς αὐτοὺς εἶναι ὁ κοινὸς ἀντινατουραλιστικὸς ἀγῶνας τους, ή προσπάθειά τους νὰ ξαναγυρίσουν τὴ θεατρικὴ τέχνη στὶς ἀριστοκρατικὲς περιοχὲς τῆς φαντασίας και τῆς ποίησης.

Η τεχνικὴ τοῦ Ουάιλντ προδίδει γαλλικὴ ἐπιρροή, ή προσωπικότητά του ὅμως εἶναι γνήσια Βρετανικὴ. Λεπτότατος χιουμοριστῆς και εὐφυέστατος παραδοξολόγος, λογαριάζεται για πρόδρομος τοῦ Μπέρναρντ Σῶ, ἀλλὰ και ἀπόγονος τῶν Ἑλισσαβετιανῶν θὰ μπορούσε νὰ λογαριαστῇ με τὶς φρικαλέες σκηνὲς τῆς «Σαλώμης» του, και ἀκόμα με τὸ στενὸ συνταίριασμα τοῦ κωμικοῦ και δραματικοῦ στοιχείου, ποῦναι τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ παληοῦ Ἄγγλικοῦ θεάτρου γενικὰ, και τοῦ Σαίξπηρ ἰδιαίτερα.

Η «Βεντάγια τῆς λαίδης Γουίντερμυρ», πὸν ἀνέβασε τὸ Βασιλικὸ Θέατρο, δέν ἔχει βέβαια τοὺς φρικαλέους σαδιμούς τῆς βιβλικῆς «Σαλώμης» μὰ οὔτε και τὴν ἐξαισία ποίησή της. Εἶναι ἔργο τῆς σύγχρονης ζωῆς, και θέμα του ἔχει τὸ δράμα μιᾶς καλῆς και ἐφυέστατης γυναίκας περιφρονημένης γιατὶ τὸλμήσε νὰ ζήση σύμφωνα με τὰ ἐνστικτὰ της, μέσα σὲ μιὰν ὑποκριτικὴ κοινωνία πουριτανῶν. Η κοινωνικὴ του σάτυρα δείχνει τὸν ἐφυέστατο και βαθὺ παρατηρητή. Τύπους ὅμως ἀντιπροσωπευτικούς δέν πλάθει

χαράζει σιλουέττες, συχνὰ σὲ γραμμὲς γελοιογραφικῆς, μὰ πάντα μέσ' τὰ πλαίσια τῆς λεπτῆς αἰσθητικῆς του. Η πλοκή πέρνει τὸ μελοδραματικὸ κατήφορο, σώζεται ὅμως πάντα ἀπ' τὴ πνευματικὴ ἀξία τοῦ διαλόγου, ἀπ' τὸ χιοῦμορ και τὶς παραδοξολογίες πὸν ή χάρη τους θαμπώνει σάν λαμπρότατο πυροτέχνημα.

Η σκηνοθεσία ἐνὸς ἔργου τοῦ Ουάιλντ παρουσιάζει ἄρκετὰ προβλήματα. Σκηνὲς μελοδραματικῆς ὕψης πρέπει ν' ἀποδοθοῦν με ἀπλὸ ρεαλιστικὸ τρόπο, τύποι πὸν ἐξωτερικὰ πρέπει νάχουν τὰ γνωρίσματα τῶν γύρω μας ἀνθρώπων, στὸ βάθος εἶναι καρικατοῦρες σὲ τόνους μπουφόνικους. Οἱ ρόλοι ζητᾷν καλλιερημένον καλλιτέχνη. Ἄν ἀνατεθοῦν σὲ μὴ ἔξυπνο και λεπτὸ ἡθοποιό, τὰ χαριτολογήματα τοῦ Όσκαρ Ουάιλντ ἀκούγονται σάν ἐξεζητημένα ἀποφθέγματα.

Ἀπὸ τὴν ἀποψη αὐτὴ και ὁ σκηνοθέτης κ. Ρον-τῆρης και οἱ Ἕλληνες ἡθοποιοὶ ἦσαν ἄρκετὰ ἱκανοποιητικοί. Ἄν Ἄγγλοι συνάδελφοί τους δίνουν καταληλότερες ἀποχρώσεις στὴ δημιουργία τῶν ρόλων αὐτῶν, ἀναπόφευκτο εἶναι οἱ μεσημβρινοὶ γενικὰ νὰ μὴν ἐγκλιματίζονται εὐκολα σὲ βορεινὲς ἀτμόσφαιρες, και οἱ βόρειοι νὰ δίνουν συχνὰ ψυχροὺς τόνους σὲ τύπους μεσημβρινῶν. Τὸ οὐσιῶδες εἶναι ὅτι οἱ ἡθοποιοὶ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου, ἀν δέν ἐφθασαν ν' ἀποδώσουν τὴν ἀληθινὴ ἀρχοντιά, τῶν Λόρδων, εἶχαν ὡς τόσο οἱ περισσότεροι πνοὴ πολιτισμοῦ, και ὁ δαντελωτὸς διάλογος τοῦ Ουάιλντ βρῆκε λεπτοὺς ἐρμηνευτάς, μόνο λίγο ἀμελέτητους.

Η κ. Παζינוῦ, με τὴ πνευματικὴ της καλλιέργεια και τὴ κοσμικὴ της άνεση, εἶχε καλὲς στιγμές. Ἦταν μιὰ πολιτισμένη ἐμφάνιση. Η τεχνικὴ της τόσο στὶς ἀπλὲς ὅσο και στὶς δραματικὲς σκηνὲς συγχρονισμένη και εὐχάριστη. Ἄν ή θερμὴ φωνή της δέν ἔχει εὐγενικὲς ἀποχρώσεις για τὸ ρόλο τῆς κ. Ἐρλυν εἰδικὰ αὐτὸ δέν εἶναι μειονέκτημα.

Η δνὲς Ἑλένη Παπαδάκη στάθηκε ὡς Λαίδη Γουίντερμυρ στὸ καλὸ τόνο τῶν ἄλλων συνεκτελεστών της—στὸ ἐπίπεδο πὸν τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἀνυψῶνται τὸ λεπτὸ ταλέντο της, ή εὐχάριστη φωνή της και τὸ πάντα προσεγμένο «maintien» της. Ο κ. Δενδραμῆς ἄριστος στὴν ἐμφάνιση και εὐχάριστος στὸ παίξιμο. Ο κ. Τακωβίδης ἐπαῖξε με ὅλη τὴ φυσικὴ άνεσή του. Ἐκλεκτὴ ή Σαπφὼ Ἀλκαίου στὸν εὐκόλο για τὸ μεγάλο ταλέντο της ρόλο τῆς φλύαρης δούκισσας. Ὡς κόρη της ή δνὲς Λίνα Ροζάν εἶχε τὴ πρώτη ἐπιτυχία τοῦ θεατρικοῦ σταδίου της. Ο κ. Μινωτῆς ὕστερα ἀπ' τὴν ὑπερκόπωση τοῦ «Ἀμλετ» δέν κατώρθωσε νὰ κρύψῃ τὴν κόρασή του. Πιθανὸν σ' ἐπόμενες παραστάσεις νὰ διόρθωσε τὸν ἄτονο ρυθμὸ του.

Ο κ. Ροζάν δέν ἔπρεπε νὰ λείψῃ ἀπ' τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἀντιθέτως ἔπρεπε νὰ λείψῃ ὁ κ. Αὐλωνίτης. Χρήσιμος σὲ ὀρισμένους ρόλους, θορυβεῖ πάντα τόσο πολὺ, ὥστε ἀπορεῖ κανεῖς γιατὶ τὸν διάλεξαν για οἰκονόμο Ἑγγλέζικου ἀριστοκρατικοῦ σπητιοῦ.

Οι άλλοι πολυπληθείς ήθοιοι στάθηκαν σε ουδέτερο επίπεδο. Οι έπεισοδιακοί άλλως τε ρόλοι τους δημιουργήθηκαν για να δώσουν κίνηση και ζωντάνια στη β' πράξη του χορού. Σκηνή ακριβώς που απέτυχε ο κ. Ροντήρης. Όχι μονάχα κίνηση κι' ατμόσφαιρα δεν δημιούργησε, αλλά ούτε και μι' συνθετική εικόνα. Και μόνο διαβάζοντας τις απόψεις του Ουάιλντ για το θέατρο και τη Τέχνη θά μπορούσε ο επιμελής σκηνοθέτης του Βασιλικού να εμπνευσθή και να παρουσιάσει τη σκηνή αυτή τεχνικότερη, προσεγμένη λεπτομερειάκ' και έκθαμβωτική σε όμορφιά. Η σκηνογραφία με τη πλατεία σκάλα μπορούσε πολύ να εξυπηρετήσει τη κίνηση. Το δε ταμείο του θεάτρου, και το γούστο του κ. Φωκά έπρεπε να βοηθήσει τις «Δαίδες» να εμφανισθούν.

Η εργασία του κ. Κλώνη ήταν καλή. Όπως έκλεκτή ήταν και η μετάφρασις του έργου από το κ. Ηλιόπουλο.

Θέατρο Κοτοπούλη. — Σαίξπηρ «Μάκβεθ». — Δ. Φωτιάδης «Ο κόσμος ανάποδα».

Ο Μάκβεθ είναι το δράμα της ειμαρμένης. Μ' αυτό ο Σαίξπηρ μέσ' απ' το πέραςμα των αιώνων πλησιάζει προς τα Αισχυρικά σύνορα. «Μάκβεθ» και «Ευμένιδες» είναι ή τραγωδία και συνείδηση του ανθρώπου π' αντικρύζει το έγκλημά της.

Ο ιερατικός Αισχύλος, εκπρόσωπος της ασύγκριτης Έλληνικής πνευματικότητας, μορφοποιεί με τις μεγαλόπρεπες Έριννύες την αυστηρή συνείδηση. Ο Σαίξπηρ, «το όψιμο άνθισμα του μεσαίωνα», λιγότερο επίσημος του Αισχύλου και περισσότερο άνθρωπος, αποδίδει την έφιαλτική ταραχή της συνείδησης με τρόπο που στέκει σιμωτέρ' ας.

Ο Σαίξπηρ είναι ή υπέρλαμπρη ανατολή της νέας τέχνης. Φώτισε και μέτωσε τη ποιητική παραγωγή στα νεότερα χρόνια. Είναι το μοναδικό μέσ' τους αιώνες βλέμμα π' αντίκρυσε το σύμπαν δίχως κανένα περιορισμό, κι' έβυθίστηκε μέσ' τα άδυτα της ανθρώπινης φύσης, για να μορφοποιήσει τα πιο μύχια σκιερά της ψυχής. Ο Σαίξπηρ δεν ήθικολογεί «Δεν έχει συμπάθειες, δεν έχει τάσεις, δεν έχει προσφιλείς ιδέες και προσφιλείς τύπους, δεν έχει ιδανικά με τη στενή σημασία της λέξης». Με την ίδια αντικειμενικότητα αντικρύζει τα πάντα. Όμοια νοιάζεται για τις έρρατινές Ιουλιέττες και Τιτάνιες, για τα μικρά στοιχεία του δάσους, γεννήματα της άστερευτης πρωτεύουσας φαντασίας του, όμοιο για τους αίματοβαμένους τραγικούς Μάκβεθ.

Ο «Μάκβεθ», ή υπέροχη και σκοτεινή αυτή τραγωδία, απαιτεί για ν' άνεβαστή αντίξιο σκηνοθέτη και πρωταγωνιστές όλκης, και σύνολο δραματικό άρτιο.

Ο Μάκβεθ «ό Ατρείας του Βορρά» είναι ρόλος για φθασμένο και δραματικό καλλιτέχνη. Δέ συγχωρεί πειραματισμούς. Και άπορεί κανείς γιατί ό θίασος

Κοτοπούλη έταλαιπώρησε τον έκλεκτο ήθοιο κ. Παπα, και συγχρόνως έδειξε σ' όλο το κοινό ότι για το άνέβασμα τέτοιων έργων δεν διαθέτει ούτε έναν ώριμο δραματικό καλλιτέχνη. Έκτός βέβαια από τη μεγάλη του πρωταγωνίστρια. Οι ήθοιοι στάθηκαν σ' επίπεδο κατώτερο του μέτριου, και ή Μαρίκα Κοτοπούλη νοιώθοντας τους γύρω της να πέφτουν, έπεφτε και ή ίδια, θεληματικά ίσως, απ' τον αυστηρό τόνο της τραγωδίας. Στη σκηνή της ύπνοβασίας άφησε πιο έλεύθερο το πλούτο του ταλέντου της, αλλά εκεί παρεξέκλινε σε μιάν υπερβολή. Έροχάλιζε. Αν άληθινά επέμενε να δώσει τόσο ρεαλιστικές λεπτομέρειες μέσ' στο Μάκβεθ, τότε εύκολο ήταν να πληροφορηθή από ειδικούς, ότι ή όρθια στάσις του ύπνοβάτου άποκλείει το ροχαλιτό. Η άπείριτη τεχνική είναι για τους μεγάλους τεχνίτες, και ή Μαρίκα Κοτοπούλη είναι μεγάλη ήθοιοίς. Αν δέ κάτι τη μειώνει στα μάτια των συγχρόνων αισθητικών, είναι ότι δέ θέλει να ξεχωρίσει τις θεμιτές υπερβολές των μεγάλων καλλιτεχνών, απ' τις άναχρονιστικές υπερβολές των παλιών σχολών. Ο,τι άξιζε στο «Μάκβεθ» ήταν ή δημιουργική μετάφραση του κ. Καρθαίου, το σκηνικό του έσωτερικού Παλατιού του κ. Πλακωτάρη ή σκηνογραφία και ή σκηνοθεσία στη σκηνή του τραπέζιου, ή πρώτη εμφάνιση του φαντάσματος του Banco, και οι τρεις ήθοιοι δ. Λαλαούνη, Γιατρά, και Κοκόλα που παίζουν τις μάγισσες. Η δ. Λαλαούνη δείχνει τελευταία σταθερή άνιοΐσα στο παίξιμό της, και άφίνει έλπίδες πολλές για μελλοντική εξέλιξη. Η δ. Γιατρά, γνωστή μου από τα πρώτα μαθητικά της βήματα στο Έλληνικό Όδείο, είναι μι' νέα ήθοιοίς με καλλιτεχνική πνοή με αρκετά θεατρικά χαρίσματα, με μόρφωση και με πλούσια φωνή. Η δ. Κοκόλα είναι ή μοναδική που ξέρω ως αυτή τη στιγμή νέα ήθοιοίς με ταλέντο τραγωδού. Ήταν ή πρωταγωνίστρια της «Λαϊκής Σκηνής». Αν οι «πρώτοι ρόλοι» και οι πολλοί έπαινοι την έκαναν να πιστεύει ότι είναι μεγάλη και φτασμένη, τότε θά σβύσει. Αν αντίθετως μαζί με την ώραία φωνή της έχει τη φωτιά του άληθινού καλλιτέχνη, αν πιστεύει ότι ή μεγάλη τέχνη δεν κατακτάται παρ' ό με σκληρή μακροχρόνια δουλειά, αν βλέπει τις έλλείψεις της τόσο στη τεχνική όσο και στην πνευματική της ανάπτυξη, τότε μι' μέρα ή δ. Κόκολα θά γίνει μι' έκλεκτή τραγωδός.

Όστερα απ' την άποτυχία του «Μάκβεθ» ό θίασος Κοτοπούλη άνέβασε μ' έπιτυχία τη κωμωδία «Ο κόσμος άνάποδα» πουναι οι «Μέναιχοι» του Πλαύτου διασκευασμένοι από τον κ. Δημήτρη Φωτειάδη.

Ο Πλαύτος έχει έξέχουσα θέση μέσ' την ιστορία του Λατινικού Θεάτρου. Δεν άνήκει όμως στην ομάδα των Λατίνων δραματουργών που αγωνίστηκαν. Έτσι και μάταια, να δημιουργήσουν με τη «Πραιτέτα» με τη «Τογκάτα» (τη ρωμαϊκή τραγωδία και κωμωδία)

όπως και με άλλα ακόμη γηγενή είδη, θεατρική παράδοση γνήσια Ρωμαϊκή.

Ο Πλαύτος δεν τράβηξε την έθνική όδό. Αντιπροσωπεύει την Έλληνική επίδραση πάνω στο Ρωμαϊκό θέατρο. Είναι ό μιμητής, ό διασκευαστής της μέσης και νέας Έλληνικής κωμωδίας Μέσ' τα ξένα όμως πρότυπα καθρέφτισε πιστά τη κοινωνική ζωή της εποχής του και του τόπου του. Επίσης μ' έδωσε κάτι απ' το χαμένο Μενανδρικό θησαυρό, αν και πνευματικές λεπτότητες Έλληνικής κωμωδίας δεν έπιζούν πια στο έργο του. Είναι κωμωδίες μπουφόνικης πλοκής. Αποτείνονται στο άξεστο Ρωμαϊκό κοινό, που σαν το παρασκότιζαν με σοβαρά και λεπτά έργα, διέκοπτε την παράστασι και έγκαταλείποντας το θέατρο τραβοΐσε για το «σίρκο». Εκεί στους σφαδασμούς των ψυχορραγούντων Μονομάχων και στις άσεμνες παραστάσεις των Μίμων, εύρίσκει τα προσφιλή του θεάματα.

Οι τυπικοί χαρακτήρες του Πλαύτου, οι χοντροσυμμετένοι, ό παρσίτος, ό δούλος, ή έταίρα, ό άλαζόνας στρατιώτης, είναι οι τύποι που πλημμυρίζουν το Ρωμαϊκό θέατρο, οι ίδιοι ίσως που μέσ' απ' το πέραςμα των αιώνων ξαναπαρουσιάζονται μέσ' τη «Commedia d' elle arte» στην αυτοσχέδια κωμωδία των Ιταλών. Παρ' όλες όμως τις έλλείψεις του ό Πλαύτος είναι μι' φυσιογνωμία του διεθνούς θεάτρου. Δεν είναι βέβαια «Για τους μικροστόμαχους—όπως λέει ό Ουγκώ—πουχουν τη γαστρίτιδα τη καλουμένη καλαισθησία». Είναι όμως για το Λαόν του άμόκυντο από κακομασημένες αισθητικές, και για κείνους που ξέρουν πόσο άξιζει ή τέχνη σαν γελ' πόσο σημαντικό είναι όταν «Μέσ' απ' άριστουργήματα τών σοβαρών μορφών, όρθώνεται ό γελοιοποιός, επίσης άριστουργήματα. Ο Πλαύτος ζώντας σε ατμόσφαιρα πνευματικής και καλλιτεχνικής παρακμής δεν κατώρθωσε να δώσει άρχιτεκτονικότερα έργα, και αντιπροσωπευτικούς ανθρώπινους τύπους. Όμως «σαν γελοΐσε χάριζε στην ανθρωπότητα «Αμφιτρυόνες».

Αυτό το άδρό και ύγιες γέλοιο άπέδωσε ό κ. Φωτειάδης στην αξιόλογη διασκευή του. Κατώρθωσε να άφαιρέσει το Λατινικό ήθογραφικό πλαίσιο, και να κρατήσει τα στοιχεία εκείνα που κάνουν τον Πλαύτο να έπιζή ύστερα από τόσους αιώνες.

Μαστρική είναι ή πλοκή της διασκευής και έπιτυχής ή έκλογή των σκηνών. Ο διάλογος θεατρικός, ή γλώσσα εύχάρστη. Περισσότερα δέ μπορούσαν να γίνουν σε διασκευή Πλαύτου.

Στο άνέβασμα του έργου ξαναβρήκαμε τον έκλεκτο σκηνοθέτη του «Όπως αγαπάτε», το χοργό και γήσιο θεατρικό ρυθμό, χαρακτηριστικό της σκηνοθεσίας του κ. Σαραντίδη. Μόνο που δεν κατώρθωσε να ρυθμίση το παίξιμο των ήθοιοΐων στον ίδιο τόνο. Ο κ. Γιαννίδης, ό λεπτότατος καλλιτέχνης έδωσε το ακριβές μέτρο της μπουφόνικης μ' κλασσικής πάντα κωμωδίας του Πλαύτου. Ο κ. Λογοθετίδης επίσης

καλός, άλλ' όχι το «Δίδυμο» παίξιμο του κ. Γιαννίδη. Ο κ. Γαλανός χαρακτηριστικός, άπέδειξε ακόμα μι' φορά πόσο καλός τυπίστας είναι. Ο κ. Δανιέλος και Μπούμπης στους γραφικούς τους ρόλους πολύ καλοί. Η κ. Στεφανίδη μόνον θάρρος έχει άπάνω στη σκηνή. Η κ. Λαντά χαριτωμένη και ζωντανή, ξεφυγε όμως απ' το πλαίσιο της κωμωδίας και θυμίζει σουμπρέτα. Σε ίδιο λάθος έπεσε και ή κ. Άρώνη, ή όποία εν τούτοις ώραία και κομψή, σε κάθε της εμφάνιση μ' έπειθει ότι έχει αξιοσημείωτο ταλέντο που γρήγορα θά έξελιχθή ίκανοποιητικά.

Τα σκηνικά του κ. Έγγονοπούλου καλά, αντίθετως τα κοστούμια πολύ αυθαίρετα και υπερβολικά, με κακοσυνδυασμένους χρωματισμούς.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΚΑΚΟΥΡΗ

Χάϊνε

Στη θάλασσα

Λαμποκοπούσε ή θάλασσα άτέλειωτη
Στη βραδυή στεγνήν' αναλαμπή.
Κι' οι δύο μας καθισμένοι στο έρημόσπιτο
Έμέναμε βωβοί και μοναχοί...

Πύκνωσε ή ομίχλη, φούσκωσε ή θάλασσα
Οι γλάροι έδώ και κει πετούν.
Κι' από τα λατρεμένα μάτια σου
Άρχισαν δάκρυα να κυλούν.

Τα είδα να πέφτουνε στα χέρια σου
Κι' εύθις γονάτισα μπροστά σου,
Κι' απ' τα κατάλευκα τα χέρια σου
Έρούφηξα τα δάκρυά σου.

Και από τότε το κορμί μου έλοιωσε
Και πέθανε ή ψυχή μου νοσταλγώντας,
Ω δύστυχη γυναίκα, φαρμακωθήκα
Τα δάκρυα της άγάπης σου, ρουφώντας

Μετάφρασις ΒΕΤΑΣ ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ίδιαιτέρως συνιστάμεν στις άναγνώστριές μας το 12ον τεύχος του έξαιρέτου περιοδικού του Συλλόγου Γονέων, «Πρακτικές Όδηγίες Ανατροφής» που φέρει τον τίτλο: «Η άνάγκη ενός ιδανικού στη ζωή» υπό Νίκης Πέρδικα. Είς αυτό ή γνωστή και τόσον συμπαιθής λογοτέχνης, δείχνει στους γονείς την μεγάλη σημασία που έχει για την έπιτυχία και εύτυχία των παιδιών των να συνηθίσουν από μικρά στην έκτίμησι και λατρεία των ιδανικών αξιών, της ώμορφιάς, μι'ς άνωτέρας πνευματικότητας, της καθαρής ήθικης. Και συγχρόνως τους οδηγεί με ποιο τρόπο άπλο και πρακτικό μπορούν να το έπιτύχουν.

Ἄνθη τοῦ Δωματίου

Σήμερα, τὰ ἄνθη μᾶς ἔχουν κατακτήσει. Εἰς αὐτὰ εὐρίσκομεν χαράν, ἀνάπαισιν, δροσιά, εὐχαρίστησιν. Σκύβομεν ἐπάνω των μὲ στοργήν, τὰ προφυλάττομεν, τὰ παρακολουθοῦμεν μὲ ἀτελείωτον ἐνδιαφέρον καὶ περιμένουμεν μὲ χαράν, ἀνυπομονησίαν καὶ περιέργειαν ν' ἀπολαύσωμεν τὰ ὠραία χρώματά των, τὸ σχῆμα των, τὸ ἄρωμά των.

Ἡ καλλιέργειά των ὁλοένα ἐπεκτείνεται καὶ ἔχουν γίνει ἀπαραίτητοι σύντροφοι τῆς ζωῆς μας. Ἀκόμη καὶ εἰς τὰς πολυκατοικίας, ὅπου σήμερον ὅλα εἶναι, τόσον περιορισμένα, τὰ ἄνθη δὲν λείπουν ἀπὸ τὰ δωμάτιά μας. Θέλομεν, ἔστω καὶ φυλακισμένα πού τὰ ἔχομεν, νὰ μᾶς στολίζουν τὰ δωμάτιά μας, νὰ μᾶς τὰ γεμίζουν χαρὰ καὶ ζωή. Χρειάζονται ὅμως μιὰ εἰδική περιποίησι, θέλουν κάποια εἰδική φροντίδα, ὅταν ἀναγκαστικῶς μένουν πάντοτε περιορισμένα εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον.

Καὶ πρῶτον ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἀέρα. Ὁ ἀήρ τῶν δωματίων εἶναι συνήθως πολὺ ξηρὸς καὶ ὄχι πολὺ καθαρὸς, δι' αὐτὸ πρέπει τακτικὰ ν' ἀναεοῦται προσέχοντας ὅμως νὰ μὴ πέφτῃ ὁ ψυχρὸς ἀήρ ἀποτόμως ἐπὶ τῶν φυτῶν.

Τὸ φῶς εἶναι ἀπαραίτητο διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φυτῶν τοῦ δωματίου, δι' αὐτὸ καὶ τὰ τοποθετοῦμεν ἐκ προτιμήσεως εἰς τὰ παράθυρα, ὅπου ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ γυρίζονται διὰ νὰ ἐκτίθενται ὅλα τὰ μέρη τοῦ φυτοῦ εἰς τὸν ἥλιον. Ὑπάρχουν ὅμως εἶδη φυτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἀγαποῦν τὸ διάχυτον φῶς, ὅπως εἶναι ἡ φτέρη, ἡ ἀσπιδίστρα, κτλ. καὶ τὰ χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὴν διακόσμησιν τῆς εἰσόδου τῶν σκοτεινῶν δωματίων κτλ.

Τὰ φυτὰ τῶν δωματίων ἔχουν ἐπίσης ἀνάγκη ἀπὸ μίαν ὀρισμένην θερμοκρασίαν, ὁμοίομορφον καὶ κανονικὴν. Πρέπει νὰ τὰ προσέχομεν ἀπὸ τὰς ἀποτόμους μεταβολὰς τῆς θερμοκρασίας, νὰ μὴ τὰ τοποθετοῦμεν εἰς ρεύματα ἀέρος, οὔτε κοντὰ εἰς θερμάστρες, οὔτε ἐπάνω εἰς τὰ σώματα τῆς κεντρικῆς θερμάνσεως διότι ἡ ὑψηλὴ θερμοκρασία δημιουργεῖ βλαστοὺς ὑψηλοὺς καὶ ἀσθενικοὺς. Ὅταν τὸν χειμῶνα παρατηρηθῇ μεγάλη πτώσις θερμοκρασίας πρέπει ν' ἀπομακρύνωμεν τὰ φυτὰ ἀπὸ τὰ παράθυρα, ἀκόμη καὶ ὅταν αὐτὰ εἶναι κλεισμένα.

Γενικῶς τὰ φυτὰ τῶν δωματίων ἀναπτύσσονται καλύτερα εἰς τὰ δωμάτια, τὰ ὁποῖα δὲν θερμαίνονται καὶ τὰ ὁποῖα διατηροῦν μίαν κανονικὴν θερμοκρασίαν.

Ἐπὶ πλέον, τὰ φυτὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ συχνὰς περιποιήσεως. Πρέπει νὰ ποτίζονται τακτικὰ, προσέχοντας νὰ μὴ μένῃ νερὸ εἰς τὰ δοχεῖα ἢ τὰ πιάτα πού ὑποβάσάζουν τίς γλάστρες, διότι τὸ χῶμα των θὰ εἶναι τότε πάντοτε ὑγρὸ, θὰ σχηματίζονται ὀξέα πρὸς βλάβην τῶν φυτῶν. Καθημερινῶς πρέπει νὰ πλένωμεν τὰ φύλλα μ' ἓνα βρεγμένο σπόγγον ἢ νὰ τὰ ραντίζωμεν μ' ἓνα μικρὸ ψεκαστήρα διότι ὁ ξηρὸς

ἀήρ τῶν δωματίων ἐμποδίζει τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φυτοῦ.

Μία φορὰ τὸν χρόνον, τὴν ἀνοιξιν, θὰ μεταφυτεύωμεν τὰ φυτὰ διὰ ν' ἀνανεώσωμεν τὸ χῶμα των εἰς γλάστρες, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὸ μέγεθος τοῦ φυτοῦ καὶ θὰ εἶναι πορώδεις διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζουν τὴν ἐξάτμισιν καὶ ἀναπνοὴν αὐτοῦ. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμεν ἐλαιοχρωματισμένες γλάστρες. Διὰ τὰ φυτὰ, τὰ ὁποῖα καλλιερгоῦμεν κυρίως διὰ τὰ ἄνθη των, ὅπως π. χ. τὸ γεράνιον, πρέπει νὰ προτιμῶμεν γλάστρες μικροῦ μεγέθους διότι τότε τὰ φυτὰ ἀνθίζουν πολὺ περισσότερον.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πρέπει νὰ σκαλίζωμεν τὸ χῶμα τῆς γλάστρας διὰ ν' ἀερίζεται τὸ φυτόν.

Μόλις ἐμφανισθοῦν ἔντομα πρέπει νὰ τὰ καταστρέψωμεν μὲ νερὸ νικοτίνης, ἢ μὲ σαπουνάδα, ἢ μὲ ἓνα ἔντομοκτόνον μὲ τὴν βοήθειαν ἑνὸς πινέλου.

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ χῶμα τῶν φυτῶν τοῦ δωματίου θ' ἀνανεοῦται τοῦλάχιστον μία φορὰ τὸν χρόνον, δὲν ἔχουν πάντοτε τὸ κατάλληλον περιβάλλον διὰ ν' ἀναπτυχθῶν. Ἐχουν λοιπὸν ἀνάγκη καλῆς τροφῆς ἢ χρειάζονται ἀνάλογα λιπάσματα διὰ νὰ μποροῦν νὰ διατηρήσουν, ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερον, τὸν δια-

κοσμητικὸν των χαρακτήρα. Τὰ χημικὰ λιπάσματα ἔχουν τὸ πλεονέκτημα ὅτι προσφέρουν εἰς μικρὸν ὄγκον πολλὰς τροφὰς καὶ ὅτι ἡ χρῆσις των εἶναι εὐκολωτάτη, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὰ ὀργανικά, δηλ. τὴν κόπρον, ἢ ὁποῖα δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τὰ φυτὰ τοῦ δωματίου λόγω τῆς κακοσμίας τῆς. Τὸ ἑξῆς μίγμα δίδει τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα:

30—40 γραμ. θεικὴ ἀμμωνία
60 » ὑπερφωσφορικὸν νάτριον
30 » θεικὸν κάλιο.

Ἀπὸ τὸ μίγμα αὐτὸ διαλύομεν 2 γραμ. εἰς 1 λίτρον νεροῦ καὶ μὲ αὐτὴν τὴν διάλυσιν ποτίζομεν τὰ φυτὰ μία φορὰ τὴν ἑβδομάδα.

Αὐτὰ εἶναι περίπου αἱ ἀπαιτήσεις, τὰς ὁποίας ἔχουν τὰ φυτὰ τῶν δωματίων καὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ τοὺς παρέχωμεν. Θὰ ἀνταμείβουν τοὺς κόπους καὶ τίς φροντίδες μας μὲ τὴν χαράν πού μᾶς προσφέρουν μὲ τὸ χαμόγελο καὶ τὴν ἀνοιξιν πού χαρίζουν στὸ σπίτι μας καὶ μὲ τὴν ἱκανοποίησιν πού μᾶς δίδουν ὅτι προσενοῦμεν εὐχαρίστησιν καὶ ξεκούρασιν, ὄχι μόνον εἰς τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς περιβάλλουν.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ Π. ΚΟΚΚΕΒΗ

Ἀπὸ περασμένα χρόνια

Ἡ «Ἑλληνίς», παρουσιάζει στὶς ἀναγνώστριάς της μιὰ κριτικὴ τοῦ λογοτέχνη τῆς περασμένης γενεᾶς Κώστα Χατζόπουλου γιὰ τὸν ἀλησμόνητο συγγραφέα μας Ἀλέξανδρο Παπαδιαμάντη.

Ἡ κριτικὴ αὕτη πού γράφτηκε πρὶν ἀπὸ εἰκοσιτρία χρόνια καὶ δημοσιεύθηκε στὰ «Νέα Γράμματα» τῆς Ἀλεξανδρείας, θὰ κάμει ὅσες τὴ διαβάσουν πολλὰ νὰ σκεφθοῦν.

Θ' ἀπορήσουν καὶ θὰ ἐκπλαγοῦν γιὰ τὸ πόσο γελάστηκε στὴν κρίση του ὁ περίφημος συγγραφεὺς τοῦ «Φθινόπωρου». Προξενεῖ ἀλήθεια κατάπληξη στὸν σημερινὸ ἀναγνώστη! Ποιὸς ξεύρει ὅμως ἂν κατόπι ἀπὸ εἰκοσιτρία χρόνια οἱ ἀναγνώστες πού θὰ φυλλομετροῦν παλὰ περιοδικὰ—ὅπως κάναμε σήμερον—δὲ θὰ νοιώθουν τὴν ἴδια ἐκπληξὴ καὶ ἀπορία πού νοιώθουμε ἡμεῖς τώρα. Ἴσως ἴσως πολλὰ ὀνόματα ἀπ' αὐτὰ πού θαυμάζονται τώρα νὰ ἔχουν σβύσει καὶ κεῖνα πού ἀκοῦνε τὰ πικρὰ λόγια τῆς κατὰκρισης νὰ λάμπουν στὸ φιλολογικὸ στερέωμα ἐκείνου τοῦ καιροῦ. Εὐχόμαστε νὰ ζοῦμε μετὰ εἰκοσιτρία χρόνια καὶ νὰ... κρινόμε.

Τ. Σ.

«Ἡ ἐντύπωση ἀπὸ τοὺς ἐφτά τόμους πού τύπωσε ἡ βιβλιοθήκη Φέξη εἶναι ἀπογοητευτικὴ. . . .

... Εἰδικὰ γιὰ τὸν Παπαδιαμάντη ἔχω νὰ πῶ πῶς δὲν εἶναι μόνο ἡ κοινοτυπία τῆς φράσης, ἡ μονοτονία

τοῦ ὅφους, τοῦ τρόπου τῆς διήγησής πού μοῦ τὸν κάνουν βαρετό, μὰ εἶναι καὶ τὸ ἀπλαστο μορφῆς καὶ γλώσσας καὶ ἡ μονοτονία ἀνθρώπων, διαθέσεων καὶ περιστατικῶν. Δὲν εἶναι γιὰ τὰ παρατήρηση δὲν ξεβγαίνει πέρα ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴ, ἀλλὰ γιὰ τὴν ὅλη αὐτὴ ἡ παρατήρηση μένει ἀνοργάνωτη συνολικά καὶ ἡ περιγραφή ἡθῶν καὶ ἀνθρώπων δὲν κατορθώνει, ὅξω ἀπὸ λιγοστὲς στιγμές, νὰ πάρει τὴν τεχνικὴ μορφὴ καὶ τὴν ἀξία μήτε τῆς ἀπλῆς ἡθογραφίας. Ἐν' ἀπείρῳ, φλύαρο πλήθος ἐπεισόδια καὶ καθέκαστα, ἰδιώματα, θαυμαστά κάποτε, μὰ πάντα μερικὰ, πάντα ὁμοίομορφα, περνοῦνε κομματιαστά, κουραστικά, ἀνίκανα νὰ συνδεθοῦνε ὀργανικά σὲ σύνολο, μένουνε σὰ σκέδια ἀπὸ τὰ διηγήματα, σὰ σκίτσα λογοτεχνικά, πέφτουνε μονομιάς στὸ ὕφος παραγματείας, ἀναφορᾶς, πρωτόκολλου, συναξαριοῦ, χάνονται καὶ σβύνουνε στὸ τίποτε, στὸ ἀδιάφορο, στὸ ἀσήμαντο συχνὰ στὸ μήτε καν' ἀνεκδοτικό.

Ὁ Παπαδιαμάντης τῶν ἀμέτρητων αὐτῶν σελίδων δὲν μπορεῖ νὰ πιάσει τὴ ζωὴ σὲ μιὰν εἰκόνα καθαρώτερη, οὔτε ἀκόμα στὸ μικρὸ νησί καὶ στάθηκε ἀπόμερα, ὅτε ἀντλεῖ τὰ θέματά του. Νὰ τὴ δεῖ συνολικά, νὰ τὴ σκεφθῇ βαθύτερα—οὔτε λόγος. Μιὰ δημοσιογραφία καὶ δημοσιογραφία κακὴ, ὅπου ψιθυρίζει ἐδῶ καὶ κεῖ ὁ ποιητὴς, ἀνασαινεῖ ὁ συμπαθητικὰ ἄπλος καὶ ταπεινὸς ἄνθρωπος καὶ ἡ ἀγαθὴ πονετικὴ ψυχὴ, μὰ περισσότερον βγαίνει στὸ φῶς ὁ στενὸς νοῦς, νοῦς κολλημένος ἐπίμονα στὸ πισσοδρομικὸ πατροπαράδοτο, μισόξενος καὶ μισονεϊστής, ἀπλοῖκα ἀδύναμος νὰ πιάσει τὸ νόημα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἀλλιώτικα παρότι στὸ αὐτοῦ διήγημα «Ὁ πολιτισμὸς εἰς τὸ χωρίον», φανατικὸς λάτρης τῶν τύπων καὶ τῆς ὁρθόδοξης πρόληψης, ὅπου μέσα πνίγεται στὸ τέλος καὶ μιὰ πνοὴ ἀπὸ τὸ γνησιώτερο θρησκευτικὸ αἶσθημα, πού ἔχει σαλέψει κάπου, στὴ «Φαρμακολύτριά» ἢ στὸ «Ὀνειρο στὸ κύμα».

Δὲν τοῦ λείπει τὸ αἶσθημα, οὔτε ἡ πρωτοτυπία σ' ἓνα βαθμὸ, δὲν τοῦ λείπει παρατήρηση καὶ γνώση τῆς ζωῆς πού περιγράφει, τοῦ λείπει ὅμως ἡ βαθύτητα στὴν παρατήρηση, ἡ φαντασία, ἡ δύναμις καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ συνείδηση. Ὅτι ὠραῖο καὶ γνήσιο ἔγραψε ὁ Παπαδιαμάντης δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μόχθου, τοῦ βρασμοῦ μᾶς φύσης γόνιμης καὶ πλούσιας μοιάζει περισσότερον μὲ τὸ τυχαῖο βλάστημα ἑνὸς σπόρου πού μιὰ καλόβολη πνοὴ τοῦ ῥίπισε στὴν ψυχὴ μιὰν ὥρα γόνιμη σάν ἀπὸ ἄλλου. Ἐταί φαντάζει ἡ «Φόνισσα» καὶ ὁ «Ἐρωτὴς στὰ χρόνια» ὄχι μόνο μέσα στὴν παραγωγή τοῦ Παπαδιαμάντη, μὰ καὶ μέσα σ' ὅλη τὴν παραγωγή τῆς ἐποχῆς πού ἐκφράζει καὶ ἱκανοποιεῖ καλύτερα τὸ πλῆθος τῶν πληχτικῶν, σχολαστικῶν σελίδων τοῦ Παπαδιαμάντη τῆς Βιβλιοθήκης Φέξη παρότι τὰ λιγοστὰ ἀξιοδιάβαστα διηγήματά του.

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Τ' αποκαλυπτήρια της αναμνηστικής στήλης
της άειμνήστου Προέδρου του Ε. Σ. Ε., εις την «Κονίστραν».

Το Τμήμα Φυσ. Αγωγής και Ψυχαγωγίας του Ε. Σ. Ε. ώργάνωσε την 21 Νοεμβρίου μίαν σεμνήν τελετήν εις την «Κονίστραν» του Ε.Σ.Ε. δια τ' αποκαλυπτήρια της μαρμαρίνης στήλης εις μνήμην της Προέδρου του Ε.Σ.Ε. Παλλούς Γεωργαντά.

Εις την ωραίαν αὐτήν τελετήν συμμετέσχον ὅλα τὰ παιδιά της «Κονίστρας» καὶ πολλοὶ γονεῖς, τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον ἐν σώματι με ὅλα του τὰ τμήματα, ἡ Νυκτερινὴ Σχολὴ Ἀγγραμμάτων Γυναικῶν τοῦ ΕΣΕ, οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν σχολείων τῆς περιφερείας Πετραλῶν, ἡ ἰδιωτικὴ Σχολὴ Μοσχανδρέου με τοὺς μαθητάς της, οἱ συγγενεῖς τῆς μεταστάσης, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκτιμῶντας τὸ ἔργον της.

Γύρω ἀπὸ τὴν μαρμαρίνην στήλην, σκεπασμένην με τὴν κυανόλευκον ἥσαν παρατεταγμένα τὰ παιδιά της «Κονίστρας».

Ἡ τελετὴ ἤρχισε με τὴν ἀποκάλυψιν τῆς στήλης ἀπὸ δύο παιδάκια, ἓνα ἀγοράκι καὶ ἓνα κοριτσάκι· μία δὲ μικροῦλα ἀτήγγειλε τὸ ἐπίγραμμα τῆς στήλης τὸ ὁποῖον εἶναι με χρυσὰ γράμματα χρυσαμένο ὡς ἑξῆς. «Σ' ἐκείνῃ πού μᾶς ἔδωσε τὴ χαρὰ» στήν ἀξέχαστη πρόεδρό μας Παλλοῦ Γεωργαντά, τὰ παιδιά της «Κονίστρας».

Ἐπικολούθησε ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ κατόπιν ἐν μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως ὁ κ. Χρηστόπουλος ἐκ μέρους τῶν γονέων ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του καὶ ἐξῆρε τὸ λαμπρὸν ἔργον τῆς ἐκλειπούσης μεγάλης γυναικός. Τὰ παιδιά ἔψαλλον κατανυκτικώτατα ὅλα μαζί «τὸ αἰῶνά ἡ μνήμη». Μετὰ ταῦτα κατέθεσαν στέφανον οἱ νέοι τῆς ομάδος «Ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς» τῆς «Κονίστρας» με ὥραϊαν ἀφιέρωσιν «εἰς τὴν ἀλησιμόνητο μητέρα μας Παλλοῦ Γεωργαντά». Τελευταῖος κατατίθεται ὁ στέφανος τοῦ Τμήματος Φυσ. Αγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας ὑπὸ τῆς Προέδρου του Κας Θεσπ. Κοκόλη με τὴν ἐξῆς προσφώνησιν: «Τὸ Τμήμα Φυσ. Αγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας τοῦ Ἐθνικοῦ Συμ. Ἑλληνίδων καταθέτει στέφανον δάφνης εἰς τὴν ὑπέροχον Ἑλληνίδα, τὴν μεγάλην φιλόνητρον Προέδρον του Παλλοῦ Γεωργαντά. Θὰ διατηρήσωμε με ἀγάπῃ καὶ

σεβασμὸ τὴν μνήμην της, θὰ συνεχίσωμε με τὴν πίστιν πού μᾶς ἐνέπνευσε ἐκείνη τὸ εὐγενές της ἔργον».

Ἀπευθυνομένη δὲ πρὸς τὰ παιδιά τοὺς εἶπε: Ἀγαπητά μου παιδιά· ἐχάσατε τὴν Πρόεδρόν σας, ἐχάσατε «ἐκείνῃ πού σᾶς ἔδωσε τὴ χαρὰ» πού ἐκοπίασε, ἐφρόντισε νὰ σᾶς κἀνῇ νὰ χαίρεσθε τὴ ζωὴ με τὰ παιγνίδια σας, τὸ γέλοιο σας, τὶς τρέλλες σας τὶς παιδικές.

«Καὶ τώρα μαζεμένα με τῆς καρδοῦλες σας θλιμμένες ἠθέλατε νὰ δείξετε πὼς ποτὲ δὲν θὰ τὴν ξεχάσετε» καὶ γι' αὐτὸ ἐβάλατε ἐπάνω στὸ μάρμαρο αὐτὸ με χρυσὰ γράμματα τὸ ὄνομά της. Καὶ δὲν πρέπει, παιδιά μου, νὰ τὴν ξεχάσετε· γι' αὐτὸ νὰ εἰσθε πάντα καλὰ παιδιά, καὶ νὰ ξέρετε πὼς κι' ἐκείνη ἀπὸ ψηλὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ σᾶς βλέπει καὶ σᾶς παρακολουθεῖ.

«Ἐμεῖς δὲ σήμερα ἤλθαμε ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς δοῦμε καὶ νὰ σᾶς ποῦμε πὼς ὅτι ἔκαμε ἐκείνη γιὰ σᾶς, θὰ προσπαθήσωμε νὰ τὸ κάωμε ἐμεῖς τώρα καὶ σιγὰ σιγὰ θὰ δῆτε πὼς θὰ γίνη ἓνας σωστός παράδεισος ἐδῶ μέσα· καὶ θὰ εἶναι γιὰ σᾶς, μόνο γιὰ σᾶς· εἰδате πὺ ἐβάλαμε σήμερα καὶ ἄλλες κούνιες καὶ τραμπάλες καὶ θὰ βάλωμε ἀκόμη καὶ ἄλλα διασκεδαστικὰ παιγνίδια· θὰ γείνη καὶ ἡ στέρνα νὰ κολυμπᾶτε τὸ καλοκαίρι, θὰ γείνουν οἱ ἐκδρομές· θὰ ἔλθῃ πάλι ὁ κινηματογράφος πού τόσο σᾶς διασκέδαζε· ἔγινε καὶ τὸ συσσίτιο γιὰ ὅσα παιδάκια θέλουν· θὰ δώσωμε πάλι ρουχαλάκια στὰ καλὰ παιδιά, ὅλα ὅλα θὰ τὰ φροντίσωμε.

Καὶ τώρα ὅχι λυπημένα ἀλλὰ χαρούμενα καὶ γελαστά πηγαίνετε νὰ παίξετε, νὰ τρέξετε γιὰτὶ ἡ καλὴ καὶ ἀξέχαστη Πρόεδρος ἔτσι ἤθελε νὰ σᾶς βλέπει πάντοτε».

Ἀμέσως τὰ παιδιά ἐσκορπίστηκαν στὸ γήπεδο, στὸ ἀλσάκι καὶ ἄρχισαν τὰ παιγνίδια τους καὶ ἀκούστηκαν φωνοῦλες χαρούμενες καὶ γελαστὲς ἀπὸ τὶς κούνιες τὶς τραμπάλες κλπ. διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀλησιμόνητου Προέδρου.

Θ. Κ.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Δεκέμβριος ἤρχισε με ζωηροτάτην μουσικὴν κίνησιν, Ρεσιτάλ παντὸς εἶδους trio, συμφωνικά... Ἄν προσθέσετε ὅτι ὅλα τὰ σπῖτια σχεδὸν ἔχουν ραδιόφωνα καὶ ὅτι τὰ κενὰ πού μένουν τὰ γεμίζομεν με ἀκροάματα ἀπὸ τὴν Βιέννην, τὸ Λονδίνον, τὴν Παφλαγονίαν καὶ τὸ Χονολουλού, θὰ ἐννοήσετε ὅτι εἰς τὸ μέλλον οἱ ἄνθρωποι θὰ ἀποθνήσκουν ἀπὸ... μουσικοπληξίαν!

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου ἡ ὁρχήστρα τοῦ Ὁρδείου ὑπὸ τὸν κ. Μητρόπουλον μᾶς ἔδωσε μίαν ὥραϊαν συναυλίαν με σολιστ τὴν δα Ρέναν Κυριακοῦ. Ἦρχισε με μίαν συμφωνίαν, τοῦ **Μποκερίνι**, ἡ ὁποία ἐγράφη τὸ 1787 καὶ ἡ ὁποία παρέμενε λησμονημένη μέχρι πρό τιος, ὁπότε κάποιος γερμανὸς μουσικὸς τὴν ἀνέσυρε ἀπὸ τὸ χρονοντούλαπο καὶ τὴν ἐξετέλεσε, ἔκτοτε δὲ ἔκαμε τὸν γῆρον τοῦ κόσμου με μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐχεὶ ὅλην τὴν γοητείαν καὶ τὴν δροσιάν, τὴν λεπτότητα καὶ τὴν χάριν πού χαρακτηρίζουν τοὺς συνθέτας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ δὲ **Κυριακοῦ** ἐπέδειξε μεγάλην δεξιότητι εἰς τὸ *κονσέρτο εἰς Μι ὤφ.* τοῦ **Μότσαρτ**. Ἰδίως εἰς τὸ Rondo Presto ἦτο ἀξιοθαύμαστος. Εἶνε πολὺ λυπηρὸν ὅτι διέκοψε τὰς σπουδὰς της ἀκριβῶς τὴν σιγμὴν ὅπου θὰ ἠμποροῦσε τὸ τάλαντόν της ν' ἀναπτυχθῇ καὶ ἡ μουσικὴς της νὰ γίνη ἐπιστημονικότερα.

Μεγάλην ἀντίθεσιν εἶχε πρὸς τὰ δύο προηγούμενα κομμάτια τὸ *Adagio* τοῦ **Γουσταύου Μάλερ**, ἀπόσπασμα τῆς 9ης συμφωνίας του. Ἦρχισε με μίαν θαυμασίαν φράσιν τῶν βιολοντσέλων, ἡ ὁποία ἐξελίχθη εἰς ἀτελείωτον μελωδίαν μεγαλοπρεπῇ, βαθειάν καὶ μελαγχολικὴν, πού ὑψώθη καὶ ἐδυνάμωσεν εἰς τὸ μέσον της, περιπλεχθεῖσα εἰς δαιδάλους βαγνερείας ἐμπνεύσεως, ἀλλ' ἡ ὁποία ἐπανῆλθεν εἰς τὸν πρῶτόν της τρόπον καὶ ἔσβυσε σιγὰ-σιγὰ με μίαν ἀπερίγραπτον μελαγχολίαν.

Ἡ συναυλία ἔκλεισε με τὴν συμφωνίαν ἀριθ. 3 τοῦ Σούμαν, τὴν ὁποίαν ὁ μουσουργὸς ἐνεπνεύσθη, ἐνῶ ἐθαύμαζε τὸν μεγαλοπρεπῆ καθεδρικὸν ναὸν τῆς Κολωνίας. Ὁ κ. **Μητρόπουλος** τὴν διηύθυνε με ἐξαιρετικὴν τέχνην, ἀναδείξας ὅλας τὰς λεπτότητας καὶ «μοτίβα» της.

Τὸ Trio **Φαραντάτου, Βολωνίνῃ, Κουρούκλη** ἔδωσε τὴν 1ην του συναυλίαν με τὸ τρίο εἰς ρε τοῦ Μένδελσον πού συναρπάζει πάντοτε με τὸ πάθος πού τὸ διαπνέει. Ἐπαῖξαν ἐπίσης, διὰ πρώτην φοράν, ἓνα τρίο τοῦ Σμετάνα, τὸ ὁποῖον ἔγραψε εἰς μνήμην ἐνὸς μικροῦ παιδιοῦ του τεσσάρων ἐτῶν, πού ἦτο, φαίνεται, μία ἐξαιρετικὴ μουσικὴ ἰδιοφυΐα, καὶ ἐτελείωσαν με **Μπράμς**. Εἶνε τόσοσιν γνωστοὶ οἱ τρεῖς καλλιτέχναι, ὥστε περιτεύει νὰ γράψῃ κανεὶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀφοῦ μάλιστα ἐφέτος ἐθριάμβευσαν καὶ εἰς τὸ ἑωτερικὸν κατὰ τὰς Μουσικὰς ἑορτάς τοῦ Τεplitz (Τσεχοσλοβακίας), ὅπου ὅλοι οἱ κριτικοὶ τῶν ἐφημερίδων τῆς Πράγας, Μπρατισλάβα, Μονάχου, Βιέννης ἔγραψαν με κολακευτικώτατας ἐκφράσεις.

Ὁ κ. **Φαραντάτος** ἔδωσε εἰς τὰς 9 Δεκεμβρίου τὸ ἐτήσιον ρεσιτάλ του. Τὸ πρόγραμμά του αὐστηροτάτον, ἀλλὰ καὶ ἐλκυστικώτατον. Ἦρχισε με τὶς ἐπτά σονάτες τοῦ **Σκαρλάτι**, τῶν ὁποίων ἀπέδωσε ὅλην τὴν χάριν, τὴν δροσιάν, τὴν ἀπλότητα πού διακρίνει ὅλας τὰς συνθέσεις τοῦ νεαροῦ συνθέτου, ὅστις εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ζῇ εἰς ἐποχὴν πού δὲν ἐβασανίζοντο οἱ μουσουργοὶ ἀναζητοῦντες τὸ νέον. Κατόπιν ἔπαιξε τὴν σονάταν op. 101 τοῦ Μπετόβεν, τὴν ὁποίαν ἠρμήνευσε με ἀρκετὴν πνευματικότητα καὶ τὴν συγκρατημένην μουσικότητα, πὺ τὸν χαρακτηρίζει. Ἐπειτα ἠκούσαμεν τὸ Davids bündler τοῦ Σούμαν, μίαν σειράν μικρῶν συνθέσεων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ποιητικὴ διάθεσις τοῦ Σούμαν εὗρηκε μέσον νὰ ἐκδηλωθῇ με μεγάλην ποικιλίαν. Τὸ ρεσιτάλ ἐτελείωσε με μίαν θαυμασίαν ἐκτέλεσιν τῆς Φαντασίας Schubert-Liszt. Τὸ περίφημο τραγοῦδι τοῦ Σούμπερτ «Wanderer», παρελήφθη ἀπὸ τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ Δίστ, ἐπλουτίσθη, ἐπιβλήθη καὶ ἀνεδέχθη ἀκριβῶς ὅπως ἓνα διαμάντι εἰς τὰ χεῖρα ἐνὸς καλλιτέχνου χρυσοχόου.

Τὰ ἐνθουσιώδη καὶ ἐπιμονα χειροκροτήματα τοῦ κοινοῦ ἠνάγκασαν τὸν κ. Φαραντάτον νὰ παίξῃ τρία ἀκόμη κομμάτια.

Ἡ 4η συναυλία *συνδρομητῶν* ἐλαμπρύνθη ἀπὸ τὸν γερμ. πιανίσταν κ. **Κέμπφ**, ὅστις ἔπαιξε — ὅχι κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ἰδικόν του — τὸ 4ον κονσέρτο τοῦ Μπετόβεν. Ἄλλ' ἂν καὶ οἱ κριτικοὶ τὸν κατέκριναν, ὁ τρόπος αὐτὸς ἦτο τόσοσιν ἀπαλός, τόσοσιν ποιητικὸς, τόσοσιν αἰσθηματικὸς, ὥστε ἦτο μία πραγματικὴ ἀπόλαυσις καὶ οἱ Ἀθηναῖοι πού εἶνε πρὸ πάντων αἰσθηματικοὶ τὸν ἀνεκάλεσαν πεντόκις με θορυβώδη χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας. Ὁ κ. **Μητρόπουλος** ἐξαιρετικῶς ὥραϊα ἔδωσε τὴν συμφωνίαν τοῦ **Μπράμς** εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συναυλίας. Τὴν Σούταν τοῦ Ρουσσέλ δὲν ἤκουσα. Ἐπιοτίμησα νὰ μείνω με τὰς ἐντυπώσεις τοῦ βελουδένιου παιζιματος τοῦ Κέμπφ καὶ τῆς ἐμπνευσμένης μουσικῆς τοῦ Μπετόβεν.

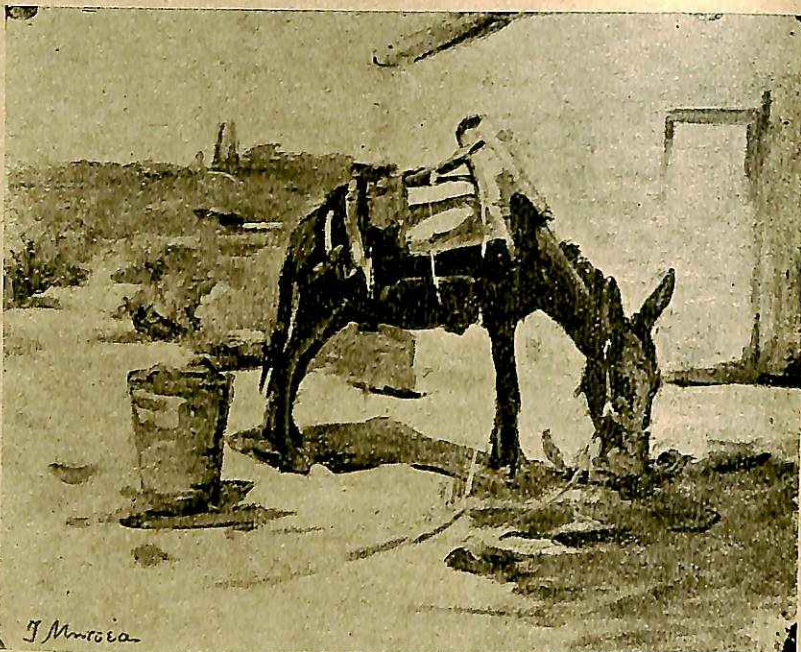
Τὸν κ. **Κέμπφ** ἠτύχησαμεν ν' ἀκούσωμεν καὶ ὡς ὀργανίσταν. Ἐπὶ τοῦ ὥραϊου ὀργάνου τῆς Γερμανικῆς ἐκκλησίας ἐξετέλεσεν ὁλόκληρον πρόγραμμα με συνθέσεις **Μπάχ**. Τὸ αὐστηρὸν περιβάλλον, ἡ θέα τοῦ Σταυροῦ, ὅστις ὑψώνεται ἀπλοῦς καὶ ἀπείριτος μέχρι τῆς ὁροφῆς τῆς ἐκκλησίας, δίδων τὴν ἐντύπωσιν ὅτι φθάνει ἕως τὸν οὐρανόν, ἡ εὐλάβεια τῶν ἀκροατῶν, ἡ μουσικὴ τοῦ Μπάχ, τὸ θαυμάσιον παιζιμον τοῦ καλλιτέχνου, συνετέλεσαν νὰ δημιουργήσουν μίαν ἀτμόσφαιραν κατανύξεως καὶ μίαν ψυχικὴν ἐξύψωσιν πού σπανίως αἰσθανόμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες. Τὸ Pastorale εἰς 4 μέρη ἦτο τὸ θαυμασιώτερον ἵσως κομμάτι τοῦ προγράμματος, διότι ἐκεῖ ὁ κ. Κέμπφ ἐπέδειξε θαυμάσιον μηχανισμόν, ἀλλὰ καὶ λεπτοτάτους χρωματισμούς, τὰ δὲ πιανίσματά του ἦσαν πράγματι ἀπαράμιλλα. Ἡ δὲ Κουρούκλη προσέθεσε εἰς τὴν ὥραιότητα αὐτὴν τὰς βαθιεῖς ἐκφραστικὰς δοξαρίες της.

Μ. Τ. Μ.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Οίστρος όρμη και φαντασία χαρακτηρίζουν τὸ ἔργον τῆς ζωγράφου δος Μανιά εἰς τὴν "Εκθεσὶν τῆς εἰς τὴν αἰθούσαν Στρατηγοπούλου, ὅπου μᾶς παρουσιάζει ἐκπλήξεις εἰς ὄγκον ἐργασίας ἀλλὰ καὶ εἰς ἀλματικήν πρόοδον. Στὴν σημερινή τῆς ἐκθεσὶν ἡ ὁποία ἔχει θέμα τὴν Σαντορίνη, ἡ καλλιτέχνης μὲ τὴν φωτεινὴν φυσιογνωμία δὲν ἀρκεῖται νὰ ἀντιγράψῃ τὴν φύσιν τοῦ παράδοξου νησιοῦ, ἀλλὰ ἀποδίδει τὸν χαρακτήρα ὅπως τὸν ἀντελήφθη μὲ τὴν φαντασία καὶ τὰ μάτια τῆς ποιητικῆς τῆς ψυχῆς. Ἡ δὲς Μανιά εἶναι νέα ζωγράφος πού ὑπόκειται πολλὰ διὰ τὸ μέλλον.

Ὁ κ. Ματέυ ἐκθέτει εἰς τὸ ἀτελιέ του, τὸ σφηνωμένο στὸν βράχο τοῦ Λυκαβητοῦ. Μὲ τῆς ἀκουαρέλλες του μᾶς παρουσιάζει μιὰ ὠραία σειρὰ ἀπὸ ἀπόψεις τῆς Πίνδου, τοῦ Ὀλύμπου, τοῦ Πηλίου, τοῦ Ἀγ. Ὁρους καὶ τῶν νησιῶν. Τὰ ἔργα τοῦ κ. Ματέυ τὰ χαρακτηρίζει μεγάλη λεπτότης σχεδίου καὶ ἀποχρώσεων. Με-

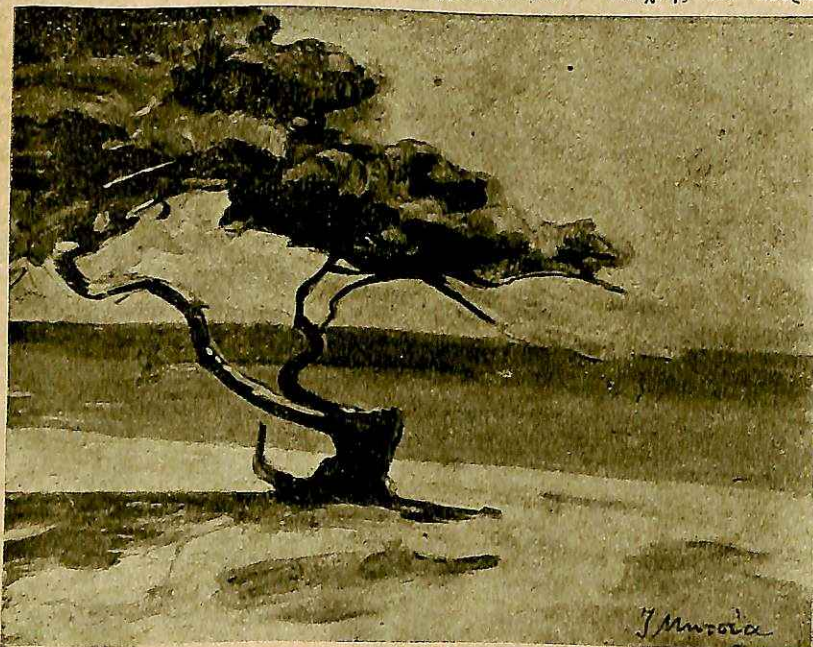
J. Μανιά

Μετὰ τὸν τρύγο

ρικὰ ἀπὸ αὐτὰ μᾶς θυμίζουν κινεζικὰ καὶ ἰαπωνέζικα τοπεῖα. Ἐκεῖνο πού τέρεπει ἰδιαίτερος εἶναι ὅτι ὁ καλλιτέχνης δὲν κουράζει τὰ ἔργα του μὲ λεπτομερὲς τελείωμα, ἀλλὰ ἀρίνει τὸν θεατὴ ἐλεύθερο νὰ συμπληρώσῃ μὲ τὴν φαντασία του ἐκεῖνο πού βλέπει.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Νέα Ἀγγλία ἐκθέτει ἐφέτος καὶ πάλιν ὁ κ. Πέσκει τοπεῖα καὶ τύπους τῶν νησιῶν. Ἴσως δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ ἂν πῇ κανεῖς ὅτι ὁ κ. Πέσκει εἶναι μοναδικὸς εἰς τὸ νὰ ἀποδίδει τὸν χαρακτήρα τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων τῆς Σκύρου πρὸ πάντων, πράγμα τόσο φυσικὸ ἄλλως τε, ἀφοῦ ζεῖ χρόνια στὸ νησί αὐτό, ἔχει κουβεντιάσει μαζί τους καὶ ψυχολογήσει κατὰ βάθος. Ἐπίσης ἡ σειρὰ ἀπὸ τοπεῖα νησιώτικα παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον.

Μία ἐκθεσὶς, ἡ ὁποία ἐπλήρωσε μιὰν μεγάλην ἔλλειψιν, ἦτο ἡ Α'. Πανελλήνιος Ἐκθεσὶς Φυσιολατρῶν Ἐργασιῶν Φωτογράφων, τὴν ὁποίαν ὀργάνωσεν ἡ αἰθούσα Στρατηγοπούλου κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον 21 Ὀκτωβρίου

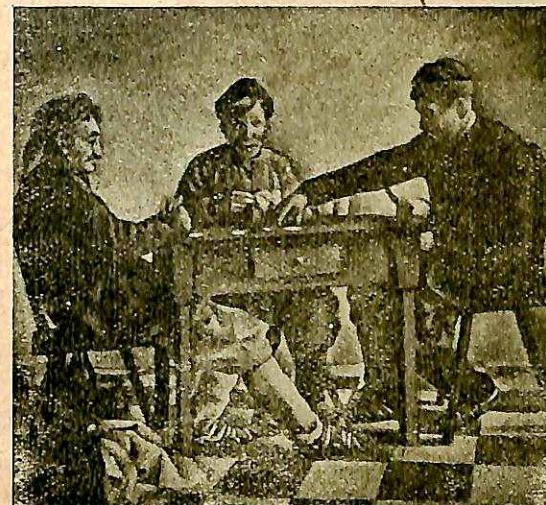
J. Μανιά

Πεύκα εἰς τὸ Ξυλόκαστρο.

[Αἱ ἱδὺο ἀνατέρω δημοσιεύμεναι εἰκόνες ποριστάνουσιν ἔργα τῆς νεαρᾶς καλλιτέχνης δος Ἰωάννας Μητσέα, μαθητρίας τοῦ κ. Γεραλή, ἡ ὁποία δέχεται στὴ ζωγραφικὴν ὅχι μόνον ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλεια καὶ ἀγάπη, ἀλλὰ καὶ ταλέντο ξεχωριστό, πού ὑπόκειται τὴν καλλιτέραν ἐξέλιξιν].

μέχρι 14 Νοεμβρίου, καὶ ἡ ὁποία ἐκίνησε μεγάλον ἐνδιαφέρον σημειώσασα μοναδικὴν ἐπιτυχίαν. Ὡς ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ἐκθεσὶν, ὑπάρχουν ἀξιόλογοι ἐρασιτέ-

Ἀναγνωστοπούλειος Γεωργικὴ Σχολὴ Κονίτης.

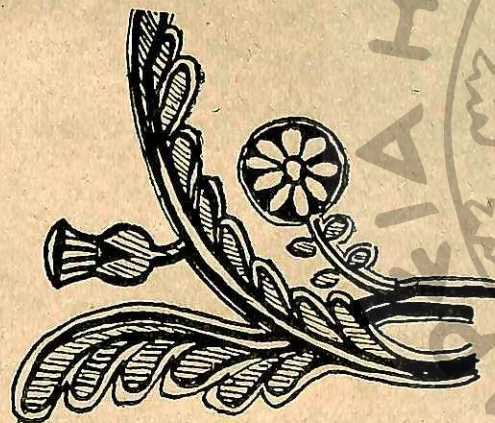

Πέσκει: Οἱ τρεῖς χαρτοπαίχτες.

χναι φωτογράφοι Ἕλληνες, λαμβάνοντες μέρος εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ βραβεύμενοι, καὶ δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη τὸ Σαλὸν τῶν φωτογράφων εἰς τὰς Ἀθήνας. Αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν ἐπλήρωσεν ὁ κ. Στρατηγόπουλος μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐτήσιας αὐτῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐπιδείξεως τῆς καλλιτεχνικῆς φωτογραφικῆς δημιουργίας. Τὴν ἐκθεσὶν ἐπεσκέφθησαν ἄνω τῶν 10.000 ἐπισκεπτῶν, ἐπωλήθησαν 200 φωτογραφίαι καὶ ἔλαβον μέρος περίπου 50 ἐρασιτέχναι φωτογράφοι. Διετέθησαν διὰ βραβεῖα δρχ. 20.000 παρὰ τοῦ ὑπουργείου Διοικ. Πρωτευούσης, τοῦ ὑπουργείου Παιδείας δρχ. 3.000, τοῦ φωτοοπτικῶν καταστήματος Δ. Φύσσα δρχ. 4.000 καὶ τῆς εταιρίας Κοντάς μία φωτογραφικὴ μηχανὴ ἀξίας 8.000 δραχ.

Ἡ ἐκθεσὶς θὰ γίνεταί κάθε χρόνο.

Α. ΡΕΔΙΑΔΟΥ

Στὴν Κόνιτσα τῆς Ἠπείρου λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1925 μιὰ πρότυπη γεωργικὴ σχολὴ πού ἀποτελεῖ ἓνα στοιχεῖο πολιτισμοῦ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ἀναγνωστοπούλειος ἓνας πατριώτης πού πλούτισε στὴν Ἀμερικὴ ἄφισε μὲ τὴ διαθήκη του ἓνα κληροδότημα πού εἶναι τοποθετημένο σὲ χρεώγραφα στῆς Ἡν. Πολιτεῖες καὶ ἀποφέρει περὶ τὰ 8000 δολλάρια τὸ χρόνο. Τὸ κληροδότημα αὐτὸ διαχειρίζεται μιὰ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἀπὸ Ἀμερικανούς καὶ ἐκτελεσताί του στὴν Ἑλλάδα εἶναι σήμερα οἱ κ.κ. Φ. Δραγοῦμης καὶ Α. Α. Πάλλης.

Μὲ τὸ κληροδότημα αὐτὸ ἐκτίσθη καὶ λειτουργεῖ ἡ Σχολή. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψωμε νὰ ἀναφέρωμε ὅτι ὅλη ἡ τεραστία ἐργασία τῆς ιδρύσεως καὶ τῆς πρώτης λειτουργίας τῆς Σχολῆς ὀφείλεται στὸν Κερκυραῖο φιλόανθρωπο κ. Παρμενίδη.

150 μαθηταὶ ἔχουν ἀποφοιτήσῃ ὡς τώρα ἀπὸ κεῖ. Σήμερα φοιτοῦν 60 ὅλοι ἐσωτερικοί.

Τὸ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι πολὺ πρωτότυπο. Γιὰ μαθηταὶ λαμβάνονται παιδιὰ πού ἔχουν κάποια μικρὴ κτηματικὴ περιουσία καὶ μαθαίνουν ἀκριβῶς πῶς νὰ καλλιτερεύσουν τὴν καλλιέργεια τοῦ πατρικοῦ τους κτήματος.

Στὸ σχολεῖο μέσα κάθε μαθητῆς ἔχει ἓναν μικρὸ κῆπο πού καλλιεργεῖ μόνος του καὶ τὰ εἰσδήματα τὰ κρατᾷ γιὰ χαρτζιλίκι του. Ἡ καλλιέργεια στοὺς μικροὺς αὐτοὺς γίνεται μὲ σύστημα συνεταιρικοῦ καὶ λειτουργεῖ μέσα στὸ σχολεῖο ἓνας μικρὸς συνεταιρισμὸς καὶ ἔτσι μαθαίνουν οἱ μαθηταὶ ἀπὸ νωρὶς στὴ συνεργασία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γεωργικὰ μαθήματα μαθαίνουν κτηνοτροφία, τυροκομία, μελισσοκομία καὶ λίγη ξυλουργική.

Ὅταν ἓνας μαθητῆς περιπέσει σὲ παράπτωμα δικάζεται ἀπὸ δικαστήριον πού ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς συμμαθητὰς του.

Τὰ παιδιὰ φοιτοῦν δωρεάν, ἔχουν σὺσσιτιο καὶ ἐνδυμασία μέσα στὴ Σχολή.

Γιὰ νὰ λειτουργήσῃ καλὰ ἓνα τέτοιο ἔργο χρειάζεται μιὰ ἀποστολικὴ ἀφοσίωσις μερικῶν ἀνθρώπων καὶ αὐτοὶ εἶναι ὁ διευθυντῆς τῆς Σχολῆς κ. Γεωργιάδης καὶ ὁ ὑποδιευθυντῆς κ. Μέντζος.

ΜΕΤΑΞΕΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ

ΣΤΗΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Η ΧΕΝ Θεσσαλονίκης.

Η Χριστιανική Ένωσις Νεανίδων Θεσσαλονίκης κατόρθωσε να πραγματοποιήσει την ίδρυσιν μιας **Εστίας Εργαζομένων Γυναικών**. Χάρης σε επιχορηγήσεις του Κράτους, του Δήμου και της Εθνικής Τραπέζης ένοικίασαν σε κεντρικότατο μέρος ένα σπίτι όπου λειτουργούν 6 διαφορετικά τμήματα:

Το **Οικοτροφείο** που διαθέτει 40 θέσεις για μόνιμες οικοτρόφους 12-30 ετών που σπουδάζουν ή εργάζονται.

Ο **Ξενώνας** που έχει 6 κρεβάτια για όκτω ημέρες στη διάθεση ξένων κοριτσιών που ερχονται μόνα από την επαρχία εις αναζήτησιν εργασίας και τόσο συχνά πέφτουν θύματα εκμεταλλευτών.

Η **Λέσχη** των εργαζομένων κοριτσιών που έχει 1.500 μέλη και οργανώνει βραδυνά μαθήματα, ξένων γλωσσών και διαλέξεις, έχει δανειστική βιβλιοθήκη, γυμναστήριο, σκηνή για παραστάσεις κλπ.

Η **Οικονομική Σχολή** που έχει μαθήματα μαγειρικής, οικιακής οικονομίας, ραπτικής κλπ.

Η **Νυκτερινή Σχολή** Δημοτικής Εκπαίδευσης για τις αγράμματες γυναίκες.

Το **Τμήμα Ψυχαγωγίας** που οργανώνει εορτές και εκδρομές και θερινές κατασκηνώσεις.

Στο εστιατόριο της λέσχης οι εργατίριες μπορούν να τρών με 4-5 δρ. το μεσημέρι.

Η ΧΕΝ έχει να εκπληρώσει μεγάλη κοινωνική αποστολή με την οργάνωση άλλων μικρών λεσχών στα βιομηχανικά κέντρα και την διάδοσι των θερινών κατασκηνώσεων που λειτουργούν ήδη τόσα καλά στην Θεσσαλονίκη.

Τὰ Λαϊκά Ύπνωτήρια.

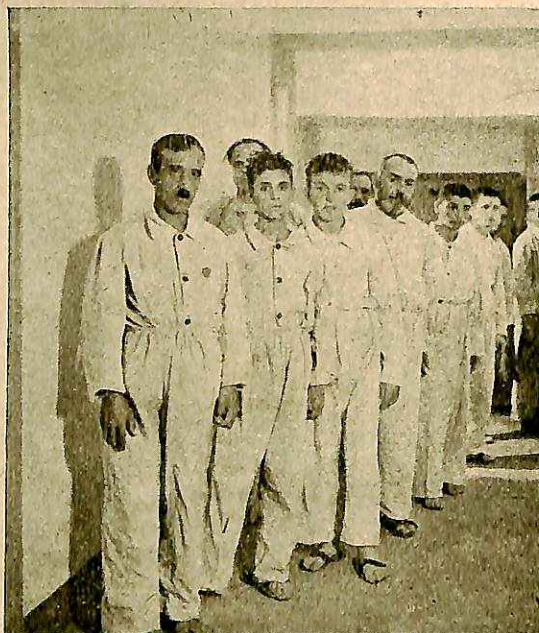
Δια τα λαϊκά ύπνωτήρια είχαν γραφή η «Ελληνίς» έκτενως εις προηγούμενον τεύχος. Δημοσιεύομεν σήμερα τον απολογισμόν της πρώτης εξαμηνίας της λειτουργίας των.

Από της 3ης Μαρτίου μέχρι της 31ης Αυγούστου 1937 διενυκτέρευσαν εις τα ύπνωτήρια 1.149 άτομα.

Εξ αυτών	196	δηλ.	18,5%	γέροντες
	321	»	30%	έφηβοι
	542	»	51,5%	ενήλικες

Καταγραφή των εισερχομένων εις το θυρωρείον του Ύπνωτηρίου.

Μετάβασις εις τούς θαλάμους μετά τὸ λουτρόν.

Απεστάλησαν εις τὰς επαρχίας των δαπάναις του Πατριωτικού Ίδρυματος 180.

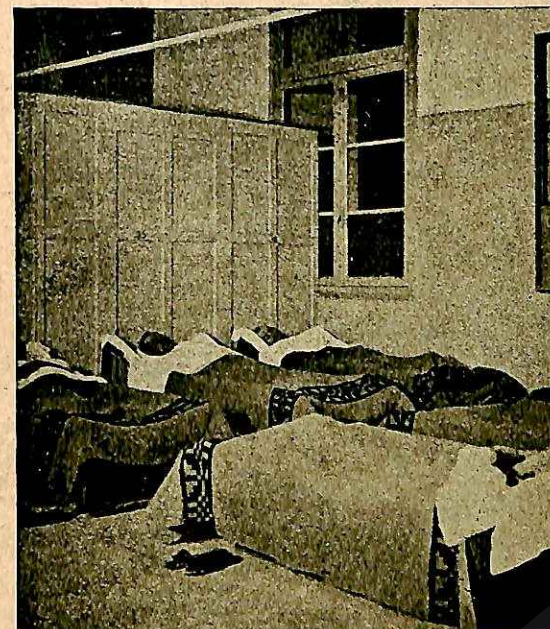
Ετοποθετήθησαν εις εργασίαν 98

Εισήχθησαν εις τὸ Ἀναμορφω-

τικὸν Σχολεῖον Σύρου... 32.

Ἐξητάσθησαν ὑπὸ ἱατροῦ ὅλοι καὶ εὐρέθησαν ὑγιεῖς οἱ 59,3%.

Εὐρέθησαν πάσχοντες 40,7%.

Θάλαμος διανυκτερευόντων.

Εξ αυτών οἱ 14,9% ἐκ φθειριάσεως
9,1% ἐξ ἀφροδισίων
6,9% ἐκ χειρουργ. παθήσεων
5,9% ἐκ παθολογ. παθήσεων
1,7% ἐξ ὀφθαλμολ. παθήσεων

καὶ οἱ λοιποὶ ἀπὸ διαφόρους ἄλλας ἀσθενείας.

Εἰσήχθησαν εις νοσοκομεία.

1) μεταδοτικῶν νοσημάτων 9%

2) παθολογικῶν » 4%

Ἐλάβον φάρμακα οἱ 32%.

Σχολή Ἀνωμάτων Παιδιῶν.

Στὸν συνοικισμό Καισαριανῆς σὲνα πελώριο γήπεδο δίπλα στὸ Γυμναστήριο τῆς Near East Foundation κτίζεται τώρα ἕνα φωτερό σπίτι με αἶθουσες μεσημβρινῆς μισο-υπαίθριες πού βγαίνουν σὲ μιὰν ὑπόστεγη ταράτσα με λουτρό, σχολικοὺς κήπους, λαχανόκηπο, ὀρνιθοτροφεῖο. Εἶναι τὸ σχολεῖο γιὰ τὰ καθυστερημένα παιδιά. Τὸ σχολεῖο αὐτὸ ἔχει σήμερα

63 παιδιά (20 κορίτσια καὶ 43 ἀγόρια). Τὰ παιδιά εἶναι 8-16 ἐτῶν καὶ δὲν μποροῦν νὰ παρακολουθῶσιν τὰ μαθήματα τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἐκεῖ κατατάσσονται σύμφωνα με τὴν διανοητικὴν τους κατάστασι σὲ μία ἀπὸ τὶς πέντε τάξεις τοῦ Σχολείου ὅπου με ἀφάνταστη ὑπομονὴ τῶν δασκάλων καὶ με τὴν ἀγάπην πού τὰ περιβάλλει μαθαίνουν τὰ μαθήματα τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ μιὰ τέχνη γιὰ νὰ γίνουν χρήσιμα μέλη τῆς κοινωνίας. Στὸ πρόγραμμα ὅμως δὲν περιλαμβάνεται καμμιά ἀφηρημένη ἔννοια. Ἀνάγνωση, γραφή, ἀριθμητική, χειροτεχνία, αὐτὰ εἶναι τὰ κυριώτερα μαθήματα τῶν παιδιῶν, πού πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ 1-12 ἐτῶν δὲν ξέρουν ἀκόμη νὰ ξεχωρήσουν τὸ πράσινο ἀπὸ τὸ κόκκινο χρῶμα.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας ἦταν στὸ βραχύτατο χρονικὸ διάστημα πού λειτουργεῖ τὸ σχολεῖο, πάρα πολὺ ἱκανοποιητικά. Τὰ παιδιά παρακολουθοῦνται ἀπὸ εἰδικὸ ψυχίατρο καὶ καθένα ἔχει τὸ ἀτομικὸ του δελτίο ὅπου καταγράφονται οἱ παρατηρήσεις γιὰ τὴν πρόοδόν του.

Τὸ θαυμάσιο αὐτὸ ἔργο ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ σὲ μιὰ γυναῖκα, τὴν κ. Ρόζα Ἰμβριώτη πού ἀφοῦ ἀφιέρωσε 20 χρόνια τῆς ζωῆς της στὴν ἐκπαίδευσιν εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀναλάβῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς πέρας, μιὰ νέα τόσο σπουδαία δημιουργία.

Ἄν ἰδρυνθοῦν καὶ ἄλλα τέτοια σχολεῖα στὴν Ἑλλάδα ἴσως θὰ μπορέσῃ μιὰ μέρα νὰ λείψῃ τὸ αἶσχος τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας: ὁ τρελλὸς ἢ ὁ χαζὸς τοῦ χωριοῦ, ὁ περίγελως τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων, καὶ ἡ πηγή τῆς διασκεδάσεώς τους.

Ἐκεῖνο πού εἶναι λυπηρὸ στατιστικῶς εἶναι ὅτι τὰ 6 παιδιά τῆς σχολῆς ἀνωμάτων προέρχονται μόνον ἀπὸ τὸν συνοικισμό Καισαριανῆς καὶ ὑπάρχουν καὶ ἄλλες αἰτίσεις καὶ ὄχι ἀρκετὴ θέσι καὶ γιὰ ἄλλα παιδιά τοῦ συνοικισμοῦ. Πόσα ἄλλα ὑπάρχουν σὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα; Ποιὸς ξέρει;

Ἐλευθέρα Σχολή Κοινωνικῆς Πρόνοιας.

Ἡ Σχολή αὐτὴ πού με τόσην ἐπιτυχίαν ἰδρύθη πέρυσιν, ἄρχισε καὶ ἐφέτος τὸ δεύτερον ἔτος τῆς λειτουργίας της. Ἡδὴ ἐνεγράφησαν 130 μαθήτριά αἱ ὁποῖα παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα εἰς τὴν Αἶθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.

Τὰ διδασκόμενα ἐφέτος μαθήματα εἶναι νὰ εἴη:

1) Περί Σχέσεως Θερησκείας καὶ Κοινωνικῆς Πρόνοιας. Εἰσαγωγικὸν μάθημα ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Κορινθίας.

Α'. Φιλοσοφικά. — 2) Αἱ μεγάλοι Κοσμοθεωρίαι ὑπὸ Ν. Λούβαρι, 3) Ψυχολογία ὑπὸ Δ. Μωραΐτη, 4) Παιδαγωγικά ὑπὸ Ζ. Φράγκου.

Β'. Ἱατρικά. — 5) Ἡ Χειρουργικὴ ἀπὸ ἀπόψεως Κοινωνικῆς Πρόνοιας ὑπὸ Μ. Γερουλάνου. 6) Ὑγιεινὴ τῆς Γυναικὸς - Καρκίνος ὑπὸ Κ. Λογοθετοπούλου. 7) Βιολογία ὑπὸ Θ. Βλησίδη, 8) Λοιμώδη Νοσήματα

ὑπὸ Γ. Ἰωαννίδη, 9) περὶ Μητρότητος ὑπὸ Ν. Δούρου, 10) Τὰ Ἀφροδίσια Νοσήματα καὶ ἡ καταπολέμησις αὐτῶν, ὑπὸ Γ. Φωτεινοῦ. (Τὰ μαθήματα θὰ γίνουν ἐν τῷ Νοσ. Συγγροῦ μετ' ἐπίσκεψιν τοῦ Μουσείου 4-5 καὶ 5-6 μ. μ.), 11) Κοινωνικὴ καὶ Σχολικὴ Ὑγιεινὴ ὑπὸ Ε. Λαμπαδαρίου, 12) Προστασία Μητρότητος καὶ παιδικῆς ἡλικίας ὑπὸ Κ. Σαρόγλου.

Γ'. Κοινωνικά — Οἰκονομικά. — 13) Ἐλεύθερον Θέμα ὑπὸ Α. Κοριζῆ καὶ Ἀχ. Κύρου, 14) Κοινωνικὴ Πολιτικὴ ὑπὸ Δ. Καλιτσουδάκη, 15) Ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν ὑπὸ Κ. Ἀμάντου, 16) Πολιτικὴ Οἰκονομία ὑπὸ Σ. Ζολώτα, 17) Δημοσιονομικὰ ζητήματα Κοινωνικῆς Προνοίας ὑπὸ Ἀγ. Ἀγγελοπούλου, 18) Στοιχεῖα Διοικήσεως Ὁργανισμῶν Κοινῶν Προνοίας ὑπὸ Ν. Φωτιά, 19) Ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια κατὰ τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ Η. Γάφου, 20) Περὶ Ὁρθολογισμοῦ τῶν ἐργασιῶν ἐν τῷ οἴκῳ ὑπὸ κυρίας Μ. Δημητριάδου, 21) Πολιτικὴ Οἰκονομία ὑπὸ Ι. Πίντου.

Ἐπίτιμος Πρόεδρος, ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πρυγίσινα Εὐρήνη Πρόεδρος, Γ. Φωτεινός, Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀντιπρόεδρος, Κυρία Α. Ἰ. Μεταξά, Γεν. Γραμματεὺς Κυρία Α. Κ. Βουλγαρίδου, Εἰδ. Γραμματεὺς, Δις Κλ. Α. Μαν. Τζούφα. Ταμίας, Κυρία Α. Θ. Χοῖδ.

Μέλη: Αἱ Κυρίαι Ν. Γεωργακοπούλου, Κ. Δροσοπούλου, Π. Καίτη, Ἑλ. Α. Κοριζῆ, Ε. Λεβίδου, Ἑλ. Κ. Λογοθετοπούλου, Εἰδ. Θ. Νικολοῦδη, Ἀλ. Παπαδήμα, Μ. Α. Παπάγου, Α. Τσαλδάρη, ἡ Δις Ἀμ. Λυκουεζίου. Οἱ Κύριοι Γ. Βλάχος, Γ. Ἰωαννίδης, Α. Κύρου, Ν. Δούρος, Σ. Μελάς, Ζ. Παπαντωνίου, Στ. Πεσματζίδου, Α. Ταμπακόπουλος, Ἀθ. Φίλων.

Γεν. Ἐφορος Σχολῆς, Κυρία Ἀλεξάνδρα Μ. Μελά.

Πόδοι..... πού δὲν ἐκπληροῦνται

Δὲν εἶναι πάντοτε ἡ εὐτυχία μας νὰ πραγματοποιηθῶνται ὅλες οἱ ἐπιθυμίαι μας. «Εἴθε νὰ ἐκπληρωθῶν ὅλοι οἱ πόθοι σου», λέει μιά Ἰνδική... κατάρρα.

Ὁ καλλιτέχνης μπορεῖ ἀπὸ τοὺς πόθους καὶ τὴ φαντασία του νὰ δημιουργεῖ ἕναν δικό του κόσμον, νάχει μέσα του τὴν ἀπόλαυση ὑποθετικῶν ἐκπληρώσεων, μὰ πού δὲν ἀντέχουν κατόπιν στὴν πραγματικότητα. Ὁ μεγάλος Μπαλζάκ ἐφαντάστηκε ἔτσι τὴ γυναῖκα του, μὰ τὸ πρᾶμα κατέληξε σὲ μιά θλιβερὴ τραγωδία ποιητοῦ. Ἡ ἐρωτικὴ αὐτὴ περιπέτεια τροφοδοτοῦνταν ἐπὶ ἑξ. χρόνια μόνο μ' ἐπιστολὲς πρὸς μίαν ἀγνωστὴ κι' ἔληξεν ὅταν ὁ ποιητὴς παντρεύτηκε τὴν ἀγνωστὴ, τὴν κυρίαν Χάνσκα.

Ἔνα κοριτσάκι ποθοῖσε μὲ ὅλη τὴν καρδιά του μιά κούκλα πού ἔβλεπε σὲ μιά προθήκη. Δυνατὰ αἰσθήματα ἐκδηλώνονται συχνὰ μὲ τρόπο συνεσταλμένο κι' αὐτὸ οἱ δικοί της δὲν εἶχαν προσέξει τὴν ἐπιθυ-

μία τοῦ παιδιοῦ. Γιά πολλὰς μέρες περνοῦσε τὸ κοριτσάκι ἀπὸ τὸ μαγαζί, κυττάζοντας μὲ νοσταλγία τὴν κούκλα, μὰ ὅταν πῆγαν νὰ τοῦ τὴν ἀγοράσουν δὲν τὴν ἤθελε πιά—ὁ πόθος εἶχε ἐξατμισθῇ.

Καὶ ὁ ἔρωσ τι θάτανε χωρὶς ἀνεκπλήρωτους πόθους! Οἱ μεγάλοι ἐρωτευμένοι ἦσαν πάντοτε καὶ δυστυχεῖς στὸν ἔρωτά τους, ὅπως ἡ Ἡρώ κι' ὁ Λέανδρος, ὁ Τρισιάνος καὶ ἡ Ἰζόλδη, ὁ Ρωμαῖος καὶ ἡ Ἰουλιέττα.

Στὴ μεταπολεμικὴ ἐποχὴ ὁ κόσμος δὲν παραδέχονταν ἀνεκπλήρωτους πόθους, καὶ στὸν ἔρωτα πῆκε τότες ἡ πεζότητα. Πρὸς τί τόσες δυσκολίες, καὶ τόσα ἐμπόδια, γιὰ νὰ εἶναι ἡ γυναῖκα κατιτὶ ξένο, ἀλλοιώτικο, ἕνα ὃν μυστηριώδες; Ἀπ' ἐναντίας ἡ γυναῖκα προσπαθῆσε νὰ μοιάξει μὲ τὸν ἄνδρα, ἔστω καὶ μόνον ἐξωτερικῶς. Μὲ τὰ κομμένα της μαλλιά καὶ μὲ τὸ ἀγορίστικο λιγνὸ της σῶμα, ἔγινε διαφανής, ἔχασε τὸ μυστήριό της. Μὰ τί θὰ γίνῃ ὁ ἔρωτας σὰν τοῦ ἀφαιρέσουν τὰ αἰνίγματα, τὰ ὄνειρα! Ἡ γυναῖκα προσπαθεῖ ὅμως νὰ κλεισθεῖ σήμερα πάλι στὸ μυστήριό της κι' ὁ ἔρωσ ἀρχίζει ξανά νὰ κυμαίνεται ἀνάμεσα στὸν πόθο—καὶ στὴν ἐκπλήρωσή του.

ΛΟΥΚΙΑ

Λαογραφία Πρέσπας

Ἐνδυμασία τῶν γυναικῶν
Πρέσπας-Φλωρίνης.

Οἱ γυναῖκες τῶν χωρικῶν τῆς Πρέσπας ἐξακολουθοῦν νὰ ἐνδύονται ὅπως καὶ πρῶτα. Ἐξαιρεσὴ μόνο κάνει ἡ δασκάλα ἂν ὑπάρχῃ. Ἰδίως οἱ γυναῖκες τοῦ Ἁγίου Γεωργίου-Φλωρίνης διακρίνονται γιὰ τὴν ὁμορφιά τους. Εἶναι μᾶλλον σωματώδεις, καλοδεμένες, μὲ κόκκινο τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου των καὶ διακρίνονται κυρίως γιὰ τὴν ἐνεργητικότητά τους. Οἱ ἀνύπανδρες γυναῖκες δύσκολα βγαίνουν ἔξω, πηγαίνουν ὅμως στοὺς ἀγρούς, ὅπου βοηθοῦν τοὺς γονεῖς των στὶς κοπιαστικὰς δουλειάς.

Οἱ ἀνύπανδρες ἔχουν ἀπαλλάξει τὶς μάννες τους ἀπ' ὅλες τὶς δουλειὰς τὶς σπιτικές καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ζύμωμα καὶ τὸ ψήσιμο τοῦ ψωμοῦ.

Ζοῦν πατριαρχικῶς, ὑπάρχουν δηλαδὴ καὶ σπίτια πού ζοῦν 4-5 ἀδελφία παντρεμένα καὶ μὲ δική του ὁ καθένας οἰκογένεια, πάνω στοὺς ὁποίους ἔχει ἀπόλυτο δικαίωμα ὁ πατέρας. Ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ἐνεργεῖ ἐπίσης κατὰ βούλησιν. Οἱ νύφες συζοῦν μὲ τὰ πεθερικά των, γι' αὐτὸ καὶ βασιλεύει γαλήνη καὶ εὐτυχία. Αἱ γυναῖκες ἐνδύονται, παντρεμένες καὶ ἀνύπανδρες σχεδὸν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο

μὲ μικρὰ μόνον διαφορὰ. Ἀποτελεῖται δὲ ἡ ἐνδυμασία των ἀπὸ τὰ ἑξῆς:

Κοσμητικὰ τῆς κεφαλῆς εἶναι: τὰ μανδήλια: τὰ μαλλιά εἶναι πλεξίδα ριγμένη πίσω, στὴν πλεξίδα εἶναι δυὸ ἀλυσίδες κατὰ μῆκος τῆς πού στὴν ἄκρῃ ἔχουν ἀπὸ ἕνα νόμισμα κρεμοῦν ἐπίσης καὶ διάφορα φυλακτά.

Σκουλαρίκια: Τὸ κόσμημα τῶν αὐτιῶν γίνεται μὲ σκουλαρίκια ἀξίας 200-400 δρχ. Ἔνα ἐπιστήθιο (γκούμιο) εἶναι ὕφασμα βελουδένιο πού πιάνεται ἀπὸ τὸ λαιμὸ ὡς τὴν μέση. Στὴ μέση ἔχει μιά λουρίδα ἀπὸ χρωματιστὸ ὕφασμα καὶ πάνω στὴν λουρίδα εἶναι διάφορα κοσμήματα καὶ στολίδια.

Πουκάμισα: Τὸ πουκάμισο εἶναι ἄσπρο ἀπὸ χονδρὸ πανί καὶ φτάνει σχεδὸν ὡς τὸν ἀστράγαλο τῶν ποδιῶν, τὰ μανίκια εἶναι σκέτα. Μόνο στὸ κάτω γύρω τοῦ ὑποκαμίσου εἶναι δαντέλλα διαφόρων μορφῶν στὰ διάφορα ὑποκάμισα.

Μανικίδια: (ναρούσινα) Αὐτὰ μπαίνουν κάτω ἀπὸ τὰ μανίκια τοῦ ὑποκαμίσου καὶ σκεπάζουν τὸ μισὸ τοῦ βραχίονος καὶ τὸ μισὸ τῆς ὠλένης καὶ τῆς κερκίδος. Εἶναι μάλιστα πλεγμένα καὶ μὲ διάφορα χρώματα καὶ σχήματα.

Ποδιά: Κρέμεται ἀπὸ τὴ μέση καὶ εἶναι μᾶλλον μαύρη καὶ φτάνει ὡς τὴν ἄκρῃ τοῦ ὑποκαμίσου. Στὴν κάτω μεριά εἶναι κεντητὰ ζωηρὰ καὶ ὁμορφα. Ἐχει δὲ καὶ νομίσματα (συνήθως τρία) στὶς δυὸ ἄκρες καὶ στὴ μέση.

Ζώνη: Τὴν μέση τὴν περιβάλλουν μὲ ὕφασμα μᾶλλινον μῆκος 4-5 μέτρων καὶ φάρδος 20-25 ἐκ. μέτρον. Πάνω ἀπὸ αὐτὸ βάζουν ζώνη πέτσινη γιὰ νὰ σφίγγουν τὴ μέση.

Σεγκοῦνι: Πάνω ἀπὸ τὸ ὑποκάμισο βάζουν τὸ σεγκοῦνι σὰν εἶδος παλτοῦ μαῦρο.

Παπούτσια: Τὰ παπούτσια τῶν γυναικῶν εἶναι τὰ συνηθισμένα στὶς γυναῖκες παπούτσια.

Ἡ στολὴ ὅμως διαφέρει κατὰ τι στὰ κορίτσια καὶ στὶς νεόνυφες, ὡς πρὸς τὴν λεπτότητα, τὸν πλοῦτον τῶν κοσμημάτων (βραχιόλια, ἀλυσίδες, πεντόλιρα, φλουριά, τόκες μὲ νομίσματα χρωματιστά, λουριά ἀπὸ χάνδρες ἢ ἀπὸ νομίσματα) καὶ γενικὰ στὴν διακοσμητικὴν.

Φλώρινα

ΛΑΖ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ
Δημ. δ. δασκάλας

Βιταμίνες

Πολλοὶ ἄνδρες δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι οἱ γυναῖκες ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ βιταμίνες—πνευματικὰς, ἰδίως ὅταν εἶνε φύσεις εὐαίσθητες, τρυφερές. Ἐξ ἄλλου δὲν ξέρουν πολλὰς γυναῖκες νὰ ἐνδιαφεροῦν γιὰ τὶς ἐργασίες τῶν συζύγων τους, οὔτε νὰ συμμερίζονται τὶς ἐννοιας καὶ τὶς φροντίδες τους. Ἐὰν δὲν εἶνε ἱκανοὶ νὰ τοὺς βοηθήσουν, νὰ τοὺς ἐνθαρρύνουν, ἀκαταφεύγουν στὶς—πνευματικὰς βιταμίνες.

Τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, πού εἶνε συχνὰ ἡ μόνη στιγμή, πού εἶνε μαζὺ τὸ ἀνδρόγυνον, ἂς μὴ ἱκανοποιῶν μόνο τὸ στομάχι, ἂς ἔχει καὶ ἡ ψυχὴ κατιτὶ ἀπὸ τὸ ὅποιο ν' ἀντλή δύναμι καὶ κέφι. Ἀς ἀποφύγουν λοιπὸν τὶς κουβέντες γιὰ τὴν ὑπηρεσία, γιὰ ὅλα τὰ δυσάρεστα πού συμβαίνουν στὸ νοικοκυριό. Ἀς μὴ βυθισθοῦν σὲ μίαν ἀτέλειωτη σιωπὴ, πρᾶμα πού δὲν θὰ μπορούσαν νὰ κάμουν ἂν εἶχαν ξένους στὸ τραπέζι. Χρειάζεται εὐγένεια καὶ στὸν στενὸ κύκλο τῆς οἰκογενείας, ὅσο καὶ στὸν εὐρύτερο καὶ μάλιστα περισσότερη, γιὰτὶ μᾶς γίνεται εὐκόλα συνήθεια ν' ἀφίνωμε τὸν ἑαυτὸ μας στὴ δυσθυμία, στὴ κακὴ διάθεση, στὴ γκρίνια, ἢ σὲ σιωπὴς πού κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ εὐχάριστες καὶ πού ὅλα αὐτὰ δείχνουν πῶς ἡ ψυχὴ στερεῖται βιταμίνες, καὶ πάσχει ὅπως καὶ τὸ σῶμα ὅταν δὲν περιέχει ἡ τροφὴ του ἀρκετὴ ἀπὸ τὴν πολύτιμη αὐτὴ οὐσία.

Δὲν θέλομε μὲ αὐτὸ νὰ ποῦμε πῶς πρέπει νὰ κουβεντιάξομεν ὅλην τὴν ὥρα. Μὰ λίγο στοργικὸ ἐνδιαφέρον, ἕνα χαμόγελο, μιά ἀπὸ τὶς ματιὰς ἐκεῖνες πού πηγαίνουν κατ' εὐθείαν ἐντὶ τὴν καρδιά, θὰ ἐμποδίσουν τὴ ψυχικὴ μόνωση, ἀπὸ τὴν ὁποία πάσχει περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἡ γυναῖκα. Ὅταν τῆς λείπουν ὅλα ἐκεῖνα πού τονώνουν, πῶς θὰ κάνει μὲ ὀρεξὴ τὶς δουλειὰς της; Πόσο συχνὰ προδίδουν τὰ γυναικεῖα μάτια μιά ψυχικὴ μόνωση, μιά ζωὴ κενή, χωρὶς ἐνδιαφέρον! Ὁ ὁργανισμὸς τῆς λειτουργεῖ τότε ὑπὸ χαμηλὴ πίεση, κοιράζεται πὺ γρήγορα καὶ ἡ ἀπογοήτευσιν νικᾷ τὴ θέλησίν της.

Ἐκεῖνοι πού τοὺς καιροφυλακτεῖ ἡ νευρασθένεια ἢ κάποια νευρικὴ διατάραξη, θὰ βροῦν τὸ καλλίτερον μέσον νὰ προφυλαχθοῦν—ἡ νὰ γιαντρεθοῦν στὶς στοργικὰς περιποιήσεις πού θὰ κάμουν στὸν ἄλλο, στὶς χαρὰς τῆς ζωῆς πού θὰ καλλιεργήσουν. Τὰ πανάκεια γιὰ τὴ ψυχὴ εἶνε ὁ ἀλτρουϊσμός καὶ γιὰ τὸ σῶμα ἡ ἐγκράτεια.

Ἡ μόνη ἀγάπη πού ἀντιστέκει στὴ κενότητα, στὸ μάταιο εἶνε ἡ μητρικὴ ἢ συζυγικὴ ἀγάπη, σπάζει εὐκόλα, χρειάζεται λίγη περιποίησις στοργῆς, χάδι, ἥλιο, πού εἶνε ἡ πηγὴ τῶν βιταμινῶν.

ΒΕΡΑ

Ὀνειρο

Εἶχα στὰ γόνατά μου γύρει
ἔρημ, στὸ τζάκι μοναχῇ.
Κι' ὄνειρευόμουν τὸν καλὸ μου
πού θάρχονταν τὸ βράδυ ἐκεῖνο.
Χτυποῦσαν στὸ παραθύρι
μόνο ὁ βορρᾶς μὲ τὴ βροχῇ.
Κι' ἀργὰ ἐσβυνόταν τ' ὄνειρό μου
μὲς στ' ἀνεμόβροχον τὸ θοῖνον.

ΔΙΑΛΕΧΤΗ ΖΕΥΓΟΛΗ

Προκειμένου να λειτουργήσει από του προσεχούς Μαρτίου ο **Ραδιοφωνικός Σταθμός** 'Αθηνών και ως εκ του γεγονότος ότι εις τὸ Ραδιοφωνικὸν Συμβούλιον ἀντιπροσωπεύεται τὸ Ε. Σ. Ε. δι' ἐιδικῆς ἀντιπροσώπου, τῆς κ. Ρίτσας Κορομηλά, παρακαλοῦμεν τὰς ἀναγνωστρίδας μας νὰ λάβουν γνῶσιν τῶν ἐξῆς: Εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος τῶν ἐκπομπῶν τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ ἀπεφασίσθη νὰ τίθεται μία ὥρα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν γυναῖκα. Ἡδὴ ἐρωτᾷ ἡ ἀντιπρόσωπος τοῦ 'Εθν. Συμβουλίου διὰ τῆς «Ἑλληνίδος» τὸ ἀναγνωστικὸν αὐτῆς κοινόν:

1. Ποία ὥρα προτιμᾶτε νὰ γίνῃ ἡ ἐκπομπὴ ἐιδικῶς γιὰ σᾶς;

2. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γενικὰ θέματα πού θὰ ἀκούσετε τίς ἄλλες ὥρες, ποῖα εἰδικὰ θέματα σᾶς ἐνδιαφέρουν: Νοικοκυριό; Ὑγιεινὴ; Ἀνατροφή παιδιῶν; Μόδες; Παγκοσμία φεμινιστικὴ κίνησις; Διαλέξεις γιὰ ἐξαιρετικὰς γυναῖκες; Ἡ γυναικεῖα δρᾶσις στὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλοι; Φιλανθρωπικὴ κίνησις; Μαθήματα κοινωνικῆς προνοίας; Μαθήματα οἰκιακῆς οἰκονομίας; Γυναίκα καὶ νομοθεσία; Γιὰ τὴν ἐργαζόμενη γυναῖκα;

Σ' αὐτὸν τὸν κατάλογο μπορεῖτε νὰ προσθέσετε ὅ,τι ἄλλο νομίζετε σκόπιμο. Σᾶς παρακαλοῦμεν δὲ νὰ μᾶς ἀπαντήσετε δι' ἐπιστολῆς εἰς τὴν ὁποίαν θὰ διατυπώσετε τίς προτιμήσεις σας μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου στέλλοντας τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὰ γραφεῖα μας ὁδὸς Ἀλεξ. Σούτσου 26.

Ἡ **Señora Carolina de Argerich**, ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ 'Εθν. Συμβουλίου τῶν γυναικῶν τῆς Ἀργεντινῆς, ἀπέθανε εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν.

Ἡ **κυβέρνησις τῆς Φινλανδίας** υπέβαλε νομοσχέδιον πού ἔγινε δεκτὸν ἀπὸ τὴ Βουλὴ, κατὰ τὸ ὁποῖον 65 τ. ἐ. ὄλων τῶν μητέρων τῆς Φινλανδίας θὰ ἔχουν εἰς τὸ ἐξῆς δικαίωμα μιᾶς χρηματικῆς βοηθείας. Αὕτη θ' ἀνέρχεται εἰς 450 φινλανδικὰ μάρκα γιὰ κάθε παιδί πού θὰ γεννιέται σὲ οἰκογένειες τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν φθάνει τὰ 8.000 μάρκα. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ θ' αὐξήσῃ τὸν προϋπολογισμό τοῦ κράτους κατὰ 25 ἑκατομμύρια φινλανδικὰ μάρκα.

Ἡ **πρώτη γυναῖκα δῆμαρχος** τοῦ Οὐίνσως εἶναι ἡ κ. Carteret Carey πού ἐξελέγη ἐσχάτως σὶδ ὕψηλόν αὐτὸ ἀξίωμα γιὰ τὸ ἦδη ἀρχόμενον ἔτος.

Καθὰ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα, ἡ ἱατρὸς ὑφυγίτρια τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου μας κυρία Ἀγγελικὴ Παναγιωτάτου ἐξελέγει 'Επίτιμον Μέλος τῆς ἐν Ρώμῃ Ἀκαδημίας «Ἱστορίας τῆς Ὑγιεινῆς» διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὸν κλάδον τῆς «Ὑγιεινῆς» καὶ τὴν ἐν γένει ἱατρικὴν ἑπιστήμην.

Στὴ **Γερουσία τῆς Ὁλλανδίας** κατέχεται μία μόνον

ἔδρα ἀπὸ γυναῖκα. Ἡ γερουσιαστὴς αὕτη εἶναι ἡ γνωστὴ δρ Elisavet Riblius Peletier, γνωστὴ ἐργάτις τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ γραμματεὺς τῆς Ὁλλανδικῆς Ἐνώσεως τῶν σοσιαλοδημοκρατικῶν γυναικῶν.

Μανθάνομεν δι' εἰς τὴν **Κωνσταντῖναν** θὰ ἐγερθῇ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖο στὴν ἀποθανοῦσαν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1916 βασίλισσαν Ἑλισάβετ τῆς Ρουμανίας, γνωστὴν ὡς συγγραφεῖα ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάμεν Σύλβα. Ἐξέλεξαν, λέγεται, τὴν Κωνσταντῖναν, διότι ἐκεῖ ἔζησε καὶ ἀπέθανεν ὁ Ὀβίδιος.

Στὴ **Βαρσοβία** ζῇ ἡ κ. Κλιμότα, ἀνεψιὰ ὡς λέγει τοῦ ἀποθανόντος Ζαχάροφ. Κατὰ τὰ ἔγγραφα πού ἔχει, φαίνεται πῶς ὁ πατέρας τῆς ἦταν ἀδελφὸς τοῦ Ζαχάροφ, ὁ ὁποῖος 14 ἐτῶν εἶχε φύγει ἀπὸ τὸ πατρικὸ σπιτί. Ἡδὴ ἡ Κλιμόβα διεκδικεῖ τὴν κληρονομίαν τοῦ θεοῦ τῆς.

Ἡ «**Ἑλληνίς**» δημοσιεύει μετ' εὐχαριστήσεως τὴν δῆλωσιν τῆς Προέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἐργαζομένων Γυναικῶν, δεσπ. Μαρίας Παπαδοπούλου, γενομένην ἐνώπιον τῆς Ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς, πρὸς λήψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὸν Ἑορτασμόν τῆς Πεντηκονταετηρίδος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Ἰωάννου Δροσοπούλου.

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ σήμερα, πού τὰ τρία σωματεῖα τῆς Τραπεζῆς μας συνέρχονται σὲ κοινὴ συνεδρία, γιὰ τὸ θέμα πού πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἐνδιαφέρει καὶ συγκινεῖ τὸ ἴδιο ὅλους μας, μεγάλους καὶ μικροὺς.

Πρόκειται γιὰ τὸν ἑορτασμό τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ Διοικητοῦ μας.

Δὲν θὰ τολμήσω βέβαια ἐγὼ ν' ἀναλύσω τὸ μεγάλο καὶ δύσκολο ἔργο του μέσα στὰ πενήντα αὐτὰ χρόνια, — νὰ μιλῇσω γιὰ τίς ἀπειρεῖς καὶ πολυτίμες ὑπηρεσίες του πρὸς τὸ Ἰδρυμα αὐτό, πού ἐδόξασε, πρὸς τὴν Πολιτεία καὶ τὴν Πατρίδα μας γενικά.

Ὡς πρόεδρος μόνον τοῦ συλλόγου, τὸν ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀντιπροσωπεύω, θὰ διαδηλώσω τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν χαρὰ ὄλων μας γιὰ τὴν χαριεὺσιν αὕτη ἡμέρα, τὸν θαυμασμό μας πρὸς τὸν μέγαν τοῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς θριαμβευτὴ, τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσίν μας πρὸς ἐκείνον, πού ὑπῆρξε γιὰ μᾶς ὁ στοργικὸς πατέρας, καὶ τὴν θερμὴν εὐχὴν μας νὰ συνεχισθῇ ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη χρόνια ἡ ἐνδοξία, ἀγαθοεργὸς καὶ ἀνθρωπιστικὴ δρᾶσις του».

Περὶ σόττερα κορίτσια γιὰ τὴν ἀγροτικὴν καὶ οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς ἐνὸς ἐργατικοῦ ἀναγκαστικοῦ ἔτους γιὰ τίς γυναῖκες. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1933 ἀνέβηκεν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐργαζομένων γυναικῶν ἀπὸ 4,2 ἑκατ. εἰς 6 ἑκατομ. Ἡ αὐξανόμενη ὁμως γυναικεῖα ἐργασία πρόκειται νὰ ρυθμισθῇ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν σύμφωνα μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάγκην καὶ τίς πολιτικὰς ἀπαιτήσεις. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ὑποστηρικθῇ μιὰ ἀκώλυτη εἰσροὴ γυναι-

κῶν εἰς ἐπαγγελματικὰ ἢ ἐμπορικὰ ἐπαγγέλματα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παιδαγωγικὰ καὶ νοσηλιακὰ ἐπαγγέλματα τὴν θεωροῦν πρωτίστως κατάλληλη γιὰ τὸ σπιτί καὶ τὴν γεωργίαν. Ἔτσι λένε ὅτι θὰ δώσουν στὶς γυναῖκες τὸν ὅπλιον πού χρειάζονται ἀργότερα ὡς νοικοκυρὲς καὶ μητέρες. Πρέπει κυρίως ν' ἀνακουφισθοῦν καὶ νὰ βοηθηθοῦν οἱ χωρικὲς γιὰ νὰ μὴ παραφρο-τωθῇ ἡ ἀντοχή τους.

Ἡ βοηθητικὴ οἰκονομία δὲν πρέπει νὰ προσελκύσῃ ἀπὸ τὴν ὑπαίθρου χωρὶς ἐκλογὴν γυναικεῖα χέρια μετὰ τὸ μέσον τῶν μεγαλειτέρων μισθῶν καὶ τῆς ἐλαφροτέρας ἐργασίας καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ ἐπαρκῶς ἡ γεωργία μετὰ ἐργατικὰ χέρια. Στὰ χωριά πρέπει νὰ δημιουργηθῇ ν' εὐνοϊκότεροι ὁροι γάμων γιὰ νὰ ἐμποδισθῇ τὸ ρεῦμα τῆς θηλυκῆς νεολαίας πρὸς τὰς πόλεις. Τὰ γραφεῖα ἐργασίας ἔχουν ἤδη, δυνάμει τοῦ νόμου, τὸ δικαίωμα νὰ κρατήσουν ἐργαζόμενες γυναῖκες στὸ χωριό. Χρειάζεται μιὰ κάποια ἐξέτασις ἐὰν δὲν μποροῦν νὰ κάμουν γενικῶς χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος γιὰ νὰ προλάβουν ἐπαπειλουμένους κινδύνους. Ἡ σκέψις νὰ εἰσαχθῇ τὸ ἀναγκαστικὸ ἔτος ἐργασίας γιὰ τὰ κορίτσια στὴν γεωργίαν καὶ στὸ νοικοκυριό, βαίνει ἐπομένως στὴ Γερμανίαν πρὸς τὴν ὁρίμανσίν της.

Παρισινὰ Νέα. Στὴ μεγαλόπρεπὴ καὶ ἀπέραντη αἴθουσα, ὅπου οἱ ἀνώτατοι τῆς ἐπιστήμης ἱεράρχες, θεράποντες τοῦ προγόνου μας, τοῦ Ἀσκληπιοῦ, συνεδριάζουν μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα, μιὰ ἀχτίδα ἑλληνικὴ φωτίζει, ἐδῶ καὶ λίγες ὥρες, τὴν τιμητικὴν ἀψίδα, ὅπου βρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ Προέδρου τῆς Ἱατρικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Παρισιῦ.

Χάρις στὴν μεγαλόσχημη ἰδέαν ἐνὸς ἀνθρώπου, πού μετὰ χαρὰ καὶ ὑπερηφάνειαν ἀναγνωρίζω, πῶς εἶναι Ἑλληνας, καὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες ἐκείνους, πού χρόνα, αἰῶνες, πόνεσαν κάτω ἀπὸ ξένο ζυγὸ, καὶ πού σήμερα ἀκόμη, λιγώτερο εὐτυχισμένοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς μας βλέπουν τὴν πατρίδα τους, τὴ Ρόδον, νὰ γογγύσῃ κάτω ἀπὸ ξένη κυριαρχίαν, χάρις λέω, στὸν γιαντὸν Σκεῦος Ζερβός, ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸν ἀτάλκον μαρμαροῦ τῆς Πεντέλης, πῆρε σχῆμα καὶ ἔκφρασι ἀφ' ὧς τῆς τέχνης, γιὰ νὰ προσδρεύσῃ στὶς τύχες τοῦ μεγάλου ἀντροῦ τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ γιαντὸς Σκεῦος Ζερβός, ὁμογενὴς τοῦ Ἱπποκράτους, τοῦ πατέρα τῆς Ἱατρικῆς, θέλησε ἔτσι, νὰ θυμίσῃ στοὺς Γάλλους συναδέλφους του, πῶς ὕστερα ἀπὸ 2.500 χρόνια, ἡ Ἱατρικὴ μ' ὅλην τὴν ἐξαιρετικὴν τῆς ἐξέλιξιν, βαδίζει, στὶς γενικὰς γραμμὰς τῆς, στὰ ἴχνη καὶ στὸ δρόμον πού ἀνοίξε ὁ γυιὸς τοῦ Ἡρακλείδου καὶ τῆς Φαιναρέτης.

Δὲν ξέρω, οὔτε κανεὶς μπορεῖ νὰ πῇ, ἂν ὁ φημισμένος ἀπὸ τὴν Κω γιαντὸς, εἶχε τὴν ἔκφρασιν πού μαγικά τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι τοῦ Δημητριάδου, τοῦ γλύπτη πού μᾶς δείχνει πῶς στὴν Ἑλλάδα κάθε τέχνη, κάθε κλάδος, ξαναγεννιέται καὶ μεγαλώνει μετὰ τὴν ἑσπέρειαν, μὰ ἡ αὐτὴ ὁμορφία τοῦ ζωντανεῖ τὸ μάρμαρον, καὶ εἶναι σὲ ἀλήθεια ὁ μαρμαρένιος Ἱππο-

κράτης, ἄξιος τοῦ πρωτοτύπου καὶ τῆς μεγάλης ἰδέας πού πραγματοποιήσε ὁ γιαντὸς Σκεῦος Ζερβός. Α. Π.

Ἡ **κυρία Muriel Hilary Long** διορίσθη καθηγήτρια τῆς Χειρουργικῆς εἰς τὸ Ἀγγλικὸν Πανεπιστήμιον τοῦ Λήδς.

Ἡ **δὺς Violet Markham** ἔγινεν ἐσχάτως διευθύντρια τοῦ Γεν. Γραφείου Ἀνέργων τῆς Ἀγγλίας. Στὴ νέα αὕτη θέσιν προσκομίζει τὴν πείραν πού ἀπέκτησε στὴ μακροχρόνιον ἐργασίαν της στὰ προβλήματα τῆς ἀνεργίας. Ἐχρημάτισεν ἐπίσης πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν τοποθέτησιν γυναικῶν. Ἡ δὺς Markham εἶναι ἀπὸ τίς πιὸ ἀρμόδιες προσωπικότητες τοῦ συμβουλίου αὐτοῦ πού ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του τὸ 1914 ἐποθετήσεν ἄνω τῶν 80.000 γυναικῶν. Τὸ κέντρον αὐτὸ εἶναι ἰδίως γνωστὸ γιὰ τὴν μορφωτικὴν του δρᾶσιν ἐπὶ τῶν γυναικῶν πού διδάσκονται ἰδίως οἰκιακὰς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἐπαγγέλματα.

Ὁ **κόμης D'Ursel** στὸ **Βέλγιον** θέλοντας νὰ δώσῃ ἕνα βραβεῖο στὴ δημιουργικὴ φαντασίαν, σὲ πεδίο δηλαδή, πού βρίσκεται ἀκόμη στὰ σπάργανα, προσκήρυξε τελευταίως ἕναν διαγωνισμό γιὰ κινηματογραφικὰ σενάρια· ἔθεσε λοιπὸν τὸ ἐρώτημα:

«Τι θὰ θέλατε νὰ ἐκφράσετε μετὰ τὸ μέσον τοῦ κινηματογράφου, ἂν εἴσθε ἐντελῶς ἐλεύθεροι;»

Ἐξήντα ἑξ ἀπαντήσεως ἐλήφθησαν πού ὑπεβλήθησαν στὴν ἑλλανόδικον ἐπιτροπὴν. Τὸ πρῶτον βραβεῖο ἐδόθηκε στὴ δεσποινίδα Εἰρήνην Hancoir γιὰ τὸ σενάριόν της: Τὸ κάστρο τοῦ Ὀρίου.

Ἀπὸ τῆς 15 **Νοεμβρίου** ἤρchiσαν πάλιν στὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὰ μαθήματα τῆς Ἑλευθέρας Σχολῆς Κοινωνικῆς Προνοίας. Καὶ οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα αὐτά, πληρώνοντες 10 δραχμὸν εἰσόδον.

Τὴν 30 **Νοεμβρίου** π. ἔ. ἔγινε στὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς διπλωμάτων τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων πού συνεπλήρωσαν τὴν θητεία των. Εἶναι δὲ αἱ ἐξῆς:

Βατάκη Ἀργυρῶ, Ζαφειρίου Ἰφ.γένεια, Καιροφύλλα Αἰκατερίνη, Καραϊσκάκη Κατίνα, Καραϊωσηφίδου Μάρω, Μανώλα Δημήτρα, Πανά Πολύμνια, Τσίρου Σμαράγδα, Τσιμαράτου Πηνελόπη, Ἀναστασιάδου Ἀπολλωνία.

Ἐπίσης συνεπλήρωσαν καὶ ὑπέστησαν τὰς ὁρισμένας ἐξετάσεις Σχολῆς Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν αἱ ἐξῆς:

Διακομπούλου Ἀρίστη, Καραμήτου Ἑλένη, Καν-κισ Αἰκατερίνη, Κοσμίδου Ναταλία, Κωνσταντινίδου Ἑλευθερία, Μαστοράκη Εἰρήνη, Πετράκη Ἀλεξάνδρα, Τεκτονίδου Βασιλική, Τζιτζικογλου Μανιώ, Χριστοδούλου Ὀλγα, Ἀναστασιάδου Ἑλληνίκη, Διαβάτου Ναυσικά, Δημητριάδου Εὐτέρπη, Λουλάκη Αἰκατερίνη, Μαγειροπούλου Ὀλγα, Παπαδοπούλου Μάρκα, Πουλιώτου Ὀλγα, Τοκαλίδου Σοφία.

Ἐκδόσεις

Hellé Lambridis. La Poésie grecque des cinquant dernières années, édition de l'Institut Balkanique, Bèograd 1937.

Ἡ κ. Ἑλλη Λαμπρίδη σὲ μιὰ σύντομη ἀλλὰ γεμάτη νόημα μελέτη της, δίδει σὲ γαλλικὴ γλῶσσα τοὺς λαοὺς τῶν ἄλλων βαλκανικῶν χωρῶν μιὰ γενικὴ εἰκόνα τῆς νεοελληνικῆς ποιητικῆς παραγωγῆς.

Στὴν εἰσήγησί της ὑποστηρίζει ὅτι ὁ ἔμμετρος λόγος εἶναι ὁ μόνος τρόπος ὅπου ἐκφράστηκε μὲ πληρότητα ἡ πνευματικὴ ἐξέλιξι τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ποὺ ἐπὶ 4 1/2 αἰῶνες ἔζησε κάτω ἀπὸ ξένο ζυγὸ καὶ ἐπὶ ἓνα ἀκόμη αἰῶνα σὲ μιὰ ἐλευθερία γεμάτη ἰσοτερικὴ διχόνοια καὶ λογιωτατισμὸ. Ἡ σύντομη εἰσήγησι τῆς κυρίας Λαμπρίδου γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα δίνει μιὰ κτυπητὴ εἰκόνα τοῦ προβλήματος αὐτοῦ στοὺς ξένους ποὺ τόσο δύσκολα μποροῦν νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν καὶ ἡ τοποθέτησις κάθε ποιητῆ στὴν σχολὴ ποὺ ἀντιπροσωπεύει καὶ στὴν ἐποχὴ ποὺ ἐκφράζει, ἔχει καὶ γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἀκόμη ἐνδιαφέρον καὶ χρησιμότητα. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ εἶναι τὸ πῶς ἀξιοθαύμαστο στὴν ἐργασία αὐτὴ εἶναι ἡ ἀριστοτεχνικὴ μετάφρασις στὰ γαλλικὰ τῶν πῶς γνωστῶν κομματικῶν τῆς νεοελληνικῆς ποιήσεως. Στὴν γαλλικὴ μας σελίδα παραθέτομε μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς τῆς μεταφράσεις.

Ἑλάβαμε : *Ὁ Εὐριπίδης καὶ ἡ ἐποχὴ του* ὑπὸ Gilbert Murray καθηγητοῦ τῶν Ἑλληνικῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης κατὰ ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασιν τῆς κ. Εὐθαλίας Γιαννᾶ, κτηνητρίδος τοῦ Ἀρσακείου.

Ἡ Ἀκαδημία Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τῆς Νοτιοσλαβίας ἐξέλεξε μέλος της τὴν γνωστὴν συγγραφέα Juana Brlich-Mayus.

Ἐξεδόθη τὸ νέον ἔργον τῆς κ. Ἀθηνᾶς Ταρσούλη *Ἀσπρα Νησιά*. Περί τοῦ ὠραίου αὐτοῦ ἔργου θὰ γράψωμεν στὸ προσεχές.

Ἑλάβαμε τὰ ἑξῆς περιοδικὰ «Νεανικοὶ Ὁρίζοντες», «Ἑλληνικὴ Ἐπ.θεώρησις», «Ἐργασίαι», «Ἐργατικὴ Ἑλλάς», «Πνευματικὴ Ζωή», «Μακεδονικὲς Σελίδες», «Ἑκκλησία», «Οἱ τρεῖς Ἱερότεροι», «Τὸ Παιδί», «Νεοελληνικὰ Σημειώματα», «Φῶς Λεβαδείας», «Le Mouvement Pacifiste», «The Anglo-Yugoslav Review», «Μαθητικὸ Ξεκίνημα», «Μακεδονικὲς Ἡμέρες», «Παγκόσμιον Ἀνθολογία», «Ἀγ. Ἰάσων ὁ Σωσίπατρος», «Ἐλευθερία» Λαρίσης, «Προσκοπικὴ Ἠχώ», «Le Journal du Bien Public», «Bulletin du C.I.F.»

Ἄω' ὄρον τὸν κόσμον.

Αἱ γυναῖκες στὴ Φινλανδία εἶνε δεκτὲς σὲ κάθε δημοσίᾳ θέσι, ἀποκλείονται μόνον ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς ἀμύνης. Ἐὰν δὲν κατέλαβαν ἀκόμη πολλὰς ἀνώτερες θέσεις στὴ διοίκησι καὶ στὴ δικαιοσύνη πρέπει τοῦτο ν' ἀποδοθῇ εἰς τὸ ὅτι μόλις ἀπὸ τὸ 1926 ἀνοίχτηκαν σ' αὐτὲς ὅλες οἱ πόρτες ἐπομένως δὲν μπόρεσαν ἀκόμη ν' ἀποκτήσουν τ' ἀπαιτούμενα προσόντα.

Ὡς τόσο ἀπολαμβάνουν οἱ γυναῖκες τῆς Φινλανδίας σήμερα τ' αὐτὰ μὲ τοὺς ἄνδρες δικαιώματα ὡς πρὸς τὴν ἰδιοκτησίαν, τὴ διαδοχὴ καὶ κληρονομίαν, στὰ συμβόλαια, στὸ σπῆτι ὅπου βασιλεύει ἀπόλυτη ἰσότης μεταξὺ τῶν συζύγων. Ὡς πρὸς τὴ νομοθεσίαν ποὺ ρυθμίζει τὴ γυναικείαν ἐργασίαν, αὐτὴ εἶνε, μὲ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, ὁμοία πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν. Κανένας περιορισμὸς ὑπάρχει γιὰ τὴν ἐργασίαν τῆς παντρεμένης γυναίκας. Τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου τὸ ἔχουν ἀπὸ τὸ 1907. Κατὰ τῆς πρῶτες ἐκλογὰς ποὺ ἐψήφισαν, ἐκέρδισαν 19 ἔδρας στὴ Βουλὴ. Ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι στὴ διοίκησιν καὶ στὴν ἐκπαίδευσιν πέρνουν τὸν αὐτὸ μισθὸ ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες. Στῆς ἰδιωτικῆς ὡς τόσο ἐπιχειρήσεις ἀναφέρονται περιπτώσεις ὅπου οἱ γυναῖκες ἀμοίβονται ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἄνδρας γιὰ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν. Ὅλες οἱ κατώτερες θέσεις στὰ γραφεῖα κ. λ. κατέχονται ἀπὸ γυναῖκες. Περίπου 500.000 γυναῖκες στὴ Φινλανδία ἐργάζονται τὴ γῆ· τὰ τρία τέταρτα ἐξ αὐτῶν καλλιεργοῦν τὰ δικὰ τους κτήματα· 100.000 περίπου ἐργάζονται στὴ βιομηχανίαν καὶ στὸ ἐμπόριον. Σὲ μερικὰ ἐπαγγέλματα πλεονάζουν οἱ γυναῖκες, λ.χ. στὴν ἐκπαίδευσιν, στὰ ταχυδρομεῖα, τηλέφωνα καὶ τηλεγραφεία, στῆς τράπεζες, στὴ νοσηλεία καὶ καὶ τὴν ὁδοντοϊατρικὴν, ἐπίσης εἶναι σημαντικὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν γιατρῶν. Γενικῶς παρατηρεῖται ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κρίσις δὲν ἐπηρέασε τὴν γυναικείαν ἐργασίαν, ὅπως συνέβη σὲ ἄλλες χώρες. Ἄν καὶ ἡ ἐργασία τοὺς δὲν προσκροῦει σὲ κανένα νομοθετικὸν περιορισμὸν, ἀναγκάζονται οἱ γυναῖκες ὡς τόσο ν' ἀγωνίζονται ἀκόμη ἐναντίον μερικῶν προλήψεων, παραδόσεων καὶ ἰσως ἐγωϊστικῶν συμφερόντων ποὺ ἐμποδίζουν τὴ γυναικείαν πρόοδο.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἀγγλικὸς νόμος ἀπαγορεύει νὰ καίονται στῆς Ἰνδίας ζωντανὲς οἱ χῆρες τῶν ἀποθανόντων συζύγων τῶν. Ἐν τούτοις συμβαίνει γυναικες ν' ἀνεβαίνουν οἰκιοθελῶς στὴν πυρὰ καὶ νὰ θέλουν νὰ καίονται, τὴν ἑνὴν ἡ φαναικὴ τοὺς ἀφροσίων στὴν παράδοσιν.

Σὰς ἀρέσει νὰ κάνετε πασιέντσες; Ἰσως νομίζετε πὼς ταιριάζουν μᾶλλον στῆς ἡλικιωμένους κυρίες καὶ πὼς χάνει κανεὶς τὸν καιρὸ του μὲ αὐτοῦ τοῦ τοῦ εἵδους τὴν ἀπασχόλησιν.

Δὲν εἶναι ἐντελῶς ἔτσι, γιατί πρέπει νὰ ξέρετε πὼς ἡ πασιέντσα μπορεῖ νὰ σᾶς δώσῃ ἐξαιρετὰ μαθή.

ματα. Πρῶτα νομίζετε πὼς εἶναι ζήτημα τύχης καὶ ὅτι μόνον αὐτὴ συντελεῖ στὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν τῆς πασιέντσας. Μὰ γρήγορα θὰ πεισθεῖτε ὅτι καὶ ἡ προσοχὴ καὶ συγκέντρωσις παίζει σπουδαῖο ρόλο. Γι' αὐτὸ μερικὲς μέρες κατορθώνομε νὰ βγάλωμε ὅλες σχεδὸν τῆς πασιέντσας καὶ ἄλλες μέρες ὅχι, αὐτὸ δὲ σχετίζεται ἀπολύτως μὲ τὴν καλὴ ἢ κακὴ μας διάθεσιν. Τῆς ἡμέρας ποὺ τὸ μυαλὸ μας εἶναι ξηρὸ, ἀποφασιστικὸ, εἶναι σχεδὸν βέβαιον πὼς νικοῦμε τὰ χαρτιά, καὶ ἄλλοτε πάλιν ποὺ νοιῶθουμε κούρασιν, ἀπαγοήτευσιν, ἀπρηγόρδιαν... τίποτε δὲ γίνεται.

Ἔτσι μποροῦν τὰ χαρτιά νὰ μᾶς ποῦν σὲ τὴν ψυχικὴν διάθεσιν βρισκόμαστε καὶ ὡς ποῖο σημεῖον μποροῦμε νὰ ἐπιτύχωμε ἢ νὰ χαλάσωμε κατιτί.

Τὸ πρῶτὸ ποὺ ξυπνάτε, σᾶς συμβουλεύομε νὰ κάμετε μιὰ πασιέντσα καὶ ν' ἀπαιτήσετε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ σας νὰ τὴν βγάλετε καλὰ. Μετ' αὐτὸ θὰ ἔχετε πῶς πολλὴ διαύγεια πνεύματος καὶ πῶς πολλὴ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ σας, πρᾶγμα πάντοτε σπουδαῖον στὴ ζωὴ.

Ὁφέλιμοι γνώσεις.

Ἡ κακοσμία τοῦ στόματος προέρχεται συνήθως ἀπὸ ἀσθένεια τοῦ στομάχου, ἐνίοτε ὅμως καὶ ἀπὸ πάθησιν τοῦ ἥπατος. Καλὸν εἶνε κάθε πρῶτὸ νὰ πέρουν ἓνα ποτηράκι τοῦ κρασιοῦ ζεστὸ νερό, στὸ ὁποῖο διαλύουν λίγο ἀπὸ τὸ ἑξῆς μίγμα :

θεικὸν νάτριον	10 γρ.
διττανθρακικὸν νάτριον	6 »
φωσφορικὸν νάτριον	4 »
κιτρικὸν νάτριον	2 »

Τὸ μίγμα αὐτὸ εἶνε πολὺ καλὸ γιὰ τὸ σικὸτι καὶ γιὰ τὴ καλὴ λειτουργίαν τῶν ἐντέρων.

Γιὰ νὰ καθαρίζετε σκαλισμένα χάλκινα ἀντικείμενα πρέπει ν' ἀποφεύγετε τῆς πάστες καὶ τῆς σκόνης. Τρίψατέ τα πρῶτα μὲ μιὰ βούρτσιν ποὺ ἔβρεξετε μὲ πυκνὸ κιτρικὸν δξύ, κατόπιν πλύνετε ἀμέσως μὲ χλιαρὸ νερό καὶ στεγνώσατε. Μπορεῖτε ἀντὶ τοῦ κιτρικοῦ δξέος νὰ πάρετε καὶ λεμόνι, ποὺ ἔχει τὸ αὐτὸ ἀποτελέσμα.

Ἀπαραίτητον εἶνε νὰ καθαρίζομεν καλὰ τὸ πρόσωπό μας πρὶν κοιμηθῶμε. Καὶ πρῶτα πρέπει νὰ τὸ σκουπίσωμε γιὰ νὰ βγάλομε τὴν σκόνην τῆς ἡμέρας. Κατόπιν τὸ τρίβωμε μ' ἓνα μπαμπάκι καὶ μὲ τὸ ἑξῆς ὑγρὸ, ἀφίνοντάς το νὰ στεγνώσει πάνω στὰ δέσμα :

ἀνθόνερο 500 γρ. βόρκαας 5 γρ. γλυκερίνη 25 γρ.

Τὰ χρώματα στῆς ταπετσαρίας φρεσκάζονται ἑὰν τὰ τρίψωμε μετὰ τὸ καθάρισμα μὲ διάλυμα 2 τ. ἑ. δξέου δξέος ἢ καὶ ἀμμωνία.

Λένε πὼς ὁ λόξιγγας περνᾷ ἑὰν ἀκουμπήσωμε στὸ τραπέζι τὸ μικρὸ δάχτυλον τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ

καὶ τὸ πιέσωμε δυνατὰ μὲ τὸν ἀντίχειρα τοῦ δεξιοῦ. Δοκιμάστε το.

Τὰ κουρέλια καὶ παλὰ κομμάτια ὑφάσματος ποὺ δὲν χρησιμεύουν πιά γιὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας, θὰ βροῦν πολὺ καλὴ χρῆσι στὸν καθαρισμὸ τοῦ σπιτιοῦ· λ.χ. μὲ τὰ παλαιὰ μπατιστένια μαντήλια τρίβονται τὰ βερνικωμένα ἐπίπλα. Τὰ φουλάρια καὶ μαλακὰ μεταξωτὰ καθαρίζουν τὰ κόκκαλα τοῦ πιάνου, τὰ μάλλινα τὰ κερωμένα ἐπίπλα. Μὲ τὰ βελούδα τρίβονται οἱ μετάλλινες ἐπιφάνειαι, θερμάστρες, χαλκώματα, μὲ φανέλλες τὰ περσιὰ. Πᾶρτε καὶ μερικὰ πινέλλα φτηνὰ γιὰ νὰ βγάλετε τὴν σκόνη ἀπὸ τῆς μικρῆς ἐσοχῆς, ὅπου δὲν φτάνουν τὰ δάχτυλα. Ἔτσι μπορεῖτε μὲ τὰ περιφρονημένα αὐτὰ κουρέλια νὰ κάμετε τὸ σπῆτι σας νὰ λάμπει.

Τὰ κουκούτσια τῶν σταφυλιῶν δὲν ἔχουν μόνον πολλὰς βιταμίνες, ἀλλὰ, καταλλήλως κατεργαζόμενα δίδουν ἓνα λάδι πρώτης τάξεως ποὺ ἔχει πολλὰς θεραπευτικὰς ιδιότητες : καταπολεμεῖ τὴ δυσκοιλιότητα, συντελεῖ στὴ καλὴ χώνευση καὶ ἀποτελεῖ προαὐντικὸν καὶ ἐπουλωτικὸν ἀριστὸ γιὰ ἐγκαύματα. Ἡ ἐξαγωγή τοῦ λαδιοῦ αὐτοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ σ' ἐλαστοτριβεῖο ὅπου τοποθετοῦνται τὰ κουκούτσια τῶν σταφυλιῶν ἀφοῦ ξηρανθοῦν. Ἐνας ἀπλοῦς τρόπος, προσιτὸς σὶδὸν καθένα, εἶνε καὶ ὁ ἑξῆς : τὰ ξηρανθέντα κουκούτσια τρίβονται μέσα σὲ γουδί καὶ ἀφοῦ λειώσουν καλὰ, τὰ μασσοῦν.

Πρωτοχρονιάτικο γλύκισμα—Πουτίγκα μὲ παξιμάδια.—**Δόσεις :** Παίρνουμε 50 δράμια παξιμάδια κοπανισμένα, 100 δράμια φιλή ξάχαρι, 75 δράμια ψιλοκοπανισμένα ἀμύγδαλα, 8 αὐγά, 3 ποτηράκια κονιάκ καὶ μισὴ κουταλιά τοῦ γλυκοῦ Baking powder Royal :

Ἐκτέλεσις.—Κοπανίζομε εἰς τὸ γουδί τὰ παξιμάδια τόσο ὥστε διαν τὰ περάσωμεν ἀπὸ τὸ κόσκινο νὰ εἶναι σὰν σιμυγδαλὴ χονδρὰ. Ἐπίσης κοπανίζομε καὶ τὰ ἀμύγδαλα. Κατόπιν βάζομεν εἰς μίαν λεκάνην τὰ 50 δράμια ἀπὸ τὴν ξάχαριν καὶ τοὺς κορόκους καὶ τὰ δουλεύομε καλὰ προσθέτοντες τὸ 1 ποτηράκι κονιάκ καὶ τὰ ἀμύγδαλα. Τὸ Baking powder τὸ ἀναλύομε εἰς τὸ δεύτερον ποτηράκι κονιάκ καὶ τὸ ἀναμιγνύομε μὲ τὰ παξιμάδια. Μετὰ ταῦτα κάμνομε τὰ ἀσπράδια μαρέγκα καὶ τὰ βάζομε μὲ προσοχὴν εἰς τὴν ἀνωτέρω μάζαν προσθέτοντες καὶ τὰ παξιμάδια. Παίρνουμε τότε μιὰ φόρμα μὲ φαρδὺ στόμα, τὴν βουτυρώμεν, τὴν κουκίζομεν μὲ παξιμάδι καὶ τὴν γεμίζομε (ὅχι καλὰ) μὲ τὸ ἀνωτέρω μίγμα καὶ τὴν βάζομεν εἰς τὸν φούρνον ἐπὶ 3/4 τῆς ὥρας ὡς μίαν ὥραν.

Ὅταν ψηθῇ, ἐτοιμάζομεν μὲ τὴν περισεύσαν ξάχαριν καὶ μὲ ἓνα ποτήρι νερό, ἓνα σιρόπι ἐντὸς τοῦ ὁποῖου προσθέτομεν καὶ τὸ ὑπόλοιπον κονιάκ. Βγάζομε τὴν φόρμαν ἀπὸ τὸν φούρνον καὶ περιλούομεν τὴν πουτίγκα μὲ τὸ μισὸ σιρόπι. Τὴν ἀφίνομεν 10 λεπτὰ νὰ ἀπορροφήσῃ τὸ σιρόπι, κατόπιν τὴν ξεφορμάρομεν εἰς ἓνα πιάτο καὶ τὴν περιλούομεν μὲ τὸ ὑπόλοιπον σιρόπι.

"L'HELLÉNIS,"

Organe mensuel du Conseil National
des Femmes Hellènes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Janvier 1938

La recherche de la paternité, par A. Rhousopoulos. On doit aux démarches du Bureau juridique du C. N. F. H. une importante décision du Tribunal de 1ère Instance d'Athènes. Il s'agit d'une reconnaissance de paternité, la première en pratique, obligeant le père à verser régulièrement une pension alimentaire à son enfant.

Plusieurs obstacles surgissent contre ce genre de décisions. Il existe, il est vrai, depuis 1926, des lois protégeant les enfants nés hors du mariage, mais il suffit d'un témoignage quelconque sur la prétendue légèreté de mœurs de la mère pour les annuler. De même, le droit de recherche de la paternité, accordé à l'enfant jusqu'à 3 ans seulement, ainsi que les multiples dépenses nécessitées par la procédure judiciaire rendent souvent inefficaces les bienfaits de ces lois protectrices.

Ce n'est qu'après un combat judiciaire de 3 ans que le Bureau d'Avis Juridiques réussit à gagner la cause qu'il défendait. La mère, laissée à ses propres ressources, aurait depuis longtemps abandonné la lutte. Nous ne pouvons qu'applaudir à ce succès, qui présage un sort plus heureux aux enfants illégitimes.

Mme le Dr. Angélique Panayotatou Prof. agrégée à l'Université Nationale d'Athènes a été élue «membre honoraire» de l'Académie Historique de l'Art Sanitaire à Rome pour sa contribution scientifique à la branche de l'Hygiène et à la Science Médicale en général.

Hellé Lambridès: La Poésie Grecque des cinquante dernières années. Edition de l'Institut Balkanique, Belgrad 1937.

Dans une étude parue en français, brève mais chargée de sens, Mme. H. Lambridès offre aux peuples des pays Balkaniques le tableau complet de la production poétique néo-hellénique. La poésie, affirme-t-elle dans sa préface, est l'unique moyen par lequel s'exprime pleinement l'évolution intellectuelle de ce peuple qui vécut sous le joug pendant 4 siècles et demi et, une fois libéré, se débattit longtemps contre des querelles intestines et contre le pédantisme. Mme H. Lambridès introduit rapidement son lecteur dans la question de la langue grecque. Le tableau très vif qu'elle en donne est fort précieux pour les étrangers qu'il initie à ce problème si complexe; nous-mêmes pouvons trouver utile et intéressant le classement des poètes grecs modernes aux diverses époques qu'ils représentent et qu'ils expriment. Ce qu'il faut cependant admirer le plus dans le travail de Mme. H. Lambridès c'est la traduction française réellement artistique de nos poèmes les plus connus. Nous publions ci-dessous quelques unes des ces traductions:

C. Palamas: Chansons de ma patrie un des ses premiers recueils qui est inspiré directement des chants populaires, dont le poète adopte le style et la versification:

«Le vers de ma patrie sont comme du miel pur,
Ils sont sucés secrètement parmi les fleurs du cœur,
Ils sont gardés dans l'esprit comme dans le fond d'une ruche,
Ils sont la parure de la joie, les baumes de la douleur,
Les vers de ma patrie sont comme du miel pur.

Je vous aime et j'ai une faveur à vous demander,
O vers, qui niches ici avec vos voix de rossignols,
Venez m'apprendre aussi à vous accompagner
Sur les herbes fraîches avec une flûte habile;
Je vous aime et j'ai une faveur à vous demander.

Lorentso Mavilis: Léthé

Bien heureux les morts qui oublient
L'amertume de la vie. Quand plonge
Le soleil et que le crépuscule s'ensuit
Ne les pleure pas, bien qu'un grand mal te ronge.

A cette heure-là les âmes ont soif et vont
Vers la source cristalline de l'oubli
Mais l'eau deviendra une boue noire
Si ceux qu'elles aiment y versent des larmes.

En buvant de l'eau trouble, elles se souviendront,
En traversant les prairies d'asphodèles,
Des douleurs endormies, qui se réveilleront.

Si tu ne peux que pleurer le soir,
Que les yeux sur les vivants se lamentent:
Ils veulent, mais ne peuvent effacer la mémoire.

Jean Gryparis: Sommeil

Viens, sommeil, emporte-moi; sur la couche
Où je me livre à toi corps et âme,
Fais fléchir, ô mon consolateur,
La peine sombre, enfermée dans mon cœur.

Dans le calme profond que je cherche en toi,
Que je devienne comme si m'eût pris ton frère¹⁾
Et de la vie que je desire qu'il ne reste en moi
Qu'autant que dans un lys ou en respire.

Un lys blanc comme de la grêle
Dont, quand pointe le jour nacré
Et ciel et terre s'en réjouissent,

Un papillon viendra entr'ouvrir
Le pétales d'un baiser léger,
D'une goutte de rosée dans son cœur.

¹⁾ Hypnos et Thanatos, le sommeil et la mort, deux frères, divinités mineures des Grecs anciens.

NIVEA

διὰ τὴν περιποίησιν
τῶν παιδιῶν

Τὸ τρυφερόν καὶ εὐαίσθητον δέρμα τοῦ παιδιοῦ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἑνὸς εἰδικῶν μέσον περιποιήσεως. Διὰ τοῦτο, ὡς προσεκτικὴ μητέρα, μεταχειρίζεσθε τὴν παγκοσμίως δοκιμασμένην κρέμαν NIVEA. Ἡ NIVEA καθαρίζει τὸ δέρμα καὶ τὸ δυναμώνει, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀντέχῃ εἰς τὴν ὑγρασίαν. Ἡ NIVEA ἐμποδίζει τοὺς ἐρεθισμοὺς καὶ τὰ ξεδάσματα καὶ χαρίζει στὰ παιδιά ἐκεῖνο τὸ ὥραϊο, μαλακὸ καὶ βελούδινο δέρμα, τὸ ὁποῖον ἀρέσει εἰς ὅλους.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Εἰς ὅλα τὰ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΩΠΕΙΑ
Τὸ μικρὸν κυτίον δραχ. 8.50, τὸ μεσαῖον
δραχ. 15, τὸ μεγάλον δραχ. 30.

NIVEA
CREME

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Νομικόν Γραφείον

Έθνικοῦ Συμβουλίου Έλληνίδων

ΠΑΡΕΧΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΑΣ

Έκάστην Πέμπτην 12-1 μ. μ.

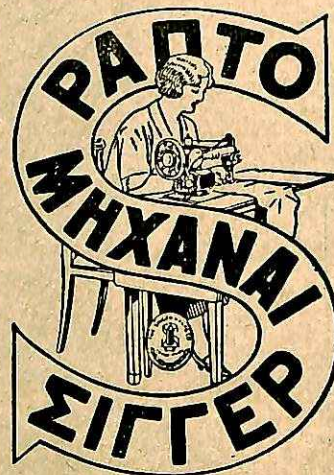
Όδός Άλεξάνδρου Σούτσου 26

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Έφαρμόζεται με μίαν βίδα εις οίανδήποτε ραπτομηχανήν.
Παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμήν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφορῶν Ποικιλ-
μάτων με τὸν ΜΑΛΛΟΡΡΑΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ
κοπτικῆς με ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ καὶ ἐξω-
τερικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν. = =

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΑΡΩΜΑΤΑ

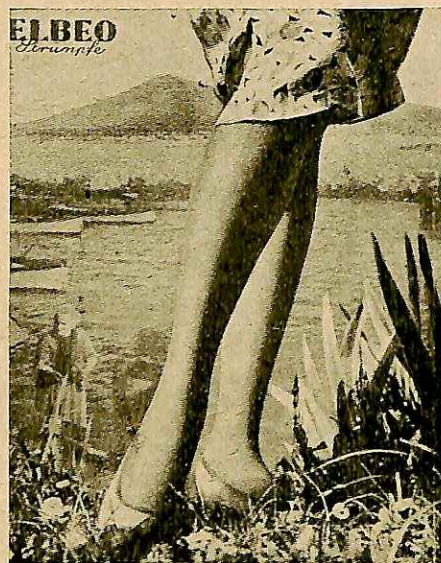
● Εἰς τὸ Καλλυντικὸν τμήμα τοῦ Φαρμακείου μας εὐρίσκετε ὅλα τὰ καλλυντικὰ τῶν γνωστῶν Εὐρωπαϊ-
κῶν Οἴκων **Lubin, Carron, Rigand, Guerlain, Bienaimé, Chanel, Houleigant, Coty, κ.λ.π.** Ἀρώ-
ματα **Lotions Crayons**, Πούδρες κ.λ.π. Ἐπίσης εὐρίσκετε ὅλα τὰ ἀρώματα ἐφάμιλλα τῶν γνωστῶν Εὐρωπαϊκῶν Οἴκων, εἰς χῦμα καὶ εἰς φιαλίδια ἐξαι-
ρετικῆς ἐμφανίσεως. Μὲ τὰς πρώτας ὕλλας ἐκ Γαλλίας καὶ με προσωπικὸν εἰδικῶς ἐκπαιδευθὲν εἰς Γαλλικὰ Ἑργοστάσια.

● Τὸ **KIOY-NOYK**, τὸ **Eternel Printemps**, τὸ **Nar-
cisse Aténien**, τὸ **Dilemme**, τὸ **Fruit d'or** καὶ μία
Serie ἀπὸ ἄλλα 20 ἀρώματα, νουμερωτὲ ἀποτελοῦν
τὴν ἐκλεκτὴν créations μας. Ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ οἱ
ἀντίστοιχες **Lotions** καὶ ἡ φημισμένη Κολώνια μας
Athénia λεπτὴ, αἰθέρια καὶ ἀφθαστη.

● Κάθε Κυρία ἡμπορεῖ νὰ ἐκλέξη τὸ ἄρωμα τοῦ γού-
στου της δοκιμάζουσα ἀπὸ τὸ δειγματολόγιον ποῦ εὐρί-
σκεται ἐκτεθειμένον εἰς τὸ Καλλυντικὸν Τμήμα τοῦ:

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ

ELBEO

Ἡ καλύτερα Κάλτσα
γιὰ τὸν καλύτερο κόσμο
Πυκναὶ περιπάτου
καὶ διαφανεῖς ἀνάποδες
βραδυνές.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ
Καταστήματα εἰς τιμὰς ἀπολύτως
ῶρισμένες.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΤΣΙΚΟΣ & ΠΕΤΣΙΑΒΑΣ Α.Ε.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 44-46 - ΤΗΛ. 21-315 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

ΜΠΡΟΚΑΤΕΛΕΣ γιὰ ἐπιπλώσεις Style Anglais.
ΣΑΤΕΝ ΜΕΤΑΞΩΤΑ γιὰ σαλόνια καὶ κρεββα-
τοκάμαρες.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ CHENILLE μονόχροα καὶ φανταιζι
γιὰ Hall καὶ Living room.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ BROCHES γιὰ ἐπιπλά Φλωρεντινοῦ
ρυθμοῦ.

ΒΟΥΛ ΦΑΝΤΑΙΖΙ στυλὲ καὶ ἑγχρωμα διὰ φαρ-
διὰ παράθυρα.

ΚΟΝΤΑΡΙΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ διὰ Γερμανικὰ πα-
ράθυρα.

“ΡΥΘΜΟΣ,, ΒΟΥΛΗΣ 22

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

Ἡ Ἀρωματοποιία Α.Τ. Πιβέρ
ἔχει ἰδρυθεῖ τὸ 1774. Διαθέτει
ἐπομένως μιὰ πεῖρα ἐνάμισυ
αἰῶνος καὶ περισσότερο στὸ
παρασκεύασμα τῆς πούδρας.
Γιὰ νὰ διατηρήσῃ τὴ φήμη τῆς
σὲ ὅλον τὸν κόσμον, ἀναγκά-
ζεται, ἀπὸ ἀπόψεως ποιότη-
τος, νὰ βελτιώνῃ πάντα τὰ
προϊόντα τῆς. Αὐτὴν λοιπὸν
τὴν ἐγγύησι τῆς καλῆς ποιό-
τητος ἔχετε ὅταν ἀγορά-
σετε τὴν πούδρα ΠΟΜΠΕΪΑ.

ΜΗΝΥΤΩΡ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ. 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937) ,, 10.290.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θήρα	Μιτυλήνη
Ἀργένιον	Ἰθάκη	Ναύπακτος
Ἀγνιά	Ἰστιαία (Ξηροχώριον)	Ναύπλιον
Ἀθήναι:	Ἰωάννινα	Νιγρίτα
Ἰστ/μα, ὁδὸς Μητροπόλεως θ	Καβάλλα	Ξάνθη
» ἐν Καλλιθέα	Καλάβρυτα	Ὀρεστιάς
» ἐν Νέᾳ Ἰωνίᾳ	Καλάμαι	Παζοί
» ἐν Παγκρατίῳ	Καλαμπάκα	Παπάδος (Μυτιλήνης)
Ἀίγιον	Καρδίτσα	Πάτραι
Ἀλεξανδρούπολις	Καρλόβασι (Σάμου)	Πειραιεὺς
Ἀλμυρὸς	Καρπενήσιον	Πλωμάριον (Μυτιλήνης)
Ἀμαλιάς	Καρναί ("Ἅγιον Ὄρος)	Πόρος
Ἀμύνταιον (Σόροβιτς)	Καστοριά	Ποταμὸς
Ἀμφίκλεια	Κατερίνη	Πρέβεζα
Ἀμφισσα	Κέρκυρα	Πύλος
Ἀνδρός	Κιλκίς	Πύργος
Ἀργοστόλιον	Κοζάνη	Ρεθύμνη (Κρήτης)
Ἀργα	Κομοτινή	Σέρραι
Ἀταλάντη	Κόρινθος	Σητεία (Κρήτης)
Βέροια	Κύνηρα	Σικωνία (Κιάτον)
Βόλος	Κύμη	Σκιάθος
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σουφλίον
Γύθειον	Λαγκαδᾶς	Σπάρτη
Δημητσάνα	Λαμία	Σύρος
Διδημότειχον	Λάρισσα	Τρίκαλα
Δράμα	Λεβάδεια	Τρίπολις
Ἔδεσσα	Λευκάς	Φάρσαλα
Ἐλασσών	Λήμνος	Φλώρινα
Ἐλευθεροῦπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χαλκίς
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χανιά (Κρήτης)
Ἡράκλειον (Κρήτης)	Μεσολόγγιον	Χίος
Θεσσαλονίκη	Μεσσήνη	
Θήβαι		

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡῶΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.350.000